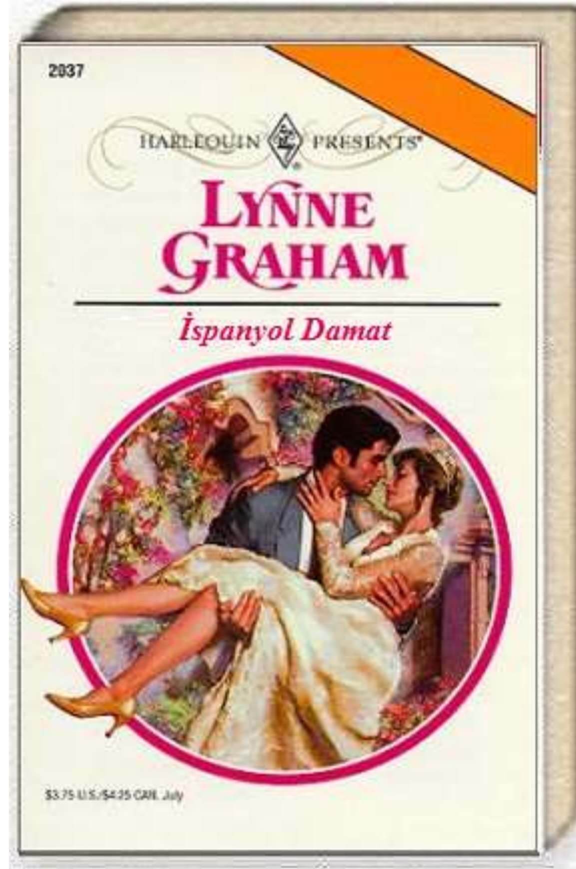
Lynne Graham - Ispanyol Damat

BİRİNCİ BÖLÜM

Cesar telefonu yerine koyarken, güçlü ve biçimli hatları gergin, bakışları sinirliydi. Demek Jasper'ın sağlığı kötüye gidiyordu. Vaftiz babasının seksen iki yaşında olduğu düşünülecek olursa bu pek şaşırtıcı olmamalıydı.

Huzursuz bir halde yerinden kalkarak, modern mimarinin seçkin bir örneği olan cam ve çeliğin muhteşem birleşimi ofis binasının penceresinden görmeyen gözlerle bakmaya başlamıştı. Valverde Ticaret Bankasının Londra merkez binası, sahibi kadar şık ve etkileyici bir yerdi.

Oysa Cesar şu anda çevresi ile hiç ilgili değildi. Bütün düşünceleri, ona on iki yaşından beri velilik eden Jasper Dysart ile doluydu. Bekar, inanılmayacak kadar nazik, hayatını kitaplara adamış, kuraldışı bir İngiliz'di o. Jasper ve Cesar kafaca birbirlerinin tam zıddı, halta iki ayrı gezegenden gelmiş gibi olsalar da birbirlerine çok düşkündüler.

Kapının çalındığını duydu.

'Evet?' diye sabırsızca seslendi, Cesar.
İçeri giren genç sarışın adam boğazını temizledikten sonra,
Olağan güvenlik raporuna göre çalışanlardan binin maddi sorunları olduğu tespit edilmiş.
Kuralları biliyorsun. Borca girmek derhal işten çıkarılma sebebidir. Cesar bunun işe girerken imzaladıkları kontratta var olduğu hatırlatıyordu. Böyle bir riski alamayacak kadar çok gizli bilgilerle uğraşıyoruz.
Bruce yüzünü buruşturdu. Bu görevlinin bankada çok önemsiz bir görevi var, Cesar.
Olsun... Bu genç olduğu kadar başarılı mali işler dahisinin parlak gözlerinde sakin, hissiz bir bakış okunuyordu. Cesar in kurallara karşı gelenlere ayıracak ne zamanı ne de sempatisi vardı. Zayıflıktan nefret eder, rakiplerine karşı acımasızca patlardı.
Aslında... bu görevli... Dixie.
Cesar duraksadı. Bruce, onun bu habere alayla gülümsediğini görmek istemediği için duvara bakmaya başlamıştı. Herkes onun Dixie Robinson'a karşı neler hissettiğini bilirdi. Bu üst katın neredeyse ofis getirgötürcüsüne Cesar'ın hiç tahammülü yoktu.
Nedense kızcağızın, bu sakin ve sofistike patronunu rahatsız etmeyen en basitinden tek davranışı bile yoktu. Geçen haftalar boyunca Cesar onun şapşal görünüşüne, sakar hareketlerine, arkadaş canlısı sohbetlerine, anlaşılmaz yardımseverliğine... ve kabul etmek gerekir ki, onu ofisin maskotu yapan mesleki beceriksizliğine söylenip durduğu sıkça duyulmuştu. Nedense Cesar onun, herkesi çok etkileyen ve sevilen, inanılmaz sıcak, nazik, düşünceli karakterinden hiç etkilenmemişti.
Ona bankada iş verilmesini Jasper Dysart Cesar'dan istemişti. Dixie'nin bu görev için uygun bir eğitimi yoktu. Aslında personel dairesi onun yeni teknolojiyle çaresizce mücadelesi karşısında çare siz kalmıştı. Dixie'yi o bölümden bu bölüme nakledip durdular Sonunda Jasper'ın korumasıyla bu
kata kadar geldi ki, bu yaşlı a damı fazlasıyla memnun etmesine rağmen ne yazık ki zavallı kızcağızı Cesar'ın hışmına yaklaştırmıştı.
Bruce onun uzanan eline isteksiz olduğu her halinden belli bil pozla yazılı kağıdı tutuşturdu.
Kağıdı inceleyen Cesar, alayla bir kaşını kaldırmıştı. Belli ki Dixie Robinson iki ayrı hayat yaşıyordu. Elindeki listede alacaklı olarak kimler yoktu ki... Çok tanınmış bir iç dekorasyon firması, oldukça önemli bir miktarda alkollü içki alış verişi, tanınmış bir butik... Cesar ö fkeyle kızardı.
Demek ki kızın o masum dış görünüşü her zaman şüphe ettiği gibi bir yalandan ibaretti. Kim bilir Jasper nasıl şaşıracaktı? Daha geçen yılbaşında onun ne kadar mükemmel, düzgün eski kafalı biri olduğundan bahsediyordu.
Gerçekten çok aptalca davranmış. İşten atılırsa bir taş gibi batıp gidecek, diye söylendi, Bruce sıkıntılı bir tavırla. O gizli hiçbir bilgiyle alakalı değil, Cesar... Ama isterse girişi var.
Ben onun bu tarz bir bilgiyi kullanacak kadar akıllı olduğunu sanmıyorum, diye Bruce bir atakta daha bulundu.
Cesar alaycı bir tavırla, Seni de kandırdı, değil mi? dedi.
Kandırmak mı? Bruce kaşlarını çatmıştı.
Her zaman neden uykulu gibi göründüğünü şimdi anladım.
Demek geceleri partilerde dolaşırmış.
Bruce umutsuzca Dixie'yi kurtarmak için son atağını yapmaya başlamıştı. Sanırım tekrar geldiğinde onu burada bulamazsa Bay Dysart çok üzülür.

Jasper'ın sağlığı iyi değil. Yakın gelecekte Londra'ya gelebileceğini hiç sanmıyorum.

Bunu duyduğuma çok üzüldüm, diye mırıldanırken, içinden bu işin buraya kadar olduğunu düşünüyordu. Elinden geleni yapmıştı ama Cesar'ın yumuşak kalpli biri olmadığını biliyordu. Bu bilgiyi personele vereyim, diye odadan çıkmaya hazırlandı.

Hayır, Bu işle kendim bizzat ilgileneceğim.

Bruce daha onun gazabından kaçamadan arkasından seslenmişti. Bayan Robinson'u saat dörtte göreceğim.

Çok üzülecek Cesar.

Cesar, Sanırım bununla başa çıkabilirim, diye öyle bir tonla konuşmuştu ki Bruce odadan kaçmadan evvel kıpkırmızı bir renge bürünmüştü.

Cesar tekrar odada yalnız kaldığında dikkatini elindeki alacaklı listesine çevirdi. Oysa Dixie, Jasper'ın ona ilerideki Bayan Valverde olarak hayal ettiği kızın ta kendisiydi. Yeni bin yılda artık bulunmaz olmuş bir inci...

Jasper'ın en derin ve en masum hayali hep kendisinin evlenmesi ve bir aile kurarak durulup oturması olmuştu. Tabii mutlu bir şekilde... Cesar onu bu konuda hayal kırıklığına uğratmanın vicdan azabını yaşamaktan kendisini alamadı. Bir yandan Cesar kendi anne ve babasını düşünerek gerginleşti. Kelebekler kadar uçucu İtalyan annesiyle, onun kadar dönek İspanyol babası erken yaşlarında ölmelerinden önce defalarca evlenmiş ama mutlu olmanın dışında her şey olmuşlardı.

Bir kadınla evlilik bağıyla bağlı olmanın dayanılmaz derecede sıkıntı verici düşüncesiyle, Jasper'ı hayal kırıklığına uğratmanın vicdanını rahatsız etmesi arasında bir yerlerde gidip geliyordu. Deneyimleri ona çözümsüz bir problemin olmadığını öğretmişti. Duyguların ve ahlaki değerlerin kısıtlaması olmadığı yerlerde hemen hemen her şey mümkündü.

Hiç şüphesiz Jasper, Dixie'nin şanslı bir erkeğe mükemmel bir eş olacağını söylerken, aklında Cesar vardı. Onun bu imaları o zaman Cesar'ı sadece içten içe güldürmüştü. Ama şimdi onunla nişanlandığını açıklamasının yaşlı adamı mutluluktan göklere çıkaracağını anlıyordu. Çünkü Jasper güneşin Dixie ile doğup battığını düşünüyordu. O zaman Cesar'ın onu mutlu etmek için yapacağı şey onunla nişanlanmış gibi yapmaktı. Ayrıca kendisinin geçici olarak nişanlısı rolü oynayacak başka bir kadın yoktu. Jasper şimdi en büyük dileğine kavuşmayı hak ediyordu. Bir kitabı seçmek için saatlerce düşünen yaşlı adam herhalde nişanını hemen evlilikle noktalamasını beklemezdi.

Ve Dixie Robinson'a gelince... Anlaşılan o ki, Dixie'yi fena sıkıştırmıştı.

Tam istediği yere... İstenileni mecburen yapacak durum daydı. Genç kız onun yanında sessiz ve ürkekti. Tam istediği gibi... Yoksa Cesar'ın onu mahvedeceğini biliyor olacaktı. Şimdi onu zayıflatacak, üstünü başını derleyip toplayacak, bu uydurma nişanın gerçek gibi görünmesi için gereken her şeyi yapacaktı. Buna kararlıydı.

Saat dörtte mi? diye sorarken, Dixie fotokopi makinesinin başında, imkansız bir şekilde minicik çıkan kağıtlarla boğuşuyordu.

Peki, Bay Valverde beni neden görmek istesin ?

Zaten Cesar'ın ne kadar sabırsız ve tahammülsüz olduğunu bilen Bruce, Dixie'yi uyaracak bir söz söylemekten kaçındı.

Telefonunu yanlışlıkla kestiğim Arap adam hakkında mı?

Bruce iyice gerginleşti. Onu daha bilmiyor.

Yanlışlıkla sildiğim dosya...?

Bruce bunu hatırlayınca iyice soldu. Otobüs şirketinden onu tekrar almadın mı?
Dixie yutkundu. Bay Valverde'nin yoluna çıkmamak için bütün gayretimi gösteriyorum. Ama yine de hiç beklenmedik anlarda karşıma çıkıyor.
Cesar varlığının fark edilmesini ister. Ne gibi beklenmedik yerler mesela?
Mutfak gibi. Geçen hafta Jane'nin veda pastasını süslüyordum, birden karşıma çıktı ve bana pastanede mi çalıştığımı sandığı mı sordu. Tabi sonunda ismi yanlış yazdım. Dün de temizlikçilerin odasında beni uyurken yakaladı. Hayatımda bu kadar korkmamıştım.
Cesar bütün çalışanlarının dokuzla beş arasında uyanık kalmaya gayret göstermelerini bekler, diye cevap verdi, Bruce, sükûnetle.
Dixie başını bir çatı altında tutmak için iki iş de birden çalışmak zorundaydı. Menekşe rengi gözleri uykusuzluk ve yorgunluktan kopkoyu, yorgun ve endişeliydi. Korkudan olduğundan da küçülmüş, omuzları çökmüştü. Yığın halindeymiş gibi duran koyu kahve saçları küçük yüzünü örtüyordu. Cesar Valverde'den ödü kopuyor, bu üst kata çıktığından beri kaçacak delik arıyordu.
Gerçi şansı da yoktu ama ağzını da kapalı tutamıyordu. İlk geldiği günlerin birinde resepsiyonda oturmakta olan şahane, sonradan manken olduğunu öğrendiği bir kadına, hiç yeri değilken, Cesar'ın bir Yunan adasında tatilde olduğunu anlatıyordu ki, asansörden Cesar çıkmış, kadın da ayağa fırlayarak ona adi bir fare olduğunu haykırmıştı. O an birden hayatı cehenneme dönmüştü. Dixie'nin arkadaşları Cesar'ın ondan bu kadar nefret etmesinde bu olayın yattığını söylüyorlardı. Gerçekten adam onun dedikoducu çenesinden bahsederken oradakiler gülmemek için kendilerini zor tutmuşlardı. O günden beri resepsiyona yaklaşması yasaklanmıştı.
Cesar bu günlerde doğru dürüst bir kızla çıkıyor mu? Jasper mektuplarında hep bunu soruyordu. Hiç şüphesiz onun 'iyi kız' dediklerinden Cesar bütün hızıyla kaçardı.
Jasper Dysart aklına gelince solgun yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. O çok tatlı yaşlı bir adamdı ama Dixie onu aylardır görmüyordu. Sıcak hava artritine iyi geldiği için yılın büyük bir bölümünü İspanya'da geçiriyordu.
Dixie onunla geçen yaz karşılaşmıştı. Caddede yürürken dikkatsiz bir gençler gurubunun ona çarptığını görmüştü. Yaşlı adam yere düşünce başından yaralanmış, Dixie de onu en yakın hastaneye götürmüştü. Sonra ona bir kafede çay ve kurabiye ikram etmişti. Çünkü yaşlı adam eski pardösüsü içinde son derece fakir görünüyordu.
O andan itibaren sıkı arkadaş olmuşlardı. Dixie bir an bile onun göründüğünden farklı biri olabileceğini düşünmemiş, kısıtlı geliriyle geçinen yaşlı bir öğretim görevlisi olduğunu sanmıştı. Dolayısıyla ona işsiz olduğunu, iş görüşmesine gittiğini anlatmakta hiç tereddüt etmemişti. Hatta ablası Petra'nın cömertliği sayesinde yaşamaktan ne kadar suçluluk duyduğunu bile anlatmıştı.
Tekrar buluşmayı kararlaştırmışlar, sonra Jasper onu en sevdiği ikinci el, ucuz kitaplar satan kütüphaneye götürmüştü. Orada ikisi de kitap rafları arasında kendilerini kaybetmişlerdi. Sonraki hafta Dixie onu kütüphane indirimine götürerek onun iyiliğine karşılık vermişti. Jasper orada yıllardır aradığı bir kitabı bulduğuna ne kadar sevinmişti.
Daha sonraları bir gün, Jasper ona bir iş görüşmesi ayarladığını haber verdi. Vaftiz oğlum yardım etmekten çok mutlu olacağım söyledi, diye haber vermişti.
Tabi Dixie'nin bu oğlun bankanın genel müdürü ve sahibi olduğundan hiç haberi yoktu. O yüzden Cesar Valverde ile ilk karşılaşmalarında fena halde afallamıştı. Genç adam onun

Jasper ile arkadaşlığını sorgularken şüphelerini saklamaya gayret ettiği söylenemezdi. Hele sonunda onun Eylül ayında İspanya'ya döneceğini söylerkenki tavrı, Dixie'nin kendisini fena halde aşağılanmış hissetmesine sebep olmuştu.
Dixie daha sonraları kendisi bankada sudan çıkmış bir balık olduğunu fark etmişti. Sadece bazen mesajları iletmede işe yarıyor, ara sıra kahve taşıyor, en basit işlere koşuluyordu. Yine de yaptığı bu basit işlerle bile nadiren birilerini memnun ediyordu.
Ve şimdi, Bruce Gregory'nin haberiyle iyice sarsılmıştı. Cesar Valverde ile yüz yüze görüşme tehdidi, midesinin kasılmasına sebep olmuştu. Ne yapmıştı? Ya da neyi yapamamıştı? Her ne ise... yerlerde sürünüp gelecekte başka hata yapmayacağına söz vermekten başka çaresi yoktu. Şimdilerde Dixîe'nin hayatına devam etmesini sağlayan tek şey bazı geceler garsonluk yaparak kazandığı üç beş kuruşun yanı sıra buradan almakta olduğu düzenli aylıktı. Çünkü borçları yüzünden mahkemeye verilmemesinin tek şartının, düzenli olarak ödediği taksitler sayesinde olacağı söylenmişti.
Tabi bu arada ablası Petra arar da, borçlarını kendisi ödemeye kışlarsa iş değişirdi. Petra aslında iyi kazanan bir mankendi. Dixie'nin tüm yapacağı o tekrar mankenliğe başlayıp para kazanana kadar borçları taksit taksit ödemekti. Zaten Dixie telefon edip ona unuttuğu borçlarını hatırlattığında nasıl üzülmüştü. Petra şimdi şansını oyunculukta denemek üzere Los Angeles'e gitmişti.
Buluşmadan dakikalar evvel, tuvalette yüzünün makyajını tazelemeye çalışırken aynadaki görüntüsüne baktı. Sade ve sağlıklı. İşte kendisi buydu. Bej rengi bol bir bluz, gri uzun bir etek... Hiç değilse saklamak istediklerini gizliyordu. Her zaman iri göğüslerinden ve cömert kalçalarından, buna rağmen kısa olan boyundan nefret etmişti.
Acaba bu yüzden mi Scott onu kız arkadaş yerine sadece iyi bir spor arkadaşı ve dost olarak görüyordu? Scott Lewis... yakışıklı, dışa dönük, genç adam... Dixie'nin hayatının aşkı. Bir anda kendisine acıma hisleriyle doldu ama hemen aptallık ettiğini düşünerek kendisine kızdı. Scott'u cezp etme ümidinin olmadığını zaten bilmiyor muydu?
Onunla ablasının partilerinden birinde karşılaşmış, onun ev işlerindeki başarısızlığını komik bir şekilde tasvir etmesine çok gülmüştü. Onun dürüstçe annesinin kendisini şımarttığını kabul etmesi, Dixie'ye çok cazip gelmişti. Derken kendisini ona yardım teklif ederken bulmuştu.
Cesar ile randevusuna gittiğinde sekreteri otuz yaşlarında gösteren kumral hanım, ona, Vaktinde gelmen iyi olurdu, Dixie... diye söylenirken, gözlerinde acılı bir ifade vardı. On dakika geç kaldın.
Bir kez daha Dixie zamanını ayarlayamamıştı. Endişeden hasta bir halde kapıyı vurdu. Başı dönüyordu. Ağzı kurumuş, avuçları terlemişti.
Cesar şehri kuşbakışı seyrettiği pencereden dönüp, gözlerini üzerine diktiğinde, ilk söylediği şey, Geç kaldın! oldu.
Gerçekten çok üzgünüm. Vaktin nereye gittiğini anlamadım. Dixie zengin halılara açılıp ta kendisini içine almasını diler gibi bakıyordu.
Bu kabul edilir bir mazeret değil.
Zaten ben de bu yüzden özür diledim. Onun yüzüne bakmadan küçük hafif bir sesle konuşuyordu. Neden bakacaktı ki... Zaten yüzü bütün küçümseyici bakışıyla gözünün önündeydi.

Cesar bir Akdenizlinin sahip olabileceği, esmer, ince ve mükemmel kemik yapısı ile kutsanmış, harika bir yüze sahipti. Koyu renk saçları gür ve parlak, gözleri koyu çikolata rengi ildeydi. Ağzı geniş ve seksiydi.

İnanılmaz derecede çekici olmasına rağmen, Dixie onu görür görmez kemiklerine kadar donduğunu hissederdi. Çünkü o harika gözler sert ve soğuktu. Biçimli dudakları nadiren, birisinin şanssız anı hariç, gülümserdi. Bir heykeltıraş elinden çıkmış gibi duran elmacık kemikleri yüzüne acımasız bir ifade veriyordu. Çok seksi ve çekici bir adam olmasına rağmen, Dixie bu binada ona hayran olmayan tek kadın olmakla öğünüyordu. Çünkü ona göre Cesar Valverde bir dondurucuyu bile zatürree edecek kadar soğuktu.

Sessizlik uzadıkça uzayınca, Dixie düşüncelerini bir kenara bırakarak, Yanlış bir şey mi, var? diye sordu.

Dio... mio Doğru bir şey var mı? Dixie'nin zayıf omuzları çökünce büsbütün öfkelenmişti. Dik dur... Öyle hımbıl durma!

Dixie kızararak kendisine söyleneni yaptı.

İşe başlamadan imzaladığın iş kontratını hatırlıyor musun?

Dixie düşündü ama suçlu bir şekilde başını hayır anlamında iki yana salladı. O gün aceleyle kendisine uzatılanı okumadan imzalamıştı.

Okumaya zahmet etmedin değil mi? dedi, Cesar, öfkeyle.

Umutsuzca iş arıyordum. Ne olursa imzalardım.

Ama okusaydın borçlanmanın o an işten çıkarma sebebi olacağını öğrenmiş olurdun.

Bu beklenmedik gelişme Dixie'yi vurguna uğratmıştı. Yumuşak dudakları açıldı ve dehşet içinde Cesar'a bakmaya başladı. Yüzünde renk namına bir şey kalmamıştı. Cesar ise onu bir köpek balığının yaralı kurbanına öldürücü darbeyi vurmadan önce baktığı gibi bakıyordu.

Cesar sessizliğini bozmadan elindeki bilgisayar çıktısını Dixie'ye uzattı.

Dixie kağıdı titreyen elleriyle yakalamıştı. Artık nefes bile alamıyordu. Onu zaten her gece rüyalarında takip eden isimler elindeki kağıtta gözünün önünde dans ediyordu.

Güvenlik bunu bu gün verdi. Bütün çalışanlar için yapılan düzenli kontroller sırasında bulunmuş.

Dixie hafifçe sallanarak, Beni kovuyorsunuz, diye tahminde bulundu.

Otur oraya Bayan Robinson. Dixie koltuğa ilişirken konuşmaya devam etti. Acıklı bir hikaye dinlemeye zerre kadar niyetim yok.

Ama anlatmak istiyorum.

Buna gerek yok. Bu tarz borçlar kendi kendisini anlatıyor. Partilerden hoşlanıyorsun...

Hayır, Bay Valverde... Hayır... ben...

Bir daha sözümü kesersen sana yardım önermekten vaz geçerim, diye belirtti Cesar buz gibi bir sesle.

Dixie boğulur gibi bir sesle, Yardım mı? diye sordu.

Başka bir iş teklif etmeye hazırlanıyorum.

Dixie anlamamış gibi bakmaya devam ediyordu.

Ama bu iş senin tarafından çok çalışmayı ve gayreti gerektiriyor.

Dixie, bir yandan anlamamış gibi bakmaya devam ederken, Ben çok çalışmaktan hiç yılmam. Bay Valverde, diye, atılmayı ihmal etmemişti.

Besbelli ki Cesar onun görevini daha da alçaltmaktan söz ediyordu. Peki, ofis getir götürücülüğünden nereye gidecekti? Herhalde kantinin yerlerini temizlemeye...

Cesar yine ona küçümseyen bir nazar atfederek, Sana önereceğim şeyi reddedecek durumda değilsin, diye üstünlüğünü yineledi.
Biliyorum. Dixie başı önünde, büyük bir aşağılık duygusu içinde durumunu kabullenmişti. Acaba şimdiye kadar Cesar'dan hiç hoşlanmamakla yanlış mı yapmıştı. Adamın onu hemen kovmak için geçerli sebebi olmasına rağmen ona yardım etmeye çalışıyordu.
Jasper bu günlerde hiç iyi değil.
Konunun böyle birden değişmesine sasırsa da, Dixie, Mektubunda göğsündeki problemi atlatamadığından bahsediyordu, demeyi başardı.
Cesar'ın yüzü asıldı. Kalbi çok zayıf.
Dixie'nin gözleri anında yaşarmıştı. Bu bütün problemlerinin ötesinde bir durumdu. Eteğinin cebinden bir mendil çıkardı. Belli ki Cesar kendisini hiç onaylamamasına rağmen, vaftiz babasına ona olan sempatisine saygısından, ona yeni bir iş yaratmaya çalışıyordu.
Onun yaşında bu dert onu uzun süre yaşatmaz.
Bu yaz Londra'ya gelebilecek mi?
Sanmıyorum.
Bu demek ki Dixie onu bir kez daha göremeyecekti. Gözlerine tekrar yaşlar hücum etmişti.
Tekrar işimize dönelim, dedi, Cesar, onun yaşlarla boğuşmasını sabırsızca izlerken. Bana yapacağın bir iyilik karşılığında, bütün borçlarını silmeye hazırım.
Borçlarımı silmek mi... Ne iyiliği?
Cesar biraz huzursuz görünerek yerinden kalktı ve cama doğru yürürken, Bütün imkanlara rağmen Jasper fazla yaşamaz, diye belirtti, haşin bir tonla. Onun her zaman en büyük arzusu benim evlenmem, bir yuva kurmam olmuştur. Şimdi, şu anda benim onun bu isteğini yerine getirmeme imkan yok ama kimseye zarar vermeyen bir küçük oyunla onu mutlu edebilirim.
Zararsız küçük bir oyun?
Ve işte sen bu noktada işe karışıyorsun, diye ekledi, Cesar kuru bir ifadeyle. Jasper senden hoşlanıyor. Senin cinsine karşı o çok çekingendir ve bu nedenle sadece bazı tip kadınlara ısınabilir. Senin gibi. Seninle nişanlandığımızı duyarsa, Jasper sevinçten havalara uçacaktır.
Biz mi? diye fısıldadı, Dixie zayıf bir sesle. Herhalde ko misinanın bir yerinde bağlantıyı kaçırmış olmalıydı.
Senin işin, benimle nişanlanmışsın gibi davranmak olacak. Bu aramızda özel bir anlaşma olacak. Sen bu rolü sadece Jasper'a karşı yapacaksın.
Dixie oksijensiz kalmış gibi görünüyordu. Ciddi olamazsınız, Bay Valverde. Ben mi sizinle nişanlıymışım gibi davranacağım?
Jasper inanacaktır. İnsanlar her zaman inanmak istediklerine inanma eğilimindedir, diye alaycı bir sesle konuştu, Cesar.
Dixie bu inanılmaz tuhaf konuşmanın yapılıyor olmasına hala inanamazken, başını iki yana sallamayı ihmal etmedi. Ama buna kimse inanmaz... yani siz ve ben... Bu tamamen inanılmaz.
İşte senin sıkı çalışman ve gayretin burada gerekiyor. Bu oyunun gerçek gibi görünmesi için elimden geleni yapacağım. Jasper saf olabilir ama asla aptal değildir. Ancak seni ince gösterişli ve şık Bayan Dixie'ye döndürürsem bu nişana inanır.
Dixie, Cesar sanki sarhoşmuş gibi bakmaya başlamıştı. Bayan şık ve zarif Dixie... Bay Valverde ben...
Evet... evet. Minnettar olduğunu biliyorum. Herhalde şansına inanamıyorsundur.
Şansıma mı? diye itiraz etti, Dixie kırgın bir tavırla.

Ama Cesar ona hiç aldırmadan devam ediyordu. Baştan yaratılan bir imaj, yepyeni bir gardırop, borçların temizlenmiş üstelik tamamı ödenmiş bir İspanya seyahati... Olduğun yeri düşünecek olursak, bu şanstan da fazlası demektir. Sanki çölde petrol bulmuş gibi oldun. Üstelik bunu hiç hak etmiyorsun. İnan bana başka bir seçim şansım olsa bu sabah ilk iş kendini sokakta bulurdun.
Ben tek seçim şansınızdım, değil mi? Ne utanmazca şeyler söylüyordu. Buna hakkı var mıydı?

İKİNCİ BÖLÜM

Dio mio... Cesar etkileyici kaşlarını kaldırarak onu sorgulamaya başlamıştı. Bilgisayar çıktısını okumadın mı? İç dekoratör Leticia Zane mahkemeye başvurmuş. Paralarını ödemeyen müşterilerinin gözünü korkutmak için seni seçtiği anlaşılıyor. Ne de olsa sen önemli biri değilsin.
Ama benim Bayan Zane'ye verecek param yok ki. Ona taksitlendirme önermiştim.
Olduğundan farklı ve büyük görünmeye çalışmanın bir bedeli vardır. Her şeyin bir bedeli olduğu gibi, diye terslendi, Cesar.
Doğru dürüst düşünemiyorum.
Aklını başına topla. Bütün gün seni bekleyecek değilim.
Dixie gözleri dolu dolu, Jasper'ı o şekilde kandıramam, Bay Valverde. Ona yalan söyleyerek yaşayamam, bu kesinlikle çok yanlış olur, diye mırıldandı.
Bencil olan ve önünü göremeyen sensin, diye, söylendi Cesar. Seninle nişanlanmış gibi yapmayı Jasper'ı mutlu etmek için istiyorum. Bunun ahlaksızca veya yanlış olduğunu söylemeye ne hakkın var.
Yalanlar her zaman yanlıştır.
Jasper bunun yalan olduğunu asla öğrenmeyecek. Mutluluktan havalara uçacak. Seni birkaç hafta onun yanında İspanyada bırakmayı planlıyorum. Tabi onun benim buraya dönmemi kabul edecek kadar iyileşeceğini varsayarak. Hiç değilse ara sıra.
Yapamam... Yalnızca yapamam. Hem bana bencil demekle çok hata ediyorsunuz. Bunu bana nasıl söylersiniz?
Jasper'ın hatırı için kolayca söylerim. Seni bu gece arayacak ve cevabını son kez soracağım. Umarım o zamana kadar aklın başına gelir.
Dixie sürüklenircesine kapıya gidip, titreyen elleriyle tokmağı yakaladı. Dönüp Cesar'ın yüzüne suçlayan gözlerle baktı ve Cehenneme kadar yolun var, diye bağırarak kapıdan fırladı.
Odadan henüz çıkmıştı ki, dışarıda toplanmış onu bekleyen çalışma arkadaşlarıyla karşılaşması bir olmuştu. Hepsi ağızlan bir karış açılmış ona bakıyorlardı.
İyi misin, Dixie? diye sordu, Bruce ilgiyle.
Müdürlerden biri kolunu Dixie'nin beline dolayarak, Sana bir iş ayarlayacağız, diye güven vermeye çalışıyordu.
Aman bankada olmasın, diye uyardı bir başkası.
Yine bir arkadaşı, Hiç aşçılık yapmayı düşündün mü, Dixie, diye soruyordu. Sen harika yemek yapıyorsun.
Dixie umutsuzca, Orada da devamlı bir şeyler kırarım, diye itiraz etti.
Bir başka müdür, sesinde bir parça hayranlıkla, Düşünebiliyor musun, Cesar'a, cehenneme gitmesini söyledi, diyordu.

Bruce homurdandı. Ama şimdi personel müdürünün iyi referans vermesine asla izin vermeyecektir.
Ama bana şantaj yapmaya kalktı, derken, Dixie konuşmaması gereken bir şeyi ağzından kaçırmakta olduğunu son anda fark etmişti.
Bir daha söyle... sen ne dedin?
Dixie önce kızardı, sonra sarardı ve, Sen bana aldırma... ne dediğimi bilmiyorum, diye kekeledi.
Japon balıklarını çeşmeden alman lazım. Jasper seni onları beslerken görünce arkandan adam yollamıştı, diye hatırlattı, Bruce üzgün bir sesle.
Neyse zaten onlar için iyi bir ortam değildi.
O sırada başka bir arkadaşı, Biz artık neye güleceğiz? diye sızlanıyordu.
Dixie, Cesar'ın ofisinin altındaki havuzdan balığını alıp burayla bütün alakasını kesecekti.
Sadece bir tane balık kaldı. Bir akvaryumum bile yok, diye hıçkırırken, odanın diğer tarafında onun masasını boşaltıyorlardı.
Eşyalarını eve taşımana yardım edeyim, diye önerdi, Bruce.
Aşağıda, arabaya binerlerken, Dixie, Bruce'ye , Herkes bana çok nazik davrandı, bunu hiç unutmayacağım, diye mırıldandı.
Gizlice Cesar ismini verdiği balığının durduğu kaseyi sımsıkı tutarak, Bruce'un yanına oturdu.
Balık Cesar yalnız başına sıkılmasın diye Dixie'nin ona aldığı arkadaşını da yemişti.
Cesar bir namussuz olabilir ama gerçek bir dahidir. Ondan insan davranışları beklememelisin.
Sen en iyisi git Scott'a ev işlerinde yardımcı ol. Böylece tekrar neşelenebilirsin. Dixie'ye moral vermeye çalışıyordu.
Evet, bu onu neşelendirirdi ama bu gece restoranda garsonluk yapması gerekiyordu.
Cesar'ın yanında çok uzun kaldın.
Biraz Jasper'dan bahsettik.
Dixie, neden onun sana şantaj yapmaya çalıştığını söyledin?
Herhalde aptalca bir şaka yapmaya çalışıyordum.
Bruce ona kaçamak bir bakış fırlatarak. Neden bilmiyorum ama senin Jasper'la olan arkadaşlığını hiçbir zaman onaylamadı, diye mırıldandı.
Bruce onu ve eşyalarını oturduğu yerin önünde bırakır bırakmaz, acele ile işe dönmüştü.
Dixie minik tek odalı dairesine çıktı ve balığını dışarıyı seyrederse canı daha az sıkılır diye pencerenin önüne bir vazo içinde yerleştirdi. Birazdan gidip köpeği Spike'ı ona bakan kadından almalıydı. Burada hayvan beslemesi yasak olduğu için hayvancığı içeri ancak hava kararınca alabiliyordu.
Spike ile parkta havanın kararmasını bekleyerek dolaşırken hayatının son zamanlarda nasıl berbat ve korkutucu bir karmaşaya dönüştüğünü
düşünmekten kendisini alamıyordu. Londra'ya, Petra'nın geniş apartmanına taşındığı ilk günlerde geleceğin neler vaat ettiğini hayal etmişti oysa. En azından yaşadığı son yıllarından daha parlak olacaktı...
Dixie'nin annesi daha o beş yaşındayken ölmüş, babası hemen o yıl ikinci karısı, o zamanlar genç kızlığına yeni adımını atmış Petra'nın annesi Muriel'le evlenmişti. Şu an bile Petra için üvey kardeş demek zoruna gitse de sarışın, güzel Petra, kendisinden oldukça küçük olan Dixie ile ilgilenmezdi Zaten daha sonra ilk mankenlik teklifini değerlendirmiş ve Londra'ya yerleşmişti.

Petra gittikten bir yıl sonra babası bir kalp krizi geçirmiş ve ölmüş, ondan bir yıl sonra da Muriel, uzun ve acılı geçecek ve ölümüne neden olacak olan hastalığının ilk belirtilerini göstermeye başlamıştı.
Dixie hiçbir sınavını veremiyordu, çünkü okula düzgün bir şekilde devam edemiyordu. Hatta Muriel'in kötü olduğu zamanlarda haftalarca evden çıkamadığı olurdu. Dolayısıyla on altı yaşındaydı ki okulu terk etmek zorunda kalmıştı.
Bu uzun dört yıl boyunca onlara Petra para göndermişti. Muriel öldüğü zaman ise Dixie kendisini Londra'ya, Petra'nın evine davet etti. Tabii yalnız yaşamaya alışkın olan Petra için baştan bu zor bir durum olsa da daha sonra Dixie evi çekip çevirdiğinden hoşuna gitmeye başlamıştı.
Petra çekimler için yurt dışında olduğu zaman evin masraflarını ödemek üzere bankada ortak hesap açtığında bu önceleri kolay uygulama olmuş, daha sonra Dixie de işe girince bütün parasını bu hesaba yatırmaya başlamıştı. Dixie ablasının verdiği bütün partilerin, evin dekorasyonuna harcananların masraflarını buradan verirdi.
Petra oyunculuğu denemek üzere Los Angeles'e uçana kadar bir problem yaşanmamıştı. Dixie onun gidişinden sonra büyük gösterişli apartmandan çıkıp şimdi oturduğu bir oda yere taşınmıştı.
Dixie bir gün faturaların ödenmediğine dair bir uyarı alıncaya kadar başına geleceklerin farkında değildi. Hemen bankaya koşmuş, çok nazik bir görevli ona sabırla, kendi yatırdıkları dahil, bütün paranın çekildiğini anlatmıştı. Tabii hemen ablasını aradı. Petra ona soğuk bir sesle yıllarca onlara kendisinin baktığını hatırlatmıştı. Dixie derhal derin bir suçluluk duygusuna kapıldı. Gerçekten de onun yardımı olmasa, Muriel'in hasta olduğu o günleri nasıl geçirirlerdi?
Leticia Zane tarafından iyice sıkıştırılmaya başlandığında tekrar Petra'yı aramış ama artık onun orada oturmadığını, yeni yerinin ne adresi ne de telefonunun bilinmediğini öğrenmişti. Ve o günden beri mahkemeye verilme korkusuyla karşı karşıya dehşeti yaşıyordu. Hapse düşerse bu lanet olasıca borçları ödemesi asla mümkün olamayacaktı. Oysa Cesar Valverde onun borçlarını ödemeyi önermişti...
Bir daha tekrarlayabilir misiniz, lütfen? diye sordu, Dixie, müşterilere endişeyle bakarak.
Daha kaç kez tekrarlayacağım?
Dixie utançtan yanmaya başlamıştı. Zaten becerikli bir garson olduğunu söylemek mümkün değilken, Cesar Valverde'yi bir doksanlık boyu ile kapıda görüp, karanlık bakışlı gözleriyle karşılaştığından beri, büsbütün şapşal hareketler yapmaya başlamıştı.
Bu adam onun nerede olduğunu nereden öğrenmiş olabilirdi? Aptal Dixie... Onun 'hayır'ı cevap olarak kabul etmeyeceğini tahmin edememişti. Gözlerinin tekrar karşılaşmasını önlemek için azami dikkat harcayarak mutfağa seyirtti. Tepeleme dolu tepsiyi bütün dikkatiyle yakaladığı gibi yine salonun yolunu tuttu.
Bu günkü kadar şanssız olduğu bir gün daha olmuş muydu? Telaşla servis yapacağı masaya ilerlerken, birisinin masanın yanına bıraktığı çantaya çarpmasıyla ortalığın bir anda savaş alanına dönmesi bir olmuştu.
'Dün sana son uyarıyı yapmıştım, diye tısladı, müdür. Kovuldun.
Dixie, bir gün önce devirdiği tepsiyi utançla hatırladı. İçeride çalışanlar için ayrılmış küçük odaya gidip çantasını aldı. Dışarı çıkıyordu ki, müdürü ona yaklaşarak, Garson olmak için yaratılmamışsın, Dixie, demişti, üzgün bir sesle.

Dışarıda, restoranın tam önünde, uzun, pahalı, spor bir otomobil duruyordu. Dixie görününce pencere açılmış, Cesar'ın kafası belirmişti.
Tepsiyi devirmemin suçlusu sensin. Beni ürküttün.
Beni görmezden gelmek için o kadar çaba harcamasaydın, tepsiyi devirmezdin.
Çok kendini beğenmiş, çok ukalasın. Senden nefret ediyorum. Yüzünde saklamaya çalışmadığı bir hoşnutsuzlukla onu süzüyordu. Hep her şeyin en doğrusunu bildiğini sanıyorsun.
Hemen her zaman bilirim.
Ama Jasper'ı kandırmak konusunda değil....git başımdan beni yalnız bırak.
Arabaya gir, Dixie.
Dixie onu dinlemeyerek yürüyünce, bütün ürkütücülüğü ile karşısına dikilmiş, onu arabaya girmeye zorlamıştı. Dixie ise, bir yandan onun istediğini yaparken, Artık senin emrettiklerini yapmak zorunda değilim, diye şikayet etmeyi ihmal etmedi.
Dixie bütün gün yaşadığı gerginlikten yorgun, uykulu bir halde dalgın gözlerle geçtikleri yerlere bakarken, Cesar'ın hayran olunmaya, beğenilmeye, şahane kadınlar tarafından tapılmaya ne kadar alışık olduğunu aklından geçirmeden edemedi.
Dixie'nin yaşadığı binanın önünde durduklarında Cesar onu uyandırırken, Kural olarak kadınlar yanımda hiç uyuya kalmazlar, diye söylendi.
Ben senden hoşlanmıyorum, diye mırıldandı yarı uykulu.
İyi. O zaman İspanyada benimle ilgili duygusal hayaller geliştirmezsin, değil mi?
Ben İspanya'ya gelmiyorum.
İyi o zaman Jasper'a hapishaneden kart göndermeye hazırlan.
Dixie birden uyanıp koltuğunda dikildi. Gözlerinde korku dolu bakışlarla Cesar'a bakıyordu. Midesi düğüm düğüm olmuştu. Belki bunu tekrar konuşmalıyız.
Bence de. Demin buraya geldiğimde, kapıyı çalınca havlayan köpeği duyan ev sahibin de seninle konuşmak istiyor.
Dixie bunu duyunca mahvoldu. Spike'ın burada kaldığını anladı mı?
Cesar pozla içini çekerek, Sanırım ya hayvanından ayrılmak ya da buradan çıkmak zorunda kalacaksın, diye mırıldandı.
Dixie inanamazmış gibiydi. Bu hayatının gerçekten de en kötü günüydü. Neden kapıyı çaldın? Spike'ı korkuttun. Yoksa o bir fare kadar sessizdir.
Mahkeme ve öfkeli bir ev sahibi... Oysa hayatın çok farklı olabilir. Bütün o sevimsiz borçlar ödenmiş, mahkeme korkusu kalmamış... İspanya'ya dinlendirici bir yolculuk, Jasper bir çocuk kadar mutlu.... Bu onun duyduğu en iyi haber olacak. Bunun nesi yanlış...!
Dixie onun bu sözlü saldırısının zamanlamasının ne kadar iyi olduğunu düşünmekten kendisini alamadı. Şu an bütün yaşantısının bir karmaşa içinde olduğu, Cesar'ın da utanmazca, şeytani bir memnuniyetle bunu kendisine karşı kullandığını biliyordu.
Ama yapamam...
Yaparsın. Jasper için yaparsın.
Dixie'nin dolgun dudakları titremeye başlamış, muhteşem gözleri yaşlarla dolmuştu.
Hemen yukarı çık ve eşyalarını toparla. Bu kadar basit.
Dixie onun sözlerini büyülenmiş gibi dinliyor, alaca karanlıkta, yarı gölgede kalan bronz hatlarını, uzun koyu renk kirpikleri altında gümüş gibi parlayan gözlerine ipnotize olmuş gibi bakıyordu.

Ya köpeğim, Spike... diye mırıldandı.
O da gelsin. Yardımcılarım eşyalarının geri kalanını yarın getirirler. Dixie'nin yerinden kıpırdamadığını görünce, Hadi... diye üstelemişti.
O an Dixie, kendisini onun söylediklerini yaparken buldu. Bütün savaşma isteğini yitirmişti. 'Zararsız küçük bir oyun' diye adlandırmıştı, Cesar. Jasper'ı mutlu etmek için nişan taklidi yapacaklardı. Dixie, Jasper'ın kendisinin hiç sahip olamadığı bir aileyi, Cesar in kurmasından ne denli büyük bir mutluluk duyacağını biliyordu. Belki de yalan söylemek her zaman yanlış sayılmazdı...
O sırada Cesar'ın öfkeli ev sahibine, Bayan Robinson şimdi ayrılıyor, umarım bu onun daha önce haber vermemesini karşılar, dediğini ve ona para uzattığını fark etti.
Dixie'nin kulaklarına korkunç yakın bir telefon sesi geliyordu. Uyanmak için mücadele ederken, sesin kesilmesine sevindi. Ama sevinci tek yataklı odasında telefon olmadığını hatırladığı an şaşkınlığa dönüşmüştü. Kirpikleri aralandı. Beyni sisler içinde, hiç tanıdık gelmeyen çevresini incelemeye başlamıştı. Bir an nerede olduğunu anımsayamadıysa da, yatağın yanındaki bavulunu fark ettiğinde, Cesar Valverde'nin evine gelmiş olduğunu hatırladı.
Yatağın yanındaki telefon tekrar çalmaya başlamıştı. Bu kez ahizeye uzandı ve endişeli bir sesle, Alo? dedi.
Kalk ve parla, Dixie.
Cesar in zengin, derin sesiyle yataktan fırladı. Şimdi saat altı buçuk. Seni sekizde, uygun bir şekilde giyinmiş ve tamamıyla uyanık, jimnastik salonunda görmek istiyorum.
Dixie, hele Cumartesi günü yediden evvel uyanmaktan ve jimnastik odasında beklenmekten duyduğu memnuniyetsizliği söylemekten kaçındı.
Seni şekle sokacak bir diyet ve jimnastik hocası tuttum, diye tamamlamıştı, Cesar, acımasız bir sesle.
Dixie onun tuttuğu jimnastik hocasının da en az onun kadar acımasız olacağını biliyordu. İsteksizce yataktan kalkıp, arkasında Spike mutfağa doğru hareketlendi.
Bir gece önce eve vardıklarında, istenmeyen bir paket gibi kahya Fisher'e devredilmiş, onun tarafından, bir de oturma odası olun ve eskiden evin çalışanlarına ait olduğunu anladığı, giriş katındaki rahat daireye yerleştirilmişti. Dixie burada ki ayrımı anlamıştı. Ona Cesar Valverde'nin evine gelmiş olan onurlu bir konuk gibi davranılmayacaktı.
Midesi açlıktan guruldarken, jimnastik odası için uygun bir kılıkta olup olmadığını düşünüyordu. Bol bir pantolon ve üstüne birkaç beden büyük gelen bir tişört giymişti.
Mutfakta onu Fisher karşıladı. Eline tutuşturduğu bardağın, jimnastik öğretmeni Bayan Stevens'ın formülü olduğunu söylüyordu. Sizin diyet planınızı dün bize faksladı. Bu içtiğinizin sabah enerji vermesi için hazırlanmış bir bomba olduğunu sanıyorum.
Dixie bundan hiç hoşlanmamıştı. Jimnastik hareketleri yapmayı kabul ediyordu, ama bu diyet...
Bardağını boşalttıktan sonra kahvaltısını istemişti ki, Fisher, Bu kahvaltınızdı, Bayan Robinson, diye cevaplamıştı.
Yani sadece o içecek mi...?
Fisher sessizce başını salladı. Sonra ona jimnastik salonunun yerini göstermişti. Burası şehrin en iyi sağlık kulübünün bile imreneceği kadar mükemmel yapılmış ve çok çeşitli aletlerle donatılmış bir salondu. Daha bu saatte Cesar işkence aleti gibi görünen tuhaf bir makinenin

arkasına yerleşmişti bile... Yanında ise, Dixie'nin Gilda Stevens olduğunu tahmin ettiği, daracık popolu, incecik, Dixie'nin yatarken bile giydiğinden az şey giymiş bir kumral vardı. Oh...hayır. Bu kadının bu kadar harika olması gerekir miydi? Diye
düşünürken kendisi ile arasında son derece haksızca bir mukayese yapıyordu.
Şık spor giysileri içinde Cesar yüzünü ona dönmeden konuşmacı başladı. Surat asmaktan vazgeç ve gel bize katıl, Dixie. Bu kadar kısa bir zamanda sana özel alaka göstermeyi kabul etmekle, Gilda büyük kibarlık gösterdi.
Dixie onlara doğru yaklaşırken, gereğinden fazla ince olan kumral hanım, Dixie'yi eleştirircesine inceliyordu.
Dixie kızardı. O sırada koca bedenine rağmen, bir dansçı gibi hareket eden Cesar ona doğru gelmeye başlamıştı. Üstüne giyecek daha uygun bir şeyler yok muydu?
Sanırım Dixie bedenini saklama gayreti içinde. Bu gibi şeyleri çok gördüm. Neyse ki diyet ve jimnastik harikalar yaratıyor.
Dixie öfkelenmişti. Ben burada değilmişim gibi konuşmayın...
Cesar ise onu duymamış gibi, Sana uygun bir kıyafet yollarım, demekle yetindi ve kapıya doğru yürüdü.
Dixie bir anlık durgunluktan sonra onun arkasından fırlamıştı. Kumralın düşmanca davranışından sonra, Cesar ona adeta arkadaş gibi görünüyordu.
Cesar, beni onunla bırakma. O gerçek bir kadın değil. Yandan baktığında on santim var ya da yoktu. Bu kadar ince birinin hala yaşıyor olabileceğini bilmiyordum. Ben onun yanında tabi ki dev gibi görünürüm. Hem ne yapayım... ben bu bedenle doğmuşum.
Cesar bir anlık sessizlikten sonra başını havaya doğru kaldırarak kahkahalara boğuldu.
Hiç komik değil. Bana çabadan, ağır çalışmadan söz ederken, beni aç bırakacağını, böcek gibi bir mahlûka beni teslim edeceğinden söz etmemiştin. Bana nasıl baktığını gördün mü? Sanki derisini yüzmek istediği bir filmişim gibi...
Anlaşma bu, Dixie. Gilda zayıflama alanında dünyaca tanınmış bir uzmandır. İsteksizce de olsa eğlendiğini göstermişti. Katı gerçek, acı olmazsa, kazanma da olmaz...
Dixie onun Yunanlı heykeltıraşlar tarafından yapılmış gibi duran profilinden gözlerini çekerek, başka tarafa bakmaya çalışıyordu.
Ben seninle konuşurken bana bak. Bu beni sinirlendiriyor. Bu öfkelendiğim davranışlarından sadece biri...
Arkasını dönüp yürümeye başladığında Dixie hayretle onun yüzüne hiç bakmadığının farkında olduğunu düşünüyordu.
Yarın görüşürüz, dedi, Gilda.
Dixie yüzünü yere yapıştırmış, kan ter içinde, 'peki' demek için başını sallamak istiyordu, ama uygun ve onun isteklerine cevap verecek kaslarını bulamamanın zorluğunu yaşıyordu. Ama bir şekilde kalkıp yürümeli... ya da emekleyerek buradan çıkmalıydı. Bu yorgunluğun üstüne gururlu bir poz takınamayacak haldeydi.
İşkencecisi, çıkmak üzere hazırlanırken, Şimdi formsuz bir haldesin ama sana her gün takip etmen gereken bir ipucu vereceğim, dedi.
Her gün... Dixie homurdanırken, bir yandan da her hareketinde yanında olduğu için, her yaptığım doğru yapmasına yardım ettiği için işkencecisine minnettar olmaktan geri kalmıyordu.

Yalnız kaldığında da yerde yatmakta devam ediyordu ki, uykulu bakışları başının yanında Fisher'ın parlak ayakkabılarının belirdiğini fark etti.
Öğle yemeğinizi nerede yemek istersiniz?
Burası olur.
Tepsi yere konuldu. Yeşil salata ve sebzelerle doldurulmuş bir tabak önündeydi.
Dixie, sızlanıyordu. Ben salata hiç sevmem. Ben nişastalı yiyecekler severim. Et severim, bol peynirli hamur işleri, çikolata, pasta severim...
Bir çift daha parlak ayakkabı görüş alanına girmişti. Ama bu diyeti bozmana izin yok, dedi, Cesar Valverde.
Senin bankada olduğunu sanıyordum.
Bu projenin başında olmam gerekir diye düşünmüştüm. İyi de etmişim. Baksana tatilde gibi dalga geçiyorsun.
Çok zayıf düştüm. Kımıldanamıyorum.
Çok ısınıyorsun da ondan. Neden sana yolladığım spor kıyafetlerinden birini giymiyorsun?
Gilda etraftayken bedenini saran hiç bir şeyi giyemezdi.
Tamam, yapmam gerekeni yapacağım.
Yetmez. Yüzde bin gayret ve bağımlılık istiyorum. Unutma anlaşmanın seninle ile ilgili tarafını satın aldım. Sen Gilda'nın acımasız olduğunu sanıyorsan daha hiçbir şey görmemişsin demektir.
O akşam Scott'un sıcak karşılaması yüreğine ılık bir merhem gibi gelmişti. Yerle bir olmuş olan kendine güveni biraz olsun düzeldi.
Alnındaki kalın kakülünü kaldırarak karşısındaki yakışıklı, ince uzun, sarışın gence gülümsedi. Scott ise onun omzuna sıkı ve acıtıcı bir yumruk atarak sevincini göstermiş ve onu mutfağa doğru itmişti. Bu hafta birkaç arkadaş geldi ve bende kaldı. Şuraya bak ortalığı ne hale getirdiler, diye şikayet etti.
Hiç merak etme, ben hemen toplarım.
Scott dışarı çıkarken kapıda duraklayarak, Dixie'ye baktı ve Sen bu gün kendine ne yaptın? diye sordu. Neredeyse güzel olmuşsun.
Neredeyse güzel. Ondan duyduğu bu ilk iltifatla kir içindeki mutfağı, salonu, banyoyu ve her yeri yüzünde rüyada gibi bir gülümsemeyle temizledi. Bir yandan da her sabah erkenden kalkıp jimnastik hareketlerini istekle yapacağına dair kendisine sözler veriyordu.
İşlerini bitirip gidiyordu ki, Scott, Sensiz ben ne yapardım, Dixie, diyerek bir kez daha onun gönlünü almıştı.
Dixie ve Spike tekrar Cesar'ın etkileyici evine döndüklerinde saat onu geçmişti. Fisher'a iyi geceler diledikten sonra kendi bölümüne gitmekteydi. Cesar'ı görmeye komik bir şekilde hazır değildi ki, o bütün haşmetiyle karşısına dikilmişti. Ne cehennemdeydin?
An... anlayamadım? diye kekeledi, Dixie.
Saat altı da ilerlemene dair bir rapor bekliyordum ki, sen yok oldun. Cesar öfkeyle konuşuyordu.
Oh... Scott'la beraberdim.
Dixie, onu göremiyormuş gibi, gözünü odaklamaya çalışır gibi bakıyor görünse de, aslında, Scott'un sevgili yüzünü onun yüzüne yerleştirmeye çalışıyor ama başaramıyordu. İki erkek arasında komik bir mukayese yapmaya girişmişti.

Cesar, Scott'dan daha uzun ve daha güçlü bir gövdeye sahipli Scott'un solgun, sarışın rengi, Cesar'da canlı bir altın rengi tonuydu Cesar'ın koyu renk parlak saçları düzgünce kesilmişken, Scott'ın saçları dağınık ve uzundu. Oh Tanrım, neden böyle bir mukayese yapıp, Cesar ı uzun uzun inceliyordu.
Scott kim? Erkek arkadaşın mı? Sesindeki dondurucu ifadeyi kaçırmak imkansızdı.
Oh... hayır. Benim erkek arkadaşım yok. Scott sadece... Scott... yani... Scott... Bir anda onunla ilişkisini tanımlayacak bir kelime bulamadığının farkına varmıştı.
Cesar bir kaşını kaldırarak, alayla, Scott? diye sordu.
Scott Lewis... Masmavi gözleri büsbütün belirginleşmişti. Ben ona aşığım ama o beni daha o şekilde fark etmedi. Ama sanırım tam o noktada.
Ben de tam bir noktaya doğru yaklaşıyorum...
Yani diyebilirim ki, Scott sadece bir arkadaş.
Dixie ben sana doğrudan bir soru sordum. Küçük kızlar gibi sırlar vermeni istemedim. Umarım ona da bana olduğu gibi boş boğaz davranmamışsındır. Bizim anlaşmamızdan da ona bahsetmiş olmayasın.
Scott ve ben o çeşit konuşmalar yapmayız. Derin hiçbir şey...
İyi zaten senin aklın derin konuşmalara ermez. Senin tatilde olan kafanın içinde genellikle melek bulutları dolaşıyor.
O zaman Cesar Valverde'nin kafasında sihirlere, aşklara yer yoktu. Gerçeklerle öylesine doluydu ki, hayal kurmak nedir hiç öğrenememişti Çok şey kaçırdığının bile farkında değildi.
O an salonun kapısı açılmış, şahane gösterişli bir sarışın, üstünde uçucu siyah bir elbise, eteklerini savurarak yanlarına yanaşmıştı.
Çalışanların dertleri mi, Cesar?
Kadının görüntüsü, Dixie'nin içine kapanmasına sebep oldu.
Senin sıkılmanı gerektirecek bir şey değil, Lissette.
Oynak bir kadına oynak bir isim, diye düşündü, Dixie. Ama hemen sonra
böyle düşündüğü için kendisine kızmış ve utanmıştı. Lissette büyük bir ihtimalle çok tatlı bir kadındı. Hiç şüphesiz Cesar için çok fazla iyi... Çünkü o tam bir fareydi. Belli ki ondan sıkılır sıkılmaz Cesar onu terk edecekti. Zavallı Lissette. Acınması gereken biriydi.
Odasına gitti. Spike'ı sepetine yerleştirip, balık Cesar'ın yemini verdi.
Onun yalnızlığı yüzünden kendisini suçlarken, bir yandan da bunu kendisinin istediğini düşünüyordu. O saldırgan bir balıktı. Ona aldığı iki arkadaşını yemişti. Yoksa yanlış cinsiyetti balık mı almıştı. Belki bir daha denemeliydi. Ya başka bir balığın daha ölümüne sebep olursa?
Kısa pijamalarını giydi. Biraz daha yemek yemezse, midesinin omurgasına yapışmayacağına inanmaya çalışarak aynaya baktı. Hiç değilse çabalarının şimdi elle tutulur bir sebebi olmuştu. Scott, Cesar'ın talep ettiği yüzde binlik gayrete değerdi. Kendisini Gilda'nın verdiği diyet listesini bütün kalbiyle uymaya ikna etti.
Ama açlık onu bir o yana bir bu yana dönmesine rağmen bir türlü uyutmuyordu. Sabahın birinde dayanamayarak yataktan kalktı. Belki bir dilim ekmek, belki bir elma bulup yemezse uyuyamayacaktı.
Hızla çarpan kalbinin sesi sessizlikte kulağında uğuldayarak mutfağa süzüldü. Dev boyuttaki buzdolabının önüne diz çöktü.
Bir küçük günah... Kendisine küçücük bir sandviç yapabilir miydi?
Sen ne yaptığını sanıyorsun?

Alçak ama buz gibi bir sesle sorulan bu soruyla az daha kalbi duracaktı.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Dixie, öylesine korkmuştu ki, korkuyla yerinden sıçrarken ayak parmağını dolabın kenarına vurduğunu bile fark etmedi. Kalbi öylesine şiddetle çarpıyordu ki, nefes alamıyordu.
Işıklar yanmış, Cesar çıplak ayaklan, yalnızca dar kalçalarını saran bir blucin giymiş, çıplak göğsüyle karşısında belirmişti. Yüzünde suçlayıcı ve küçümseme dolu bir gülümseme, Dixie'yi süzüyordu.
Ben sadece bir şeyler atıştırmak istemiştim. Birisini uyandıracağımı hiç düşünmedim.
Yatarken alarm sistemini çalıştırırım. Aşağıda bir şey hareket ederse bunu hemen anlarım.
Farkında olmadan bir yandan ağrıyan ayak parmağını ovuştururken, bir yandan da kocaman açtığı menekşe gözlerinde korku dolu bir ifadeyle, suçlu bir çocuk gibi Cesar'a bakıyordu.
Dudakları kurumuştu. Cesar'ın yarı giyinik halinin de bunda etkisi yok değildi, doğrusu. Dixie çok utansa da, onun geniş yanık omuzlarının, pürüzsüz cildinin altında hareket eden ince, uzun kaslarının, harika şekilli göğsünün üstünde kıvrılmış koyu renk tüylerin, dümdüz karnın farkına vardığı an kıpkırmızı kesilmiş ve şimdiye kadar hiç hissetmediği tarz bir duygunun içine kıvrılmakta olduğunu sezmişti. Dudaklarını araladı; konuşmak istemişti, ama sesi çıkmadı. Sadece ip nidan küçük hıçkırık gibi ses yükselmişti.
Porca miseria! Bu kadar aç olamazsın, diye gürlerken, Dixie'ye inanamaz bakışlarla bakıyordu.
Dixie'nin gözleri çoktan dolmuştu. Kendisini çok çocuksu hissediyordu. O aslında bu kadar sulu göz değildi ama bu adam onu her ağlatabiliyordu. Ellerini yüzüne kapattı ve gözyaşlarına engel olmak ister gibi gözlerine bastırdı. O arada oluşan sessizliğe bir anlam verememişti.
Cesar onun hıçkırıklara boğulmasından nefret ettiğinden, sesini çıkarmadan kötü kötü bakıyor olmalıydı.
Madre di Dio... diye hayretle konuşmaya başladığını duydu, Dixie. Buna kim inanabilirdi? Erkek dergilerinin orta sayfalarında ki gibi bir vücudun var.
Dixie'nin nemli gözleri bu kez şaşkınlıkla açıldı. İyice duyduğu halde söylenilenin söylendiğine hiç ihtimal vermiyordu. Gözleri kımıldamadan onu süzen gözlerle çarpıştığı an, üzerindekiler aklına gelmiş ve kıpkırmızı kesilmişti. Anında kendisini örtmek için kollarını bedenine doladı.
Yapma! dedi, Cesar onun kendisini örtmesini istemediği için kollarını tutup, iki yana açtı. Gözlerini Dixie'nin gururla dikilmiş göğüslerinden, minicik belinden, kalçasının kadınsı kıvrımından bacaklarının şaşırtıcı uzunluğundan alamıyordu.
Tanrı... aşkına... Sen ne yapıyorsun? diye, itiraz etmeye çalıştı, Dixie. Aralarında ki mesafe tahammül edebileceğinden daha azdı.
Seni şişman sanıyordum. O kat kat şekilsiz giysilerinin altında kilolarını gizlemeye çalıştığını düşünüyordum. Senin bir belin olduğunu bile aklıma getirmezdim. Ve tanrım... sen bu kadar zamandır... bu kadar zamandır... Genç çocukları uyutmayacak, gündüz gündüz rüyalara daldıracak bir vücut gizliyormuşsun.
Neden bahsettiğini anlamıyorum.
Dixie toparlanmış ve onun elinden kurtularak geri çekilmişti. Kollarıyla gövdesine sarılarak kendisini kapatmaya çalıştı. Acaba Bu adam dalga mı geçiyor, diye düşünmekten kendisini alamıyordu Ama ya gözleri... Gözlerinde ki o ifade...
Cesar bir adım geriledi. Hala onu süzmeye devam ediyordu

Anlamadığını biliyorum. Besbelli ki sahip olduklarını ortaya koyacak bir becerin yok ama ben bunu yapabilirim. Birkaç güne kadar İspanya'ya hareket ediyoruz. Saklamaya çalışmadığı bir memnuniyet sesinden hemen anlaşılıyordu.
Birkaç gün mü? Ama bu kadar zamanda hazır olamam...
Zamana hiç ihtiyacın yok. Bütün gereken doğru seçilmiş giysiler ve o karmakarışık buklelerin doğru dürüst bir kuaförün elinden geçmesi.
Cesar kapıya doğru yürümeye başlamışken, arkasına bakıp, memnun bir tavırla, Canın neyi çekiyorsa ye... Beden hareketlerinde de rahatlamanı istiyorum. Potansiyelini korumalısın. Bütün cömert kıvrımlarını ortaya koymak istiyorum.
Bütün cömert kıvrımları? Dixie bu olanlara inanamıyordu. Ellerini bedeninin iki yanında hayretle gezdirdi. Bu kıvrımlı kalçaları yüzünden gençliğinde ne acılar çekmişti. Hem üvey annesi Muriel, hem de Petra doğuştan zayıf yapılılardı. Onların yanında Dixie kendi cömert hatlarının değersiz olduğuna ve kapatılıp, saklanması gerektiğine karar vermişti.
Okul yılları ise tam bir cehennem olmuştu. Sınıf arkadaşları daha çocuksu düz göğüslerini korurlarken, Dixie gelişmiş, bir genç kadın bedenine sahipti. Sayısız defa okuldan eve gelince odasına kapanıp bu yüzden gözyaşı dökmüştü.
Muriel ona hep iri göğüslerini, kalçalarının kıvrımlarını kapatan büyük, geniş kesimli bluzlar, kıyafetler almış. Dixie böyle giyinerek, kıvrımlarının daha az ilgi çekici olduklarını keşfedince ondan beri hep aynı tarz giyinmeye özen göstermişti.
Oysa şimdi, Cesar, Dixie'nin genç çocukların rüyasına girecek kadar cömert kıvrımları olduğunu söylemişti. Aslında Dixie bunun farkındaydı ve bu durumun bir terslik olduğunu düşünürdü. Peki rejim yapmasına gerek olmadığını söylemesi ?
Yani Cesar şimdi onun tahmin ettiği kadar berbat bulmadığını mı anlatmak istemişti. ?
Nasıl bulursa bulsun, Cesar Valverde ona bir parça etten başka bir şey değilmiş gibi davranmıştı. Düzgün bir şekilde paketlenip Jasper Dysart'ın önüne konulacak bir parça et gibi...
İki gün sonra Dixie yeni saç şeklini hayranlıkla seyrediyordu. O karmakarışık bukleleri yetenekli bir kuaförün elinde ehlileştirilip, yüzünün çevresinde hoş dalgalar halinde omuzlarına dökülmeye başlamıştı. Şimdi artık çıkık elmacık kemikleri, kocaman menekşe gözleri, dolgun dudakları daha belirgin, parlak yumuşak saçların çerçevesindeydi.
Diğer salonda güzellik uzmanı onu bekliyordu. Hep yanlış renkleri seçtiğini fark etmiş olacak, Dixie uzun zamandır makyaj yapmaktan vazgeçmişti. Ama şimdi bir uzmanın tavsiyesiyle yüzüne bambaşka bir anlam vermenin mümkün olduğunu görüyordu.
Cesar'ın istekleri doğrultusunda seçilmiş malzemelerle dolu bir çantayı eline alıp bekleme odasının yolunu tuttu. Cesar'ın orada, onu hayranlıkla süzen kadınları hiç umursamadan, cep telefonuyla konuşuyor olduğunu gördüğünde şaşırmıştı.
Adımları yavaşladı. Bana bak, diye bağırmak istemişti aniden. Beni fark et! Onu etkilemek için duyduğu ani istekten şok olmuştu. Bu doğal bir istek miydi? Sonra kendisinin tam onun tarif ettiği gibi olup olmadığını göstermek istediğine karar verdi. Sonuçta gerek kuaföre, gerekse makyaj uzmanına ne istediğini en ufak detayına kadar anlatan o değil miydi? Makyöze Dixie'nin cildinin iki santim boya altına gömülmesini istemediğini anlatmasını hatırlayarak gülümsedi.

Böyle yerlerde ne istediğini iyice anlatmazsan, neyle karşılaşacağını asla bilemezsin, demişti, onu bırakmadan. Talimatlarını verirken ettiği beklenmedik iltifatlarla Dixie'nin yüzünü kızartmıştı.
Hayır, ne gölge, ne de başka bir şey... Dixie'nin saçları kendi rengiyle çok asil duruyor. Bu kadar pürüzsüz ve lekesiz bir cildi boyalarla kapatmak haksızlık olur...
Şimdi Cesar'ın biraz uzağında durup, onun bakışlarını kendisine çevirmesini bekledi. Cesar telefonu kapatıp, gece gibi kopkoyu gözleriyle uzun uzun onu süzdüğünde kalbi hızla atmaya başlamıştı.
Büyük bir ilerleme.
Gerçekten, değil mi? Bu kadar değiştiğine inanamıyorum.
Sadece boynundan yukarısı. Kıyafetlerin hala çok acıklı.
Onu aceleyle dışarı çıkarıp, şoför tarafından kullanılan limuzinine
yönlendirdi. Dixie'nin arabaya binmesini bekliyordu ki, Yo, önce sen, dedi. Aklına onun bir çalışanı olduğu gelmiş, arabaya onun önünde binmek istememişti.
Kımılda, Dixie, diye, tısladı, Cesar, dişleri arasından.
Dixie acele içinde telaşla içeri girerken koltuğun üstünde duran dosyayı düşürdü, bu defada. Eğilip toplayıp sıraya koymaya çalıştı ama anlayamadığı bir lisanda olduğu için bundan da vazgeçti ve arkasına yaslanıp, Bu sabah buraya kadar zahmet etmeni hiç beklemiyordum, diye mırıldandı.
Ben de bu zahmete gireceğimi hiç beklemiyordum ama tam yönetim kurulu toplantının ortasındaydım ki, böyle bir yerde sana hiç güvenemeyeceğim aklıma geliverdi. Buradan tamamen tanınmaz olup çıkman riskini göze alamayacağımı anladım.
Hep bir çeşit sarışın olmayı istemiştim... diye itiraf etti, Dixie, isteksizce, Benim ablam sarışın...
Evet... çok büyük bir riskti. Zaten giysiler sorununu da bugün çözmek zorundayız. Yarından sonraki gün İspanya'ya uçuyoruz.
O kadar çabuk mu? Spike beni çok özleyecek.
O köpeği hiç ortalıkta görmedim. Hala orada mı?
Yoo... gördün. Ama dikkatini çekmemiş olacak. O insanlardan, kaçar. İlk sahibi tarafından çok kötü davranılmış sanırım.
Ona Scott bakamaz mı?
Hiç olmaz. Spike erkeklerden çok korkar. Hem Scott bütün gün işte. Ben İspanyada uzun zaman kalacak mıyım?
Scott neyle meşgul?
Borsacı... Lyle isimli bir firmada çalışıyor.
Zira... Şimdi anladım...
Neyi?
Ukala bilmiş... Seni para vermeden bir hizmetçi gibi kullanmasının sebebini... Borsacılar böyle kurnazlıkları iyi bilirler.
Hiçbir şey bilmeden konuşuyorsun... Scott ukala bilmiş değildir. Dixie bu
beklenmedik yorumla birden kıpkırmızı kesildi.
Senin ondan hoşlandığını biliyor, bunu lehine kullanıyor.

Ne düşündüğünü sormadım ve bilmek de istemiyorum. Ellerini kucağında sıkıca kavuşturmuş görmeyen nazarlarla dışarı bakmaya başlamıştı. Hem onun ev işlerine yardım ettiğimi sen nereden biliyorsun?
Haftalar önce iki sekreterin senin ne kadar aptal olduğunu konuşurlarken duydum.
Dixie titredi. Onu yiyip bitiren öfke dolu aşağılanma hissini yenmek için uğraşıyordu.
Diğer kadınların daha doğarken bildikleri hileleri bilmiyora benziyorsun. Herifin bulaşıklarını yıkamak seni bir yere götürmez, dedi, sakin bir tavırla.
Dixie'nin menekşe gözleri kırgınlık, kınama ve öfke dolu dolu, Senden nefret ediyorum...bunu biliyor musun? diye tısladı.
Sana doğruyu söylediğim için mi? Doğru dürüst arkadaşların olsaydı, sana çok önce bir yol gösterip faydalı bir iki tavsiyede bulunurlardı.
Bir an için gözleri çarpıştı. Uzun uzun bakıştılar. Sonunda Dixie gözlerini çekmişti. Sence ben boşuna zaman harcıyorum, öyle mi? Ne beni tanıyorsun, ne de Scott'u... Yine de böyle konuşabiliyorsun. Sence benim ne gibi faydalı tavsiyelere ihtiyacım varmış?
Tanrım.... Sıkılmış gibi konuşuyordu.
Jasper seni çok şımartmış... Zaten o da bundan kendisini suçladığından senin için o kadar endişe ediyordu...
Sonra birden sustu. Gereksiz konuştuğunun farkına varmıştı. Sessizlik uzadıkça uzuyordu.
Üzgünüm... Bu şekilde konuşmamalıydım. Ama o kadar kaba davranabiliyorsun ki... Başka insanlarında hisleri olabileceğini, bunların incinebileceğini hiç düşünmüyorsun. Ayrıca Jasper'ın benimle seni tartıştığı gibi bir izlenime kapılmanı istemem...
Böyle bir izlenime nasıl kapılabilirim, değil mi?
Hayır... hayır, öyle değil, diye itiraz etti, Dixie, telaşla. Geçen yaz sen terk ettikten sonra aşırı dozdan hastaneye kaldırılan aktristle ilgili gazetelerdeki yazıları hatırlıyor musun?
Aşırı dozdan değildi. Alkol zehirlenmesiydi.
Oh... gerçekten mi ?
Onu terk ettim, çünkü hiç ayık dolaşmıyordu.
Neyse, Jasper bunu bilmiyordu ve gazetelerde okudukları yüzünden üzgündü. O zaman hiç düşünmeden bir iki şey söyledi. Yani seni yetiştirmesi ile ilgili...
Accidenti! Ben o kadını daha bir iki haftadır tanıyordum. Alkol sorunu benimle tanışmadan çok önce başlamış. Yine de onu profesyonel yardım alması için ikna ettim, hastanesini ayarladım, doktor buldum.
Jasper bunları bilse çok rahatlardı, dedi zayıf bir sesle. Bir yandan keşke bu konu hiç açılmasaydı, diye düşünüyordu.
Gerçektende utançla yanıyordu. Arabadan inerken elini onun koluna koydu. Cesar'ın kolundaki bu ele kötü kötü bakmasına aldırmadan, Üzgünüm, hislerini incitmeyi istemezdim, diye mırıldanıp, elini yanmışçasına çekmişti.
Hislerimi incitmek mi? Cesar sanki duyduklarına inanamazmış gibi bir havayla, Bu fikre nasıl kapıldın? diye alayla sordu.
Özür dilenmesi kolay olmayan birisin, değil mi? Ne zaman ağzımı açsam yanlış bir şey söylüyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum.
Hiç konuşmamaya yemin etsen fena olmaz, diye tısladı, Cesar, bu defada, dişleri arasından.
Dixie'nin omuzları çökmüştü.
Dik dur! diye emretti Cesar, eliyle sırtını dürterken.

Gerçekten, benden hiç hoşlanmıyor, diye düşündü, Dixie, sıkıntıyla. Hoşlanılmamaya alışkın değildi. Herhalde bu yüzden bu kadar kötü hissediyordu. Dixie'nin yumuşak, aydınlık karakteri, Cesar'ın karanlık tabiatıyla yağ ile su gibi birbirine zıttı. Birbirlerine hiç uygun olmayan kişilerdi. Cesar soğuk, duygusuz, eleştirici biriydi. Dixie'yi huzursuz ediyor, her şeyi yanlış yapmasına sebep oluyordu. Cesar Valverde yakınlarındaysa hiçbir şeye konsantre olamadığını çoktan fark etmişti. Sanki o varken beyni yok oluyordu.
Cesar onun titreyen dudaklarına baktı...
Hayır... ağlamayacağım...
Beni hiç ikna edemedin.
Kocaman açtığı gözleri parlıyordu.
Dio... Gerçekten muhteşem gözlerin var, dedi, Cesar, pürüzlü bir sesle. Onun yüzüne şaşkınlıkla sanki dünyadaki tek kadınmış gibi bakıyordu.
Dixie daha da çok şaşkındı. Ona bakarken adeta nefes alamadı. Onun derin bakışları sırtını ürpertmişti. Aklında hiçbir şey kalmamış, sadece Cesar ve onun gözleri vardı. Bu anda duyduklarından korkuyor, ama gene de gözlerini onun yüzünden alamıyordu. Kalbi göğüs kafesinden fırlayacaktı sanki.
Şu an gerçekten o iğrenç hissi duydum...
Gerçekten...iğrenç... his mi?
Kendimi hiç iyi hissetmiyorum. Hala dizleri titriyor, bir yanıyor, bir ürperiyordu. Belki grip oluyorum... Belki de Scott'u uzun zaman göremeyeceğim için üzgün olduğumdan...diye mırıldandı.
Neden gözlerimle ilgili öyle söyledin?
Senin dikkatini başka yöne çekmek için. İşe yaradı ama, değil mi? Gözleri Himalaya'ların tepesi gibi soğuktu.
Dikkatini başka yöne çekmek...? Ama neden? Oh...tabii gözyaşlarından. Onun ağlayıp kendisini utandıracağından korkmuştu.
Cesar sonunda onu altın yaldızlı kapılardan geçirip modaevine sokmuş ve hemen onun yanından ayrılıp bir görevliyle konuşmaya gitmişti. Dixie içerideki şık hanımlara, etrafın ihtişamına baka kaldı.
Cesar orta yaşlı bir hanımla yaklaştığında, Mariah senin giysilerini seçecek, onun bir profesyonel olduğunu bil ve ona göre davran, diye talimat verdi ve soğuk bir tavırla onu bırakıp oradan ayrıldı. Onun bu soğuk tavrını hak edecek ne yapmıştı?
Ertesi akşam kendi yatak odasındaki aynaya şaşkın nazarlarla bakıyordu. Bu gerçekten o muydu? Mavi dar eteği ve üstüne oturan kısa ceketi, bedeninin alışık olduğundan çok fazlasını sergiliyordu. İçine giydiği ipek bluzundan dekoltesi görünüyordu. İnce atkılı, sivri uzun topuklu ayakkabıları üzerinde yürümeye hiç alışık olmadığından oldukça zorlanıyordu.
Kendisini incelemeye devam ederken yatağın yanındaki telefo—nu çaldı.
On dakika içinde seni salonda bekliyorum, diye emretti, Cesar, soğuk sesiyle.
Neredeyse Scott'a gitmek üzereydim, dedi, Dixie, neşe içinde.
Salona girerken de neşeli bir sesle, Bu topuklara alışmam epey zaman alacak, diye cıvıldıyordu.

Cesar ise onu görünce donup kalmıştı. Dixie'de onu görünce dondu. Cesar, yanık tenini, simsiyah saçlarını büsbütün belirginleştiren beyaz bir gece ceketi giymişti. Öldürücü derecede çekici görünüyordu ki, Dixie'nin ağzı açık kalmıştı.
Ne nedenleyse, Cesar'da ona baka kalmıştı. Dixie birden kendisine geldi ve ona hayranlıkla bakmasından dolayı utanarak kızardı ve Umarım uzun sürmez... Scott'u kaçırmak istemiyorum da... diye mırıldandı.
Dio mio... Seni muhtemelen kaçıracak. diye homurdandı, Cesar. Parlak gözleri incecik belini saran bluzunu inceliyordu. Derken gözleri biçimli bacaklarını ortaya koyan eteğe kaydı. Salak kadın... diye homurdandı. Seni hafifmeşrep gibi yapmış. Bluzun vakası çok açık, eteğin çok kısa.
Dixie gerçekten hem şaşırmış hem de bozulmuştu. Ama eteği boyu dizimden birkaç santim yukarıda...
Jasper'a göre tamamen uygunsuz. Scott'un çamaşırlarını yıkamak için daha da uygunsuz, diye ekledi, Cesar dondurucu bir sesle.
Benim bu yeni halimi görsün istemiştim. Küçük bir çocuk gibi hayal kırıklığına uğradığı belliydi.
Birazdan bir mücevherci burada olacak. Nişan yüzüğü seçeceğiz. Seçtiğin yüzük sonra sende kalabilir.
Hayır. Sonra gerçek bir nişan yüzüğüm olduğunda onun tek nişan yüzüğüm olmasını isterim. Bununla kendimi kiralık gibi hissedeceğim.
Mücevherci gelmişti. Onu beklerken Dixie kanepeye çökmüş, kendisini son derece güvensiz hissederek içine kapanmıştı. Keşke üstünü değiştirmek için vakti olsaydı. Cesar aslında çok sofistike biriydi ve o çok fazla etini ortaya koyduğunu düşünüyorsa muhakkak haklıydı. Kendisinin fark etmesi gerekeni ona Cesar hatırlattığı için kendisinden utanıyordu. Gerçi kendisinden fazla açık kıyafet giymiş bir sürü saygıdeğer kadın görmüştü
ama...
Ceketinin yakasını boğazına kadar ilikledi. Suçlu eteğini sürekli aşağı doğru çekiştiriyordu.
Hadi seç... dedi, Cesar gergin bir tavırla, yüzükleri gösteriyordu.
Pırlantalar çok soğuk, diye içini çekti, Dixie. İnciler ve opaller için uğursuzdur derler. Yeşil taşlar da bazı insanlar için uğursuz kabul edilir. Yakutlar için kötü bir şey duymadım gerçi...
O zaman bir yakut seç.
Mücevherci uygun tablayı bulmak için acele içinde paketleri açıyordu.
Yakutlar ateşli aşkları temsil ederler, diye ekledi Dixie utangaç bir tavırla, Onun için en iyisi pırlanta olsun.
Cesar gereğinden fazla uzun bir nefes çekerek, uzanıp en gösterişli yüzüğü seçti. Bunu alıyoruz.
Taşı o kadar büyüktü ki, yılbaşı kurabiyesinden çıkmış sahte yüzükler gibi bir havası vardı. Dixie yüzüğü hiç beğenmedi için rahatlamıştı. Hiçbir şeyin kişisel düzeyde olmamasında rahatlatıcı bir taraf vardı.
Mücevherci parmağının ölçüsünü alır almaz, Dixie ayağa fırlamıştı. Artık gidebilir miyim?
Lütfen seni daha fazla tutmama izin verme, diye cevap verdi Cesar alaycı bir sesle.
Yarım saat sonra Scott'un kapısını çalıyordu. Karşısında başka birini görünce afallamıştı.
Scott'u mu arıyorsunuz? diye sordu tanımadığı adam nazik bir tavırla. Dixie başını salladı.
Biz beraber çalışıyoruz. O New York'tayken dairesini kullanabileceğimi söyledi.

New York? Dixie büsbütün şaşırmıştı.
Geçici bir görev. Teklifi dün aldı. İyi bir şanstı onun için zaman kaybetmek istemedi. Bu sabah uçtu.
Dixie şoktaydı. Ne zaman dönecek?
Sanırım birkaç ay sürecek, diye cevap verdi adam.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bay Valverde bekliyor, diye acele etti, Fisher.
Dixie gözlerinde yaşlarla Spike'ı sepetine yerleştirdi.
Merak etmeyin. Aşçı Spike'ı her gün mutfağa götürecek. Onu istediği kadar şımartacağız.
Dixie ağlamadan konuşacağına güvenmediği için sadece başını salladı. Bakışlarını dolabın üstündeki akvaryuma çevirmişti. Balık Cesar'ın artık bir arkadaşı vardı. Milly. İkisi de şimdilik birbirlerinin bölgesinin sınırlarını ihlai etmemeye çalışıyor görünüyorlardı. Yani biraz o ve Cesar Valverde gibi...
Onun evinde yaşıyor ama onu Cesar'ın nadir ve isteksiz davetleri dışında görmüyordu.
Akvaryumu da mutfağa götürürüm, diye söz verdi, Fisher.
Ben onlarla her gün konuşurum.
Aşçı eşeğin bacağıyla bile konuşur.
Cesar ise kapının önünde volta atıyordu. Üstündeki koyu gri takımı, bembeyaz gömlek ve gri ipek kravatı ile harika görünüyordu.
Seni beklettim...özür dilerim.
Cesar bakışlarını ona çevirince, eli huzursuz bir şekilde şık açık yeşil yazlık kıyafetinin eteğine gitmişti.
Eteğin altından sarkan iplikleri hemen fark edince, Elbiseye ne yaptın? diye sordu.
Dixie ise onun bunu fark etmeyeceğini ummuştu. Sen dün gece öbürü için kısa diyince bu da kısadır diye eteğini açtım ama sandığım kadar uzamadı.
O zaman neden başka bir şey giymedin?
Fisher bavulumu almıştı.
Tatsız sessizlik uzadı. Sonunda Cesar öfkeyle gelip etekten sarkan ipleri sabırsız parmaklarıyla çekiştirmişti.
Dün gece beni oyalayacak bir şeylere ihtiyacım vardı. Anlayacağın, Scott bir süreliğine New York'a gitmiş... bana veda bile etmeden...
Hayatın küçük dertleri insanları güçlendirir. Hiç değilse İspanyadayken onun burada olduğunu düşünüp üzülmeyeceksin.
Sanırım öyle... dedi, tereddütle, Dixie. Cesar onu kapının dışına doğru yönlendirmişti.
Sanırım Scott'un müdürü onun çalışmalarını çok beğendiği için onu seçti.
Cesar tekrar ona döndüğünde limonun içinde hava alanına doğru yol alıyorlardı. Gözünün birine yeşil birine mavi far sürmüşsün.
Belli mi?
Bana bağırıyor.
Dixie başını salladı ve çantasından çıkardığı mendille gözlerini sildi.
Sonrada çantadan bir kitap çıkarıp okumaya dalmıştı. Bu çözümü bir gece önce düşünmüştü.
Cesar için yalnızca görünür olacak, hiç sesini çıkarmayacaktı.
Cesar'ın özel jetine binerlerken yinede konuşmadan edemiyordu. Daha önce hiç uçağa binmemiştim. Hiç yurt dışına da çıkmadım. Heyecanını saklamaya gayret etmiyordu.

Yerine otur ve büyümüş biri gibi davran, diye homurdandı arkadan Cesar.
Dixie kızararak ilk bulduğu koltuğa çöktü. Ama Cesar'ı yine kızdırmıştı. Konuşmaya başladığında öfkesini güçlükle bastırmaya çalıştığı belliydi.
Yanıma otur.
Dixie neyi yanlış yaptığını anlayamadı. Yol boyunca bir kelime bile etmemeye, onun varlığının farkında değilmiş gibi davranmaya gayret etmişti. Cesar'ın bundan hoşlanacağından neredeyse emindi.
Oysa nedense o büsbütün kızgındı.
Uçak hareket etmeye başlamıştı ki, Dixie dayanamadı ve sordu. Seni rahatsız edecek ne yaptım?
Cesar'ın sert yüz hatları gerildi. Herkesin en iyi arkadaşısın. Sende ağırbaşlılıktan eser yok. Biraz susup oturmayı bilmiyorsun. Şoförüme Scott'dan söz ettin. Ama o da bana kızının evliliğini anlattı.
İşte zaten mesele burada. O bir görevli. Ben onun bir kızı olduğunu bile bilmiyordum, diye, Cesar onu suçlarken jet pistte hızlanmaya başlamıştı.
Dixie beyazlaştı. Koltuğun koluna sıkıca yapışıp, Ohh Tanrım, midem bulanıyor. Korkuyorum... diye inlemeye başlamıştı. Nefesini tutmuş, çılgın bir korkuyla kasılmıştı ki, Cesar onun korku dolu yüzüne baktı ve kendisine çekti. Dixie'yi uzun uzun öpmüştü.
Dixie adeta şokta onun dudaklarının sıcak baskısıyla dudaklarını araladı. Farkında bile olmadan parmakları onun kollarını yakalamıştı. Cesar'ın nemli dili ağzının içine kaydığında sanki tayfuna tutulmuş bir yaprak gibi titriyordu.
Bu öpücük o kadar güzeldi, öyle iyi gelmişti ki, Dixie kendisini onun kollarında kaybetmek istedi. İçinde hiç bilmediği vahşi duygular uyanmış, bütün hücrelerinin değişik bir enerjiyle dolduğunu hissetmişti.
Başladığı gibi aniden, Cesar onun ellerini kollarından kurtarıp, Dixie'yi koltuğuna yeniden yasladı. Dixie onun gözlerine baktığında bu kez öfkesini görememiş ama hissetmişti.
Bunu da mı yanlış yaptım.Cesar Valverde'nin onu öpmüş olduğu fikrine alışmakta zorlanmasına rağmen sormadan edemedi.
Cesar inanılmayacak kadar uzun kirpiklerini gözlerinin üzerine örttü. Sessizlik uzuyordu. Sonunda Cesar onu bırakıp öbür yana döndü.
Tabi ki bunu yalnızca ben panik yapmaya başladığım için yaptın. Dixie de başını yana çevirmiş, titremesini durdurmaya çalışıyordu.
Jasper bile nişanlı bir çiftin ara sıra öpüşmesini bekler. Dixie yutkundu.
O Jasper'ın onları böyle ateşli bir şekilde öpüştüklerini görse şok geçireceğini biliyordu.
Ateşli? Yok canım... Cesar için değil tabii... Onun için bu sıradan bir öpüştü. Prova için isteksiz bir deney... Belli ki sanki Leyla ile Mecnun'larmış gibi Dixie'nin kendisini kapıp koyuvermesine bozulmuştu.
Beni öpmenden çok hoşlandığımı düşündün. Cesar hariç her yere bakarak konuşuyordu. Son derece utanıyordu ama bu konuşmayı yapıp olayı aydınlatmalıydı. Beni şaşırttın o kadar... Sanırım onca tecrübenle bu kadar bir cevabı almaya alışkınsındır. Ama bu benim için bir deneyin ötesinde...
Bence bu rafa kaldırılması daha iyi olacak o derin konuşmalardan sohbetlerden biri.

Hiç beklenmedik bir şekilde, Dixie o güneşli tebessümlerinden birini takınıp, Cesar'a dönerek, Anlamıyorsun... dedi. Sen benim böyle hissetmemi sağlarsan, Scott beni öptüğünde ne hissederim diye heyecanlanmaktan kendimi alamıyorum ve sabırsızlanıyorum.
Birden yine sessizlik oldu. Cesar'ın kara gözleri öfke bulutlarıyla dolmuştu. Dixie yine devam etmeye kararlı, Sana saçma sapan bir şekilde aşık olmayacağım konusunda seni temin etmek için konuşuyorum. Yani... sana aşık olamam... çünkü sen öyle... Sustu. Yere iğne atsan duyulacak gibiydi. ,
Öyle... Ne? diye sordu, Cesar, yüzünde öldürücü bir gülümseyişle.
Dixie yutkundu, Öyle... öyle benden uzak...
Söylemek üzere olduğun şey bu değildi.
Konuşma yine çok kişisel oluyor...
Öyle....Ne, Dixie?
Onun öldürücü, dondurucu bakışları karşısında ipnotize olmuş gibi fısıldadı. Öylesine soğuk, öğlesine kendisine dönük, öğlesine insanlık dışı...
Sen de inanılmaz derecede, tehlikeli bir derecede dürüstsün.
Dixie nefes alamadan ona bakarken hostes gelmiş ve Kaptan Bayan Robinson kokpiti görmek ister mi, diye soruyor, demişti.
Cesar kendini beğenmiş başını koltuğun arkasına yaslayarak, Bayan Robinson buna bayılır sanırım, diye cevap verdi alayla. Sonra Dixie'ye bakarak, Sakın bir şeyi elleme ve sakın... monitörlerin üstüne düşmeye kalkma. diye uyardı. @
Hostes kıkırdamıştı.
Dixie kızarırken yerinden kalktı. Aslında Cesar'ın şaka yapmadığından emindi.
Dixie Malaga'da uçaktan inerken o neşeli halinden eser kalmamıştı. Gerçekler fena halde kafasına dank etmişti çünkü.
Şu ana kadar bu yolculuğu yapmalarına neden olan sahteliği aklına
getirmemeye çalışıyordu, oysa. Düşüncelerini Jasper'ı tekrar görmeye odaklamıştı. Yani işin hoş tarafına... Jasper'ın hasta oluşunu hatırlamak dahi istemiyordu. İyileşmeyecek dert çekilmeye mahkûmdu ve o bunu çok genç yaşında öğrenmişti.
Şu an Cesar'la birlikte havaalanının dışına çıkarlarken bütün bu gerçeklerle acılı ve üzüntülü bir şekilde tekrar yüzleşiyordu. Cesar ona teklifiyle geldiğinde, Petra'nın borçları da dahil olmak üzere bütün dertleri aklındaydı.
Dixie... Accidenti. Neredeyse beni kaybetmek üzere olduğunu bile fark etmedin mi?
Hayır.
Dışarıya çıktıklarında Cesar onu bir şoförün kullanmakta olduğu bir limuzine itiştirdi. Sanki bir sürü koyuna çobanlık eden birinin havasındaydı.
Şimdi şurada kıpırdamadan dur.
Dixie sıkıntıyla gerilmiş yakışıklı yüze bakarak, Nereye kıpırdayacağım ki, diye sormadan edemedi.
Ve yüzündeki bu azap çeken ifadeyi sil. Scott için üzülmen yasak. Oynaman gereken bir rolün var. Senden Oskarlık bir rol ummasam da, biraz daha mutlu görünmeni istemeye hakkım var.
Ama Scott için üzülmüyordum. Jasper'a yalan söyleyeceğim için üzülüyordum...
Yalan söyleme işini sen bana bırak.
Evet... Bunu benden daha iyi yapacağına hiç kuşkum yok, dedi, Dixie imalı bir tonla.

Cesar’ın gözleri alev alev, Seni şimdiye kadar nasıl boğmadım bilmiyorum, diye itiraf etti. Benim sandığımdan daha fazla sabrım varmış.

Ne kötü bir şey... Bunu hak edecek ne yaptım?

Bunu gerçekten bilmek istiyor musun? Gerçekten... Dixie onun gerçekten çok öfkeli olduğunu anlayınca menekşe rengi şahane gözlerini kocaman açmıştı.

Bir... diye başladı Cesar uzun bir konuşma yapmak üzere olan birinin havasıyla. Senin bir konuya olan ilgin bir pire gibi oradan oraya zıplıyor.

İki... hava alanında başı kopmuş tavuk gibi oradan oraya dolaştın.®

Üç... hala bir ofis getir götürücüsü gibi davranıyorsun. Tam olarak kendini benim nişanlım rolüne ne zaman sokacaksın? Kabin görevlileriyle okullu kız gibi kıkırdarken kaç defa benden Bay Valverde diye bahsettiğini duydum. Dört... hissi olarak delisin.

Deli mi? diye tekrarladı, Dixie, inanamaz gibi.

Ya mutluluktan uçuyorsun, ya da gözyaşlarına boğulmak üzeresin. Sende şöyle güzel, normal orta bir mutluluk yok.

Zaten hayatım da son zamanlarda normal değil, diye belirtti, Dixie boğazı daralarak.

Ve beşinci olarak da ben görmezlikten gelinmekten hoşlanmam.

Dünyanın etrafında döndüğünü düşünen şımarık bir çocuk gibi diye düşündü, Dixie, ama seslendirmedi. Herhalde sesini çıkarmadan yanında oturmasını bekliyordu.

Seni görmezlikten gelmiyordum, yalnızca sana fazla görünmemeye çalışıyordum. Sen rahatça konuşulacak biri değilsin. Beni sinirlendiriyorsun.

Ben de seni aynı şekilde sinirlendirici buluyorum.

Birbirlerini hoşnutsuzlukla süzdükten sonra Dixie bakışlarını pencereden dışarı çevirdi. Cesar'ın kara gözlerine, somurtkan yüzüne bakmak, Jasper'ın ona anlattığı küçük çocuğun gözlerinin önüne gelmesine yol açmıştı. Daha beş yaşında kendisinden başkasına, iyiliğe inanmamayı öğrenen güvensiz küçük çocuk...

Zengin annesinin dengesiz yaşantısı sırasında kısa süreli evliliği sırasında pek istenmeden dünyaya getirilmişti. O daha doğmadan anne babası ayrılmışlardı bile. Playboy olan babası ayrıldığı karısının hamileliğinin devam etmesini istememiş, annesi de onun isteğine uymayınca maddi olanaklar hariç hiçbir sorumluluk kabul etmemiş, çocuğunu görmeyi bile reddetmişti.

Genç, sorumsuz annesi ise onu dadıların elinde bırakırdı. Okul çağı geldiğinde onu yatılı okula bırakıp, sadece uzun tatillerde biraz ilgilenmeyi seçmişti.

Magdelena hiç olgun biri değildi. Kendi anne babası da ölmüş olduğundan onu destekleyecek kimsesi yoktu. İyi niyetleri vardı ama umutsuz bir şekilde bencil biriydi, diye anlatmıştı, Jasper.

Cesar'ı okulda ziyaret etmek üzere sözler verir ama onu hep yüzüstü bırakırdı. Üvey babalarından biri biraz ilgilendi ama sonra o da ortadan silindi.

Cesar'ın böyle yalnız biri olmasında şaşılacak bir taraf yok, diye düşündü, Dixie, üzülerek. Söylediklerinden pişman olmuştu. Haksızlık ve kabalık yapmıştı. Cesar'ın olduğu gibi olmaktan başka şansı yoktu. On iki yaşındayken, Jasper onu ele aldığında Cesar'a olan olmuştu. Hislerini saklamayı öğrenmişti. Hiç gerçek bir evi olmamış, hiç düzgün bir ailesi olmamış, kendisi için hiç sevilmemiş biriydi o...Jasper hariç. Onu mutlu etmek için bu kadar sıkıntıya katlanmaya çalışması boşuna değildi.

Bana neden öyle bakıyorsun? Onları özel bir helikopterin beklediği küçük bir hava alanına giriyorlarken, Cesar sıkıntıyla sordu.
Dixie karmakarışık düşüncelerinden sıyrılmaya çalışırken, ona bakmaktan dolayı biraz utangaç, başını salladı. Jasper'ın, Cesar için dünyadaki düşüneceği, aldıracağı tek insan olmasının sebebi vardı.
Onun yüzündeki ifadeyi yanlış değerlendiren Cesar, Tamam... Helikopterden hoşlanmıyorsun, ama diğer şekilde saatlerce yol gitmemiz ve geceyi otelde geçirmemiz gerekecek, diye izah etmeye girişti.
Hayır... diye mırıldandı, Dixie, Ben onu düşünmüyordum, ben seni düşünüyordum.
Beni düşünme. Beni düşünmeni gerçekten hiç istemiyorum.
Dixie ellerini sıkarak başını önüne eğdi. Cesar uzandı onun parmaklarını açıp, kocaman pırlanta yüzüğünü parmağına geçirdi.
Jasper'ı ikna etmek için elimden geleni yapacağım... Söz veriyorum, diye heyecanla konuştu. Aşık olduğumda davranmamı beklediği şekilde davranacağım.
Bu tam olarak neyi kapsıyor? Yok... yok... bırak sürpriz olsun.
Seni Scott'u düşündüğüm şekilde düşünmeye çalışacağım.
Bu çok tehlikeli olabilir. Bir de bakarsın bana aşık olursun.
Dixie ona şaşkın bir bakış fırlattığı sırada, Cesar devam etti. Hissiz bir herif olabilirim, ama bu oyunun kalıcı bir zarar vermesini istemem. Yamyam bir Japon balığının arkasından ağlayan bir kadın çok incinebilir.
Gerçekten de o havuza eğilip sağ kalana neden arkadaşını yediğini ağlayarak sorduğunu duyduğumda senin bu gezegenden olmadığına karar vermiştim.
Ben evcil hayvanlarımdan çok hoşlanırım, ama senden hoşlanmama hiç ihtimal yok, diye konuştu ciddi bir tavırla, kendisini savunmak için ve arkasına bile bakmadan helikoptere bindi.
Andaluzya'nın karlarla kaplı tepelerinden geçip giderlerken Dixie derin düşüncelere dalmıştı. Ne zaman Cesar'la bakışları karşılaşsa dayanılmaz duygularla doluyordu. Bu acayip duyguların, ona olanların sebebini sonunda bulmuştu.
Cesar olağanüstü biriydi. Hiç şüphesiz onun cinsel cazibesine ve muazzam karizmasına karşı gelemiyordu. Ama bu saçmalıktan hiç şüphesiz yakında kurtulacaktı.
Helikopter alçalmaya başladığında gurup vaktiydi. Küçük bir ormandan geçip malikaneye yaklaşırlarken yol gümüş bir kurdele gibiydi. Dixie içini çekti. Burası...Jasper'ın yaşadığı yer mi?
Ne bekliyordun? Örümcekli bir kulübe mi?
Dixie başını salladı. Burası hiç şüphesiz çok zengin bir evdi. İnerlerken Cesar elini tuttu. Hadi... gidip büyük duyurumuzu yapalım.
Geniş holde güler yüzlü, orta yaşlı bir hanım onları karşıladı. Cesar'la konuşmalarından sonra genç adamın yüzü asılmıştı.
Ne oldu?
Jasper burada değil. Ne zaman geleceği de belli değil. Sağlığı bu durumdayken kırlarda işi ne?
Keşke telefon edip geleceğini söyleseydin.
Sürpriz yapmak istemiştim. İkimizi birlikte karşısında görmesi daha inandırıcı olur diye düşünmüştüm, diye anlattıktan sonra kahya'ya İspanyolca bir şeyler söyleyip, Dixie'ye döndü.

Ermina seni odama çıkaracak. Birkaç telefon görüşmesi yapmam lazım.
Biri Dixie'nin bavullarını süslü merdivenlerden yukarı çıkarırken yaşlıca kadın ona yüzünde kesinlikle belirli bir hoşnutsuzlukla bakınca Dixie kızardı. Hayır. Cesar'ı yanlış duymuş olmalıydı. Cesar benim odama
dememişti. Onun odasını paylaşmasını bekliyor olamazdı.
Onu lüks döşenmiş, geniş bir odaya aldılar. Dixie yatağa baktı. Kocaman iki kişilik başucunda oymalar olan bir yataktı.
Dixie çenesini yukarı kaldırarak geldiği yoldan aşağı indi. Cesar kütüphanede telefonla konuşuyordu. Derin ağır bir İspanyolca. Ona çok yakışıyor, daha da seksi olmasını sağlıyordu.
Konuşması bitince bakışlarını Dixie'ye çevirdi. Karnın açsa Ermina sana bir şeyler hazırlar.
Odadan çıkmaya hazırlanırken, Dixie bütün cesaretini toplayıp, Bir karışıklık oldu, dedi. Benim eşyalarımı senin odana koydular. İspanyolca bilmediğim için... ne demek istediğimi anladın mı?
Hayır anlamadım. Cesar kaşlarını şeytani bir ifadeyle kaldırmıştı. Tabii ki aynı odayı paylaşacağız. Yoksa Jasper nişanımızın gerçek olduğuna inanır mı?

BEŞİNCİ BÖLÜM

Dixie'nin ağzı açık kalmıştı. Solgun yanakları giderek kızarıyordu. Gerçekten odanı paylaşmamı bekliyor musun? diye sordu inanmaz bir tavırla.
Cesar da ona tuhaf tuhaf bakmaya başlamıştı. Burada ne gibi bir sorun görüyorsun. Bunu bana açıkla.
Dixie onun sesindeki dondurucu öfkeyi fark etmiş olsa da, Seninle aynı yatakta uyuyamam. Pazarlığımızda böyle bir şey yoktu, diye konuştu cesaretle.
Yok muydu? Sen yakın geleceğini bana parası karşılığı sattın. Ve ben de o parayı ödedim. Boğazına kadar borç içindeydin ve şerefsizliğin yüzünden mahkemeye çıkmaktan ölesiye korkuyordun. Sen şimdi burada bana ne yapacağımı söyleyecek konumda değil sin.
Dondurucu bakışlarla onu süzerken bir an konuşmasına anı vermiş ama hemen sonra haince tamamlamıştı.
Ve Jasper için oynayacağın küçük masum kız olmaktan çok uzaksın.
Bu şiddetli saldırı Dixie'nin tam yüzün ortasına vurmuştu ve o buna hazırlıklı değildi. Cesar'a şaşkınlık ve dehşetle beklerken Ben şerefsiz biri değilim. diye fısıldadı.
Sen şerefsizsin. Ödeyemeyeceğini bildiğin borçlar yaptın. Hırsızdan hiç
farkın yok. Bunu şimdiye kadar anlamış olman gerekirdi Şimdi karşıma geçip olmadığın biri olduğunu iddia edersen alacağın cevap budur. Artık fanteziler son bulmalı.
Dixie zayıf bir sesle, Fanteziler mi?diye sordu.
Büyük partiler, eve pahalı eşyalar... Bunlar fantezi değil de nedir? Belki kendine arkadaş satın almaya çalışıyordun. Ama sana hiç acımıyorum. Bir beynin olduğunu biliyorum. Ne yaptığını biliyor olman lazımdı.
Ama ne o partiler, ne de o apartman benim değildi, diye araya girmeye çalıştı, Dixie umutsuzca.
Sanırım faturaları Jasper'a ödetmeye niyetliydin. Onun bir kilise faresi kadar fakir olduğunu öğrenmek seni şoke etmiştir. Bunu anlamayacağımı mı sanmıştın?
Dixie süt gibi beyazlamış, titriyordu. Neden söz ettiğini gerçekten bilmiyorum. Daha başında o borçları izah etmeme izin verseydin bilecektin...

Jasper'ın kalbine sinsice sokulurken onun zengin olduğunu sanıyordun. Sen beni kandıramazsın. Arkadaşlık numarasıyla mektup yazıp maddi sıkıntılar içinde olduğunu anlatmışsındır.
Hayır... hayır. Bu delice...
Herhalde Jasper de sana çok üzüldüğünü ama maalesef elinden bir şey gelmeyeceğini...
Hayır. Ben asla böyle bir şey yapmayı aklımdan bile geçirmem. Kendi dertlerimle Jasper'ı üzmeyi... Senin diğer insanlar hakkında çok nefret dolu düşüncelerin var. Hep kötü yönlerini düşünüyor asla iyi taraflarına bakmıyorsun, Cesar.
Onun bu suçlaması Cesar'ı hiç etkilememiş gibiydi. Senin tamamen kötü olduğunu düşünmüyorum, ama derdinden kurtulmak için Jasper'ı denemediğini söyleme.
O zaman ondan benim mektuplarımı iste, dedi, Dixie ve başını kaldırıp onun gözlerine bakarak ekledi. Ve bu sözlerini ispat etmek zorundasın.
Peki, nerede hatam var?
O partileri kardeşim verdi...
Senin kardeşin yok ki. Senin yaşayan bir akraban bile yok.
Üvey kardeşimden söz ediyorum. Petra Sinclair. Manken olarak isim yapmıştır. Apartman onundu. Londra'ya ilk geldiğimde onun yanında kalıyordum. Hesaplarını ödemem için bankada ortak hesap açtırdı. Sonra her şey kötü gitti... nedense. Dixie ağrıyan başını salladı. Sanki kötü giden işler için hala çaresiz bir haldeydi.
Petra Sinclair... diye inanamaz gibi tekrarlamıştı Cesar.
Petra Los Angeles'e gitmeyekarar verdi. Aktris olacak... hala da orada. Anlayacağın bankanın müdürü... Dixie bütün olanları anlattığında Cesar onu izliyordu.
Bu anlattıkların doğruysa Leticia Zane borçların sana ait olmadığını biliyordu.
Tabi ki biliyordu. Bayan Zane Petra'nın Amerika'da olduğunu öğrenince delirdi. Sanırım Petra'nın adresinin olmadığını söylediğimde bana inanmadı.
Sanırım inanmamıştır. Bütün bunları kontrol edeceğim. Ama daha cümlesini bitirmeden Dixie'nin doğru söylediğini biliyordu.
Hiç durma. Benim saklayacak hiçbir şeyim yok.
Cesar birkaç soru daha sormuştu ki, Senin beynin hakkında söylediklerimi geri alıyorum, diye içini çekti. Mantık ve kendini kurtarma söz konusu olduğunda beynin çalışmıyor.
Ama anlamıyorsun. Petra bütün bu olanlardan müthiş üzgündü. Los Angeles'e gitmek için harcadıklarından sonra da gerçekten parasızdı. Üvey annem hastayken nasıl iyi davrandığını bilsem.
Öyle mi?
Petra gerçekten harikaydı ve ben ona teşekkür borçluyum. Ba zen biraz düşüncesizlik yapsa da, o harika biridir. Cömert nazik...
Cömert... nazik... diye tekrarladı Cesar. O güçlü sesi nedenli biraz zayıflamıştı. Dixie'yi tuhaf bir canlı şekliymiş gibi inceliyordu. Sanki inanamıyordu. Sanırım Petra'yı pek seviyorsun.
Dixie başını salladı. Cesar'ın inanamayışının farkındaydı. Cesar'ın tersine o insanları oldukları gibi kabul ederdi. Petra'nın yanlışları Dixie'yi onu sevmekten alıkoymuyordu. Ne de üvey annesinin hastalığı sırasında ona bakmasından bir pişmanlık duymamıştı hiç. Tersine onu da çok sevmiş, ona memnuniyetle bakmıştı.
Cesar ona inanamaz gibi bakmaya devam ederken bir şey söylemek üzere ağzını açtı ama vaz geçip tekrar kapattı.

Üvey annene ne kadar baktın?
Dixie söyledi.
Uzun bir süre.
Hiç pişman değilim.
Cesar derin derin nefes aldı. Ben bile Jasper'dan para sızdırmak gibi bir düşüncen olmadığını kabul etmek zorundayım. Yanlış bir fikre kapılmışım. Ben senin bir çeşit ikili bir hayat yaşadığını sanıyordum. Şimdi sana baktığımda ne görüyorsam, senin o olduğunu biliyorum... ve bu hayal gibi.
Hayal gibi mi?
Yani seninle pek benzer noktamız olmadığını söyleyebiliriz. Sana bir özür borçluyum.
Önemli değil. Gerçekten çok çirkin bir senaryo idi ama aklının çalışma şekline engel olamıyorsun. Affedici bir tarzda konuşuyordu. Jasper'ı bulabildin mi?
Hayır... bir yerlerde yıldızların altında kamp yapıyordur.
Dixie dikkatli bir şekilde boğazını temizleyip, tekrar o ilk konuya döndü. Cesar ben gerçekten Jasper'ın gelip bizi aynı yatakta bulmasının hiç hoşuna gitmeyeceğini düşünüyorum.
Saçmalama. Yarım yüzyıl öncesinde yaşamıyoruz.
Ama Jasper çok tutucudur. O hatta bir yüzyıl öncesinde yaşıyor. Ben gerçekten onun kendi çatısı altında bizi öyle bulmaktan şoke olacağını ve incineceğini düşünüyorum.
Cesar sabırsızca, Senin neden bahsettiğin hakkında bir fikrin yok. O bana özel hayatım hakkında bir soru bile sormuş değildir.
Dixie özel hayatını bu eve getirdin mi, diye sormayı çok isterdi. Cesar ben gerçekten bu durumdan çok rahatsızım.
Kes artık Dixie. Jasper'ı ben senden daha iyi tanıyorum.
Telefonu işaret ederek artık bu konunun kapandığını göstermek istemişti.
Dixie bir saat kadar sonra yukarıya çıkarken kucağı kitaplarla doluydu. Bavulu çoktan boşaltılmıştı. Şık yeni geceliklerinden birini giydi. Yatağa girip kitaplara gömülmeyi istiyordu. Harika banyoda duşunu alıp giyindi.
Elinde on sekizinci yüzyıl felsefesiyle yatağa girdiğinde Cesar'ın ona bakmaya bile tenezzül etmeyeceğinden emindi.
Cesar odaya geldiğinde kitabına dalmış onu fark bile etmemişti. Cesar gömleğini çıkarmıştı ki onun orada olduğunu anladı. Altın rengi geniş göğsü gözüne ilişince bakışlarını alamamıştı.
Beni yok farz et.
Ama yazılar Dixie'nin gözünün önünde dans etmeye başlamıştı. Zor nefes alıyordu. Yatak odasını paylaşmaya alışkın olan Cesar ona aldırmadan soyunuyordu ama Dixie'nin ağzı kurumuş, kulaklarında davullar uğulduyordu. O bunu anlamamalıydı. Kendini utanacak duruma düşürme, diye telkin etti, kendisine. Nefes almaya çalış. Alabilirsin.
Yine de olanları aklı almıyordu. Valverde çıplak ve onunla aynı odada. İçi garip bir duyguyla ısınmaya başlamıştı. Onun soyunmasını izlemek istiyordu. Scott'u seyretmek için bir istek duyduğunu nedense hiç hatırlamıyordu. Tanrıya şükür, diye düşündü. Bundan utanması gerekirdi.
Cesar banyodan üzerinde sadece küçük bir şortla çıkıp, Görüyorum ki kütüphaneyi boşaltmışsın, dediği zaman Dixie ona kaçamak bir bakış fırlattı ama cevap vermedi. Ona tekrar bakmayı göze alamıyordu. Yine de gözünün ucuyla onun yatağın örtüsünü kaldırıp içeri kaydığını gördü.

Senin kendini tependen ayağına kadar örttüğünü sandığımı düşününce... diye hafif bir sesle mırıldandı, Cesar.
Dixie'nin heyecanı giderek yükseliyordu. Yanakları kızarmıştı. Hiç düşünmedim ki..
Düşünmediğin çok şey var, zaten, Bense düşünmeyi hiç bırakmam. Yatak dışında. Yatakta diğer daha doğal içgüdülerim düşünmenin yerini alır, Cesar, derin kadife gibi yumuşak ve zengin bir sesle fısıldıyordu. Öylesine soğuk, öylesine insanlıktan uzak, ama yatak odasında değil, cara.
Dixie o an kendisini nasılsa ona doğru dönmüş buldu. Sanki bilinmeyen bir güç tarafından çekilmek gibi bir şeydi. Cesar...? diye kekeledi, titrek bir sesle.
Neredeyse istemsizce Cesar'ın eli Dixie'ye uzanırken, onu da çıkık elmacık kemiklerine doğru bir renk dalgası yükselmişti. Dixie ise onu gözlerine ipnotize olmuş gibi bakıyordu. Cesar kendisiyle mücadele halindeydi ve elini indirdi.
Ama o an Dixie dilinin ucuyla kuruyan dudağını ıslatmaya başlamıştı ki, homurdanarak tekrar ona uzandı. Kuvvetli ve sabırsız elleriyle Dixie'yi kollarının arasına çekti. Dixie bir anda ne olduğunu bile anlamadan dudakları birbirini buldu.
Cesar'ın sert bedeni, Dixie'nin yumuşaklığına gömüldü. Sersemletici bir güçle öpüşüyorlardı.
Neden bu, bu kadar güzel geliyor? diye homurdandı, Cesar, Dixie'nin kızarmış dudaklarının üzerinden. Sanki nefes alamıyordu.
Bu beni Scott'un yerine koyabileceğin bir an değil.
Scott?
Cesar'ın eli Dixie'nin göğsündeydi.
Harikasın.
Göğüs uçları sertleşmiş Dixie heyecanla titredi. Cesar... diye inledi. Madre di Dio!
Şiddetle öpüşmeye devam ediyorlardı ki, yatak odasının kapısının açıldığını duymadılar.
Sevgili oğlum... Geleceğini neden haber vermedin?
Cesar birden Dixie'yi bıraktı. Dixie şoktaydı.
Jasper ise gördüklerinden perişan...
Bunu aşağıda tartışacağız, Cesar.
Odanın kapısını kapatırken acı çekiyor gibi bir hali vardı.

ALTINCI BÖLÜM

Jasper'ın odaya dalmasıyla donmuş gibi kalan Dixie, onun odadan çıkmasıyla yavaş yavaş kendine geldi ve hemen Jasper'ın arkasından hala boşluğuna bakmaya devam eden Cesar'a gözleri ilişti. Yaramaz bir çocuk gibi aşağıya çağrılması belli ki onun hiç hoşuna gitmemişti.
Porca miseria! Jasper bana, benden nefret edermiş gibi baktı, diye bağırdı şaşkınlıkla.
Telaşla geceliğini düzeltmeye çalışan Dixie ise, Sana bunu hiç onaylamayacağını söylemiştim, demekten kendisini alamamıştı.
Onun bu saatte gelip bizi yakalayacağını sanmamıştım. Duyurumuzu bu şekilde yapmak isteyeceğim en son şeydi. Neyse, ona nişanlandığımızı söyleyince sakinleşecektir.
Dixie onun bu güvenini paylaşabilmeyi isterdi. Gözleri derin bir pişmanlık ve utançla doluydu. O Cesar'la ne yapmaya kalkışmıştı? Ya, Cesar onunla ne yapıyordu? Lanet olasıca vücudu hala bile duyduğu istekle sızlıyor, sırtından aşağı ürpertiler geçiyordu. Ona en büyük düşmanına karşı böyle hisler duyuran şey neydi?

Cesar banyodan tekrar odaya girerken, Jasper bizi çok şanssız, bir anda yakaladı, diye söylenmeye devam ediyordu. Bir daha sefere benimle yatağa girerken kafandan aşağı örtünmüş olmaya dikkat et.
Bir daha ki sefer diye bir şey yok, diye aceleyle cevap verdi,
Dixie. Ben böyle bir şeyin olmasını beklemiyordum.
Ama en azından benim de insan olduğun konusunda artık bir delilin var. Yatağa cinsel olarak aktif bir erkekle, tahrik edici sinyaller yayan açlık içindeki bir kadını at... sonra bekle ki olacaklar olmasın.
Ben tahrik edici değildim. Dixie dehşet içinde kalmış gibi konuşuyordu. Kendi işimle ilgileniyor, kitap okuyordum.
Sen yalvarıyordun adeta! diye karşı koydu, Cesar.
Senden hoşlanmıyorum bile... neden yalvarayım?
Öyle mi? Bende bütün isteklerimin tersine sana karşı bir çekim duyuyorum. Bu beni sinirlendiriyor. Ama senin tersine ben bunu kabul edecek kadar dürüstüm ve her dakika bütün dünyaya başkasına aşık olduğumu anlatarak gezmiyorum diye suçladı, Cesar, yüzünde hoşnutsuz bir ifade, biraz da şüpheyle Dixie'ye bakıyordu.
Dixie hayretlerden hayretlere düşüyordu. Cesar onu çekici mi buluyordu? Kişisel olarak onu...? Ne zamandan beri? Yüzünde bir pembelik, hemen sormaya girişti. Sen beni çekici mi buluyorsun?
Bu şehvet, Dixie... sadece, açıkça şehvet. Olmasa daha iyi olacak bir
şehvet.
Kara gözler nefrete yakın bir ışıkla parlarken, Dixie perişan oldu. Başını dizlerinin üzerine koymuş, kollarını bacaklarına sarmış, yatağın üzerinde karmakarışık duygular içinde otururken, Cesar'ın Jasper'ın gelişiyle nasıl ferahladığını düşündü. Kendisi ise bunu bile hissedemeyecek kadar derin bir utanç içindeydi.
Öfke, pişmanlık, acı, küskünlük gibi duygularla boğuşurken Cesar'ın odadan çıktığını duymamış, gittiğini fark ettiğinde ise kendisinin de aşağı inip Jasper'la yüzleşmesi gerektiği gerçeğini hatırlamıştı. Durum ne kadar biçimsiz olursa olsun, insan sevgili arkadaşını görmekten kaçınamazdı. Zaten Jasper onun yüzünden utanmıştı.
Giyinirken Cesar'a hak veriyordu. Ona her bakışında hissettiği o garip, alelacayip duygular sadece şehvetti. O nefes kesen görüntü ve cinsel çekicilik, Cesar'ın ona anımsattığı tek şeydi. O sabırsız, öfkeli, her şeyi idare etmeye kalkan, alaycı, eleştirici ve esas olarak da soğuk biriydi... yatak odası hariç.
Bu kararından memnun aşağı inmeye başladı. Açık bir kapıdan gelen seslere doğru yürüyüp, tam kapıya vuracağı şifada, hiç duymayacağını sandığı şeyler duymaya başlamıştı.
Demek benim Dixie'mi kandırmak için ona yüzük verdin, diyordu,
Jasper, haşin bir tonla. Hiç şüphesiz bütün saflığıyla onunla evleneceğini sanıyor. Ama ben onun bu güvenini paylaşmıyorum!
Dio... ben...
Bana onunla nişanlandığını söyledin ama onu sevdiğinden hiç söz etmedin. Suçlamaları giderek sertleşiyordu. Ne de bu sözde evliliğin ne zaman yapılacağını...
Biz daha yeni nişanlandık. Cesar'ın sesi ise, hiç Dixie'nin bildiği Cesar sesine benzemiyordu.

Senin sefil hayat tarzını kabul etmeyecek biriyle sonunda karşılaştın. Tabi sen 'Hayır'ı cevap olarak kabul eder misin ? O zaman bir nişan yüzüğü teklif ettin. Birkaç ay sonra Dixie'ye olan ilgin sona erdiğinde, onu başından atarsın. Vereceğin zararı hiç düşünmezsin.
Jasper tamamen yanlış bir fikir edindin.
Ben seni de Dixie'yi de biliyorum. Sanırım sana umutsuzca aşık oldu. Zaten bunu anlamam gerekirdi. Mektuplarında hep, Cesar şunu yaptı, Cesar bunu dedi... aylardır senden söz ediyordu. Neden onu kendi haline
bırakmadın Cesar? Seni bunun için affetmem çok uzun zaman alacak.
Dixie benim için çok önemlidir. O nazik, narin, düşünceli biridir... buna rağmen sen onu bu evde utandırmayacak kadar efendice davranamadın.
Bunu oturup sakince konuşalım, Jasper.
Kapının dışında Dixie geriledi. Jasper'ın üzüntüsünden, gerginliğinden kendisi tokat yemiş gibiydi. İçeriye girmekten vaz geçti, Jasper'ın onun önünde rahat konuşamayacağını düşünmüştü.
Hayır, ben ne hissettiğimi söyledim, diye terslendi, Jasper ve devam etti. Şimdi senin bu evi terk etmeni istiyorum. Nasılsa Dixie'nin kalbini kıracaksın, bari bunu ben burada onun yanındayken yap.
Tamam... Nikah günü saptayalım.
Gelecek yıl? diye önerdi, Jasper, ama sesinden bu öneriden hiç etkilenmediği açıktı.
Gelecek hafta! diye bağırdı, Cesar, aniden. Dixie'yle ben gelecek hafta evleneceğiz.
Dixie neredeyse yere düşecekti. Gözlerini kulaklarına inanamıyor gibi kocaman açtı.
Odanın içinde de sessizlik hakimdi. Belli ki Jasper de bu duyduklarıyla şaşkındı.
Bu meseleye daha farklı bir görüş getirir, tabi ki. Duyduğu rahatlamayla sesi değişmişti. Sesi daha çok kendisine benziyordu ama sanki biraz nefes nefese ve yorgun gibiydi. Demek ki onu seviyorsun, gerçi bunu göstermiyorsun ama... Ondan... daha iyi bir... seçim yapamazdın... Dixie...
Neyin var Jasper? diye haykırmıştı, Cesar, deli gibi. Jasper
Cesar'ın sesindeki acı dolu panik üzerine Dixie kapıyı açtığı gibi içeri daldı. Jasper koltuğun üzerine baygın bir şekilde yatıyor, Cesar ise çaresizce onu tekrar kendine getirmeye uğraşıyordu.
Doktor çağır! diye seslendi, Dixie.
Cesar hemen telefona koşmuştu. O telefondayken, Jasper yavaş yavaş kendisine geldiyse de hala tam dengesini bulamamıştı. Cesar onu daha rahat edeceği bir yere taşımak istese de, Dixie doktor gelene kadar burada kalmasının daha iyi olduğunu söylemiş, onu su getirmeye yollamıştı. Kendisi, Jasper'ın yanında elini tutuyordu.
Kalbim biliyorsun... diye mırıldandı, Jasper. Daha önce hiç kendimden geçmemiştim.
Yorgunsun... hepsi ondan. Çoktan yatağında olmalıydın.
Burada olduğuna çok seviniyorum... ikinizin de... Sonunda bu lanet ameliyatı olmam gerekecek, biliyorum.
Ne ameliyatı, diye sordu, Cesar birden. Elinde duran bardak diriyordu.
Ben yaşlı bir aptalım. Eduardo bana kalp pili takılması gerektiğini söylüyor.
Jasper'ın arkadaşı olan Doktor Arribas hemen gelmiş, Jasper'ı odasına taşıyıp yatağına yatırmışlardı. Dixie o uyuyana kadar yatağın yanında oturmuş, bir yandan da aşağıda konuşulanları tekrar düşünmüştü.

Cesar, onun kadar mantıklı, onun kadar soğukkanlı bir adam nasıl olmuş da gelecek hafta evleneceklerine söz vermişti. Vaftiz babasının üzüntüsü ve kızgınlığından o kadar etkilenmişti ki bu delice sözü vermek zorunda kalmıştı.
Ama sonunda gerçeği, bu nişanın aslında tamamen uydurma olduğunu anlatmak zorunda kalacaktı ki, hele Jasper onları o pozda yakaladıktan sonra bu gerçekten güç bir iş olacaktı. Jasper, ameliyattan sağlığı düzelmiş olarak çıktığında, hele hele yatak odasında aslında hiçbir şey olmadığını öğrendiğinde belki olanları daha makul karşılardı.
Dixie odadan çıktığında, Cesar'ı hemen oracıkta, kapının önünde dururken buldu.
Doktoru geçirdikten sonra içeri gelmeliydin? Cesar cevap vermeyip, bir de üzgün bakışlarla kendisine bakmayı sürdürünce, Dixie, Doktor kötü bir şey mi söyledi? diye sordu telaşla.
Hayır. Cesar başını kaldırdığında, Dixie onun güçlü hatlarının kasılmış olduğunu fark etti. Tersine, doktorun bulguları iyi. Jasper bana kalbinde sorunu olduğunu söylediğinde, sanırım ameliyattan korktuğu için durumu biraz abartmış.
Bunu anlayabiliyorum. Daha önce hiç hastaneye yatmamış.
Bana bundan onu zorlarım diye hiç söz etmemiş olacak.
Bu akşam bayılması onu ameliyatı kabul etmeye zorladı.
Ama benim yüzümden olmasa bu akşam ki krizi hiç geçirmeyebilirdi. Lanet olsun... onu neredeyse öldürecektim.
Onun böyle patlamasından Dixie etkilenip hemen itiraz etti. Bu doğru değil, Cesar. Doktor Arribas bunun olmasını her an beklediğini kendisi söyledi.
Beni teselli etmeye çalışma. Ben ve benim o parlak fikirlerim. Onu şimdiye kadar bu kadar üzgün hiç görmemiştim. Ona bu kadar gerginliği neden yaşattım?
Cesar'ın parlak kara gözleri pişmanlık, acı ve öfke doluydu. Sonra bir söz bile eklemeden dönüp arkasını gitmişti. Dixie onun arkasından gidip teselli etmemek için kendisini güç tuttu. Aslında bu durumda kim olsa, Dixie onu yalnız bırakmazdı ama Cesar fazlaca gururlu, özel bir adamdı ve belki sonra, tekrar kendisini topladığında Dixie'nin onun özel hayatına müdahalesinden nefret ederdi.
Tekrar Jasper'ın odasına, onun yatağının baş ucuna döndü. Sabah dörtte, Ermina gelene kadar onun yanında kalacaktı.
Daha sonra Cesar'la kaldıkları yatak odasına dönmüş ama odayı boş bulunca biraz tereddütten sonra onu aramaya tekrar aşağıya inmişti. Oturma odasının ışığı hala yanıyordu. Dixie içeri girdiğinde Cesar'ı bir koltukta, elinde viski bardağı, derin düşüncelere dalmış buldu.
Yanındaki masada yarısı boşalmış bir şişe duruyordu.
Dixie'yi boş gözlerle süzerken, Herkesin en iyi arkadaşı budur, diye bardağını kaldırdı, Cesar.
Dixie'nin yumuşak kalbi, Cesar için acımayla dolmuştu. Biraz uyursan kendini yarın daha iyi hissedersin.
Sen güzel bir güneş ışığısın, değil mi? Söyle bana, ben her şeyi yanlış yaparken, hep doğruyu bilmek nasıl bir duygu?
Ne demek istedin?
Yalanlar yanlıştır dedin, haklıydın. Jasper benden nefret ediyor şimdi.
Dixie önün yanına dizlerinin üzerine çökerek, Tabi ki etmiyor. Bütün bunlar bir kaşık suda fırtına.
Bir kaşık suda fırtına mı?

Her şeyi çok fazla ciddiye alıyorsun. İşe iyi tarafından bak. Buraya geldiğinde Jasper'ı ölüyor sanıyordun. Şimdi tamamıyla iyileşme şansı olduğunu biliyorsun.
Gerçekten...
Belki de yüz yaşına kadar sağlıklı bir şekilde yaşayacak. Ondan uzak durmaya çalışmak seni büsbütün üzdü.
Beni görürse yine kötü olur diye korktum. O yüzden uzak durdum.
İşte yine en kötüsünü düşünüyorsun. O senin sandığın kadar saf değil. Bizim nişanlanmamız fikri büyük sürpriz olduğu için şüphelendi...
Benim hiç dürüst olmayan niyetlerim vardı.
Dixie ayağa kalkarak onu elinden çekti. Hadi gel. Uyuman lazım.
Cesar ayağa kalkarken Dixie'ye bakarak neredeyse çocukça denebilecek bir tavırla gülümsedi. O kadar iyisin ki bana kendimi kötü hissettiriyorsun.
Dixie'nin gülümsemesi solmuştu. Seni rahatsız ediyorum.
Hayır... Daha ziyade vicdanımla yüzleşmek gibi bir şey. Buna alışıyorum.
Dixie yine gülümsedi. Şimdi daha iyi hissediyor musun? Sen sadece Jasper'ı mutlu etmeye çalıştın. Niyetin çok iyiydi, diye onu teselli etti Dixie, gülümseyerek.
Cesar elini yavaşça kaldırıp, onun yüzünü avuçları arasına almıştı. Benim niyetlerime asla güvenme, dedi kadife gibi bir tonla. Ben son noktasına kadar her şeyi hesap ederim.
Muhtemelen kendine engel olamıyorsun.
Birbirlerinin gözlerine bakıyorlardı. Dixie yine bütün hücrelerinin heyecanla titrediğini hissediyor, onun elinden yayılan ısıyla kalbinin coştuğunu duyuyordu. Bu sihirli bir andı.
Sanki... sanki çakırkeyifmişim gibi hissediyorum.
Neyse, hiç değilse bu defa o iğrenç his değil, diye mırıldandı, başını onun başına doğru eğerken. Dudakları sihirli bir şekilde buluştu.
Dixie'nin yine dizleri titremeye başlamıştı. Onun koluna yapıştı, Cesar ise ona sarılıp, kolları arasında sıkmıştı. Kapı arkalarından kapanırken, Cesar,
benimle kal, bu gece yalnız olmak istemiyorum, diye fısıldıyordu.
Tekrar, tekrar öpüştüler. Aç, sert, derin öpüşler... Cesar'ın kolları onu her an daha sıkı sararken, Dixie titriyordu. Cesar onu yatağa yatırıp üzerine eğildi. Sabahlığının kuşağını açarak, dudaklarını boynuna, omuzlarına gömünce, Dixie yüksek sesle inlemişti.
Bu ses büsbütün aklını başından almıştı, Cesar'ın. O da titremeye başladı. Ama sonra kendisine gelmek istercesine başını sallamaya başlamıştı.
Yoo... bu olmamalı... ben kendimde değilim, cara, diye fısıldadı nefes nefese. Kendimi kontrol edemiyorum.
Neden etmen gereksin ki...?
Bu beklenmedik cevap, Cesar'ın yine kendisini kaybetmesine sebep olmuştu. Yine de Bana öyle bakmaktan vazgeç... demekten kendisini alamadı.
Dixie ise hayal dünyasındaydı. Nasıl? diye sordu, elinde olmadan.
Seni öylesine istiyorum ki... Hiçbir kadını bu kadar ümitsizce istediğimi hatırlamıyorum.
Kadınsı gücünün farkına varmak, Dixie için damarlarına pompalanan daha çok adrenalin ve aynı zamanda daha çok istek olmuştu. Bu kez Cesar'ın dudaklarına o uzandı.
Cesar bu davete onun üstüne uzanarak cevap verdi. Dixie'nin biçimli kıvrımları erkek bedeninin sertliğine gömüldüğünde gırtlağından garip bir zevk inlemesi çıkmıştı. Yine de son bir çabayla geri çekilmeye çalışarak, Yapamayız... diye itiraz etmeye çalıştı.

Dixie ise ısrarcıydı. Sus... Ve dudaklarını yine onun dudakları üzerine götürdü. Sanki ona bağımlı olmuştu. Erkeksi kokusuna, sert kaslarının yarattığı duyguya, hafif tuzlu tadına doyamıyordu. Cesar'ın her şeyi, ama har şeyi harika geliyordu.
Adımı söyle... diye sordu, Cesar nefes nefese.
Cesar...
Tekrar söyle.
Cesar... Cesar... Cesar... Elleri erkeğin kaslı bedeninde dolaşırken, kendisinden geçmişçesine tekrarlıyordu.
Cesar da artık kendisini bu duygulara kapıp koyuverdi. Pantolonunu
çıkardı ve Dixie'nin yanına uzandı. Büyük bir yoğunlukla ellerini Dixie'nin her yerinde dolaştırıyor, sıkıyor, öpüyordu.
Benim için yaratılmışsın, cara.... diye söylendi, dudaklarını onun göğüslerinin ucuna kapamadan önce. Mükemmelsin. Benim tutkularıma tutkuyla cevap veriyorsun. Beni yakıyorsun, cara.
Dixie de yanıyordu. Dayanamıyorum... dayanamıyorum, diye inlemeye başlamıştı.
Cesar onun dizlerini iterek arasına kaydı. Ben de daha fazla bekleyemiyorum.
Dixie gözlerini açtığında onun yüzünün kızarmış olduğunu fark etmişti.
Cesar'ın ilk hamlesiyle, Dixie kasıldı. Bu his onun için çok yeniydi ve şaşırmıştı. İstemeden dudaklarından küçük bir çığlık döküldü.
Cesar ise şaşkınlıkla, Bu ilk defa mı...? diyebildi.
Acı yavaş yavaş azalırken, zevkler yine şiddetlendi. Onu içinde hissetmek tarif edilmez derecede mahrem, bir o kadar da büyük bir zevkti. Artık onu bu fırtına gibi ritimle gelen zevkler yönetiyordu.
Sonra yükseklerden düştü, düştü düştü... Sanki sonsuz ipek katmanları arasında yüzüyordu. Cesar'ın onu konuşturmak için çabaladığını fark etse de, hiç bilmediği bir huzur duygusunun kucağına yuvarlandı ve uyudu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Dixie, bir görevli perdeleri açarken uyandı. Uykulu bir halde gözlerini kırpıştırıyordu ki, Cesar'ın odada olmadığını anlamıştı.
Bir saate kadar öğle yemeği servis edilmeye başlanacak, senyorita, dedi, gülümseyerek. Senyor Valverde sizi uyandırmamı istedi.
O an şafaktan önce Cesar ile olanlar gözlerinin önünden bütün canlılığı ile geçmeye başlamış ve yine o an Dixie dalgalar halinde gelen şokla sarsılmıştı. Daha sadece birkaç saat önce onunla sevişmenin kendisine doğal gelmesine akıl erdiremiyordu. Cesar'ın zayıf halinden istifade ettiğini düşündüğü an bembeyaz olup sonra birden kızardı.
Bunu nasıl yapabilmişti? Ama önce Cesar onu öpmüştü. Değil mi? Yani o başlatmıştı... ama sonra vaz geçmeye de çalışmıştı. Ama Dixie ne
yapmıştı? Onunla n sevişmek için can atarak onun bütün itirazlarını savuşturmamış mıydı? Ohh Sevgili Tanrım. Cesar'ın yüzüne tekrar bakabilecek yüzü bulmasına imkan olabilecek miydi?
Oda hizmetçisi ortalıktaki eşyaları yerleştirirken, Dixie donmuş gibi sürekli artan bir panikle yataktan çıkamadı. Cesar sabahın ilk saatlerindeki haliyle gözlerinin önüne geliyordu. Daha önce hiç bilmediği bir Cesar. Kırılgan bir Cesar. Suçunun altında ezilmiş gibi... Onu öperken, duygulu ve nazik Cesar...

Aslında o teselli ve sıcaklık ararken, Dixie durumu yanlış okumuş ve bunu cinsel davet sanmıştı. Halbuki onu kucaklasa, sıcak bir şekilde teselli etse...
Her şey...her şey onu suçuydu, Cesar'ı bundan nasıl sorumlu tutabilirdi? Dergilerde okuduğu kadarıyla, her normal erkek tahrike dayanamazdı. Cesar'ın o kadar cesaretlendirildikten sonra hayır demesini beklemek abesti. Hala bakire olduğunu fark ettiğinde nasıl da şaşırmıştı.
Yine de ona minnettardı Ya gece onu misafir yatak odalarından birine taşımasaydı?
Banyoya girerken Cesar'ın daha önce söylediği 'sadece şehvet' sözü aklına gelmiş, davranışını ancak bu sözle izah edebileceğini düşünmeye başlamıştı. Yoksa neden şimdiye kadar böyle davranmamış, bir kere bile olsun Scott'la bunları hayal etmemişti.
Neyse... Cesar'a aşık değildi. O Scott'a aşıktı. Yoksa değil miydi? O zaman Cesar'a yaklaştıkça neden giderek Scott'u daha az düşünmeye başlamıştı. Yanlış... Halbuki Cesar onu kendisine kapılmaması için kaç kez uyarmıştı.
Aynanın önüne geçip saçlarını sert hareketlerle fırçalarken, aynada birden Cesar'ın aksiyle karşılaşmış ve adeta felç olmuştu.
Mükemmel kesimli spor takımları içinde Cesar harikaydı. Yanık tenli, esmer ve tehlikeli olduğu kadar, öldürücü derecede yakışıklı. Dixie'nin kalbi hop etti. (Müge bu kısım senin için)
Lütfen daha önce olanlar hakkında konuşmayalım, dedi birden gergin bir sesle. Olanları unutmalıyız.
Dixie ben...
Lütfen başka bir şey söyleme, diye yalvardı, Dixie, telaşla.
Olanları unutamam ki. Cesar, haşin bir tonla cevaplamıştı.
Dene...hayret edeceksin. Ben hep hataların en önce unutulduğunu düşünürüm. Ama sen yeteri kadar hata yapmadığın için nereden bileceksin. Onun bakışlarıyla karşılaşmamaya dikkat ederek, başını öne eğmiş ve elindeki fırçayı sıkmaya başlamıştı. Jasper nasıl oldu?
Geç saatlere kadar uyudu. Aslında onu daha görmedim, arın sanırım iyi. Ermina bana yemeğe ineceğini söyledi. Sabırsız bir tonla konuşuyordu, sonra daha da sabırsız bir şekilde, Dixie bu konuda konuşmamız lazım. Bana ne söylemeye çalıştığını anlamam gerek, diye ekledi.
Dixie solmuştu. Derin bir nefes aldıktan sonra, Bu berbat bir hataydı. İkimizde çok üzgündük. Sen içiyordun. Ben seni rahatlamak istiyordum... derken işler elden kaçtı. Başka ne söylenebilir diye fısıldadı.
Benim halime üzüldüğün için mi benimle seviştiğini söyleme istiyordun? derken, Cesar, duyduklarına inanamıyor gibiydi.
Bilmiyorum... bilindik kısmı hariç... neden olduğunu bilmiyorum.
Cesar, şüpheli bir tavırla, Bilindik kısım...? Bu neyi kapsıyor?diye sordu.
Şehvet kısmını tabi ki... diye fısıldadı, Dixie utanarak. Beni öptüğünde gerçekten kendimi kaybettim.
Cesar ellerini onun omuzlarına koyup, Dixie'yi kendisine çevirdi. Gözlerini hedefine kilitlenmiş füzeler gibi onun gözlerinde alamıyordu. Dixie ise malum olduğu gibi yarı baygın bir haldeyken Cesar onu yine öptü.
Bu birlikte çözmemiz gereken bir mesele, Dixie.
Senden ayık değilken faydalandığım için bana kızgın olduğun sanıyordum.
Bunu benim banyomda unutmuşsun. Jasper parmağında gör ineği bekler.

Dixie onun neden kendisini tekrar öptüğünü anlamaya çalışırken, Cesar nişan yüzüğünü tekrar parmağına geçirdi. İşte tam o anda, Dixie onun neden kendisini öptüğünü, neden sinirli olmadığını anlamıştı. Hala nişanlı gibi görünmek zorundaydılar. O yüzden Cesar onun elini sahiplenici bir hareketle tutup, onu merdivenleri yönelttiğinde, hiç şaşırmadı. Hala oynayacak bir rolleri vardı.
Daha önce bahsetmek istemedim ama... dün gece Jasper'la konuştuklarını duydum.
Cesar ona bakarak, Ne kadarını duydun? diye sordu.
Kötü gittiğini anlayacak kadar. Jasper'ın seni köşeye sıkıştırmasına izin verdin.
Öyle mi? Öyle mi yaptım?
Tabi... öyle olduğunu biliyorsun. Jasper'a bir hafta içinde evleneceğimizi söylemek durumu daha da zorlaştıracak.
Cesar birden kızardı. Ağzını bir şey söylemek ister gibi açıp, sonra gerginleşerek sustu.
Ona gerçeği ameliyattan sonra anlatırız. Sanırım bunu neden yaptığını anlayacaktır.
Cesar'ın eli, Dixie'nin elinin üstündeki baskısını arttırmıştı. Jasper'la buluşmadan evvel konuyu biraz değiştirelim, diye mırıldandı, Cesar. Seviştiğimiz zaman...
Hani bu konuda konuşmayacaktık...
Yalnızca bu defaya mahsus... gözlerinde yoğun bakışlarla Dixie'yi süzüyordu.
Acayip ama harika bir duyguya kapıldım. Sanki sebep yalnızca şehvet değildi...
Dixie kıpkırmızı kesildi. Ona aşık olmadığı konusunda teminat istediğini anlamış ve şiddetle utanmıştı. Bu konuda üzülmene hiç gerek yok,
Cesar.
Yok...mu?
Dixie endişeyle birleşmiş ellerine baktı ve devam etti. Birisini fiziksel olarak çekici bulmakla aşık olmak arasındaki farkı bilmeyecek kadar aptal değilim. Scott hala benim sevdiğim adam.
Cesar onun elini aniden bırakarak alaycı bir şekilde güldü. Ama onunla değil, benimleydin.
Bundan utanıyorum, diye hıçkırdı, Dixie.
Utanmalısın tabii, dite atıldı, Cesar, vahşi bir tonla. Sana söyleyeyim, bana aşık olsan seni sürekli ^©^// adamlara takip ettiririm. Senin gibi sadakatsiz, ne yapacağı belli olmayan birine asla güvenmem ve gözümün önünden ayırmam.
Ama onunla hiçbir alakam yok ki... diye itiraz etti, Dixie masum bir tavırla.
Ben bu işin içinde olduğum sürece asla da olmayacak, dedi Cesar, soğuk bir tavırla.
Dixie duyduklarından şaşırdı ve nihayet ona bakmaya cesaret etti. Cesar gözleriyle onu ısıracak gibi bakıyordu.
Beni kullandın, diye tısladı, Cesar. Beni kimsenin kullanmasına izin vermem.
Nasıl kullanmış olabilirim?
Tanrım... Tabii Scott'un yerine koyarak. Ona olan açlığını benle bastırmaya çalıştın. Bir de önlem almadığımızı düşünüp endişeleniyordum. Ama anlaşılan sen Scott için hazırlanmışsın.
Önlem mi? diye sordu Dixie, şaşırarak.
Herhalde son riske atacağın şey, istenmeyen bir hamileliktir. Neyse bu benim işime de gelir. Bu fiyasko sona erdiği zaman seni hayatımda bulmak istemiyorum. Daha önce hiç olmadığın gibi...
Dixie bu saldırı karşısında aptallaşmıştı. Cesar'ın tahminleri hiç tutmuyordu. Tabi ki doğum kontrol hapı kullanmıyordu. Ama bunu Cesar'a söylemeyecekti. Bırak öyle sansın, diye düşündü. Hamilelik tehlikesi şimdiye kadar aklına bile gelmemişti.

Cesar aniden tekrar ona dönüp ellerini tekrar avucuna aldı. Affedersin. Sana saldırmaya hiç hakkım yoktu.
Dixie bu defa da onun bu özür dilemesi karşısında sarsıldı. Tamam... anlıyorum.
Cesar, düz bir sesle itiraz etmişti. Anladığını sanmıyorum.
Jasper onları güneşli yemek odasında bekliyordu. Yüzünde kocaman bir tebessümle ayağa kalkıp onları selamladı. Sakın bana yatakta kalmalıydın demeye kalkmayın. Peder Navarro'yu da davet ettim.
Peder Navarro mu? diye sordu.
Evet. Böylece yemekte nikah gününü tespit ederiz. Kaybedecek zamanımız yok. Eduardo iki hafta içinde hastaneye yatmış olmamı istiyor.
Cesar'da yerine otururken, Jasper patladığı bombanın etkisinden habersiz gülümsüyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Jasper neşe içinde, Cesar'a şarapları servis etmesini isterken, Dixie yüzündeki ifadeyle kendisini ele vermeme gayreti içindeydi.
Böyle onaylamazmış gibi bakma Cesar. Bir bardak şarabın bana zararı dokunmaz. Bu benim için çok özel bir gün.
Jasper... nikah telaşının şu an en son ihtiyacın olan şey olduğunu düşünüyorum, gerçekten, diye konuştu, Cesar, kristal kadehleri hayran olunacak bir sükunetle doldururken.
Saçma... ben ameliyat olacağım diye, hiçbir şeyi ertelemenizi istemiyorum. Küçük bir aile düğünü için tamamen sağlıklı bir durumdayım. Sonra, ikisinin yüzünü tereddütle ve şüpheyle inceleyerek, Aman Allahım...Yoksa Peder Navarro'yu çağırmakla işinize karışmış mı oluyorum, diye sordu.
Cesar çok hoşuna gitmiş bir şekilde gülümseyerek, Hayır, tabi ki değil, dediğinde Dixie'nin kalbi duracak gibi olmuştu.
Jasper rahatlamıştı. Londra'ya döndüğünüzde bütün arkadaşlarınızı çağıracağınız büyük bir resepsiyon düzenlersiniz. Ama burada size özel samimi bir tören tam senin isteyeceğin gibi, Cesar. Bu ormanlığın içinde paparazzilerde bulunmaz.
Dixie o an iki şeyden enim oldu. Cesar kendisini bu evliliğe. Hala Jasper'ın sağlığından endişe ettiği için, ameliyattan sağ çıkamaz korkusuyla atıyordu ve bir de bu konuyla onu oyalayarak, aklına ameliyatı çok getirmemesine ve endişelenmemesine olanak sağlamak istiyordu.
Jasper, ameliyat çok başarılı geçecek ve sen bundan tamamen kurtulacaksın. Zaten yaşına göre çok sağlıklı birisin, diye söze girdi. Sanki Jasper in anlatmadığı korkularını teselli etmek istiyordu.
Dixie beni bir kitap gibi okuyor, oldu, Jasper'ın buna cevabı.
Çok aynı şeyleri düşünüyorsunuz.
Köyün papazı geldiğinde, iki yaşlı adam neşe içinde yemeklerini yediler. Cesar, onların konuşmalarına katılırken, normalde şiddetle karşı koyacağı bir duruma düşürülmüş olmasına rağmen, kontrollü, hatta memnun halleri Dixie'nin hayretle izlediği tek şeydi.
Gerçekten yemek boyunca dikkatini Cesar'dan alamamıştı. O mükemmel kemik yapısı, o altın rengi ten, geniş alnından geriye doğru taranmış kuzguni siyah saçlar, normalde soğuk olan gözlerin vaftiz babasına bakarken yumuşaması...
Peder Navarro gitmeden törenin beş gün sonra yapılması karara bağlanmıştı. Jasper de öğle uykusu için yanlarından ayrıldığında, Dixie hızla masadan kalkıp, yürüdü. Olayların bu noktaya gelmesine inanamıyordu.

Avluya çıkıp, şahane manzaraya bakmaya başladığında, şimdi Cesar gelip, evlenmekten başka çarelerinin olmadığını söyleyeceğini, düşünüyordu.

Cesar gerçekten de yavaş adımlarla yaklaşmıştı. Bana çok öfkelisin, değil mi?

Bizi bu işe sen soktun. Nedense, sihirli bir şekilde sen kurtarırsın, diye ümit ediyordum.

Tartışsam, Jasper şüphelenebilirdi. Vaz geçtim sanırdı ve üzülürdü. Bunu riske etmek istemedim.

Ben de Jasper'ı çok düşünüyorum, ama, kilise düğünü yapacak kadar ileri gitmek de istemiyorum.

Sonra nikahı iptal ettirebiliriz, diye önerdi, Cesar yavaşça yaklaşarak. Biliyorum. Benimle, bunun için pazarlık yapmadın ama senden benim için bu iyiliği yapmanı istiyorum.Lütfen.bunu benim için yap.

Dixie onun yüzüne baktı. Tanrım, onun kolları arasında olmamak ne büyük bir azaptı. Titreyerek başını diğer tarafa çevirdi.

Peki... Birkaç haftalığına... Sonra Londra'ya gittiğimizde, Jasper'a yürümediğini söyleriz.

Sana yemin ederim bu kararından pişman olmayacaksın.

Dixie istemese de ona bir baktı. Cesar'ın yüzünde içini parçalayan karizmatik bir tebessüm vardı. Tüyleri ürperdi. Cesar'ın kendisini böylesine karmakarışık edebilme gücüne inanamıyordu. Bunu elde etmeye gayret bile sarf etmiyordu, Cesar işin tuhafı. Bu güçle silahlanmış olarak doğmuştu.

Yalnız işleri biraz daha kolay bir hale getirmek istiyorsan, bir şey yapabilirsin.

Ne istersen...

Birbirimizden mümkün olduğunca uzak durabilir miyiz?

Bir an Cesar taş kesilmişti.

Dixie yine sakarlaştığını fark edip, başını önüne eğdi ve Sanırım, böylece ikimiz de daha rahat ederiz.

Yemek boyunca pek de rahatsız görünmüyordun. Aslında gözlerini benden alamıyordun.

İşte yine aynı şeyi yapıyordu. Dixie'nin ona aşık olmaya kalkmayacağını bilmek istiyordu.

Kızardı. Ve hemen itiraz etti. Rol yapıyordum.

Bunu düşünmeliydim. Herhalde yine Scott'u hayal ediyordun?

Dixie ona bakamayacak kadar utanmıştı yine. Onun sesinde hissettiği alaycılık, inanmadığını gösteriyordu. Hemen atıldı. Başka ne düşünebilirim?

Dixie aynadaki görüntüsüne baktığında nefesi kesilmişti. Üç gün önce Cesar'ın yolladığı gelinliklerden seçtiği bu kıyafet göz kamaştırıcıydı. Jasper'ı memnun etmek için oynanan oyunun başka bir sahnesiydi bu.

Jasper kendi annesine ait olan pırlanta tacı takması için çok ısrar etmişti. Şimdi taşlar tepeye toplanmış saçlarının arasında yıldızlar gibi parlıyordu. Ya kıyafet? Sanki bir rüyaydı. Krem rengi ipek üstündeki işlemelerle, zarif belini, dolgun göğüslerini sarıyor, Sinderella ayakkabılarının üzerine yumuşak dalgalar halinde dökülüyordu.

Son beş gün içinde, Dixie, Cesar'ı nadiren görmüştü. Jasper benim senin yanında olmama güvenmiyor, diye izah etmişti, avluda. Yukarı terastan Jasper onları gözetliyordu. Ne yapacağımı zannediyor, anlamıyorum.

Aşka susamış bir yeni yetme gibi seni ağaçların altına çekeceğimden korkuyor herhalde.

Bu inanılmaz açıklama bir gece önce olmuştu. Sevgili Jasper, diye düşünüp gülümsedi, Dixie, Cesar'ın ahlakına hiç güveni yoktu.

Jasper Dixie'yi merdivenlerden inerken büyük bir gururla izliyordu. Şahane görünüyorsun, hayatım.
Onu koluna alıp, dışarıda bekleyen arabaya götürdü. Dağın eteklerindeki köyde, minicik bir kiliseye geldiler. Fotoğrafçı onların kiliseye gelmesini görüntülerken, Dixie, endişe ve sinirinden elindeki harika buketi sıkıyordu.
Nihayet tören başlamış, Cesar dönüp onun girişini izlemeye başlamıştı. Koyu renk takımı içinde inanılmaz yakışıklıydı.
Tören bitince, kilisenin kapısında resim çekme merasimi de nihayet son bulunca bu kez arabaya birlikte bindiler. Dixie her an onun törenin bitişiyle ilgili alaycı bir söz söylemesini bekliyordu ki, Cesar, derinden gelen boğuk bir sesle, Bu elbisenin içinde inanılmaz görünüyorsun, dedi.
Yalnızken poz yapmana gerek yok.
Poz yapmıyorum...
Evet, yapıyorsun. Yaptığını biliyorsun. Gerçekten şahane gözlerimin olduğunu söylediğin zaman gibi, diye hatırlattı, Tekrar arabadan ineceğimiz zamana kadar rol yapmayı kesebilirsin.
Onun bu ters sözleri üzerine Cesar saldırgan denebilecek tavırda Gerçekten şahane gözlerin var, dedi.
Dixie içini çekerek, Niye buna devam ediyorsun ki, diye sordu. Cesar onun sitemle bakan gözlerine, pırıl pırıl parlayan bakışlarla cevap vermişti. Dixie birden elektriklenen atmosferde, onun cinsel çekiciliğinin etkisine girdiğini anlamıştı. Aklına birden ahlaksız sahneler üşüşmeye başlamıştı. Derken Cesar onu kollarının arasına çekti. Dixie'yi kaldırdığı gibi altına almıştı.
Arabanın arka koltuğunda boylu boyunca yatıyorlardı. Cesar dudaklarını büyük bir açlıkla Dixie'nin dudaklarına kapamış, elleri belini göğsünü bulmuştu.
Belirsiz bir süre sonra, nefessiz kalıp da ayrıldıklarında, Cesar, Araba durmuş, şoför de gitmiş, dedi, gülümseyerek.
Doğrulup oturunca Dixie'yi de kaldırdı. Tacı düşmüş saçları darmadağın olmuştu. Cesar, Dixie'nin saçlarını düzeltip, tacı tekrar yerine oturttu.
İçeri girsek iyi olacak sanıyorum. Gelinle damat olmadan düğün ziyafeti olmaz, cara mia...
Yüzünde yürek yakan bir gülümseme, Dixie'nin pembeleşen yanaklarını süzüyordu ki, Dixie bir kez daha altüst olmuştu.
Arabadan çıktıklarında Cesar onu kucağına aldığında, Dixie bir kez daha şaşıracaktı.
Rahatla sevgilim... gelenekler, diye gülümsedi. Bir daha rejime girmeye
kalkarsan sana kendi elimle çikolatalı pasta yedireceğim. Öylesine şakacı ve sempatik bir şekilde konuşuyordu ki, Dixie hayretlerden hayretlere düşmüştü.
Yukarı çıktıklarında Jasper onları, Bruce e-postalarını getirmiş, diye karşıladı. Bir de beklenmedik konuk getirmiş. İkisine de haberleri söylemedim. Bu sürprizi siz yapın istedim.
Gerçekten de Cesar kollarında Dixie, holde konuklarla karşılaştıklarında, Jasper emeline kavuşmuş, istediği sürprizi, yapılmıştı.
Cesar'ın özel asistanı Bruce Gregory onlara doğru inanamıyor gibi ilerlemişti.
Ağzını kapat, Bruce. Dixie'nin balıklarından birine benziyorsun.
Diğer beklenmedik konuk Bruce'u iterek yeni evli çifti görmeye çalışmıştı. Petra! diye bağırdı, Dixie. Cesar, bu benim kardeşim, Petra.

Hoş geldin, Petra. Bu kadar kısa bir süreyle nikahı kaçırman yazık oldu. Petra... bu Cesar... Cesar Valverde.
Herkes Cesar Valverde'nin kim olduğunu bilir, dedi, Petra ukala bir pozla.
Bruce ise, Petra'yı buraya getirdiği için olacak, yüzünde suçlu bir tebessümle, Cesar'ı kutladıktan sonra, Dixie'ye, En sıcak ve içten tebriklerimi kabul etmeni isterim, Dixie. İtiraf etmeliyim ki bu gelişmenin ufukta olduğunu fark edememiştim, demişti.
Cesar yavaşça Dixie'yi yere bırakırken, Özür dilerim, cara, dedi. İlgilenmem gereken bazı önemli şeyler var.
Şahane düğün ziyafetinin ardından, düğün pastası da yenmişti ki, Cesar ve Bruce kütüphaneye, Jasper de dinlenmeye çekildikten sonra, Petra Dixie'ye buraya gelmeye nasıl karar verdiğini, Los Angeles'da işlerin neden yolunda gitmediğini ve nasıl parasız kaldığını anlattıktan sonra, kendisine Cesar'dan biraz borç para istemesi gerektiğini anlatmıştı.
Borç mu? diye söylendi, Dixie, şaşkınlıkla.
Sen koca bir bankayla evlendin.
Neden? Yüzyılın en zengin adamını yakaladın?
Ve o anda Dixie, Cesar'la ne şartlar altında evlendiğini itiraf etmek zorunda kalmıştı.
Petra, aslında öğrendiklerinden çok memnun, çantasını açtı ve Bak sana ne getirdim, diyerek, buruşuk bir zarf çıkardı. Eski ev sahibin bunu bana verdi.
Cesar içeri gelmek için o anı seçmiş olduğundan, Dixie'nin elindekini gördü.
Nedir o?
Dixie elindeki zarfın üzerine dikkatle bakınca Scott'un el yazısını tanımıştı.
Cesar uzanıp mektubu Dixie'nin elinden kapmıştı. Dio... Herif bunu havaalanından postalamış.
Mektubumu geri verir misin, lütfen?
Rica ederim, buyur... Bu gün sevgili gelinimin en özel günü... Okurken kahve de ister misin? Neyse ki sevgili üvey baldızım, karıma Scott'dan bir mektup getirerek, bu mutlu günümüze renk kattı.
Dixie onu gerçekten dinlemiyordu bile. Heyecanla, Scott bana daha önce hiç yazmamıştı, Cesar, dedi, sır verircesine. Hemen zarfı yırtıp mektubu okumaya başlamış ve anında, Oh... hayır, diye bağırdı.
Ne olmuş. Ölmüş mü?
Saçmalama Cesar. Scott benim evine gidip, tamirciyi beklememi söylüyor.
New York gerektiği kadar uzak değilmiş, diye söylendi, Cesar, dişlerinin arasından.
Ve bana oradaki telefon numarasını vermiş, düşünebiliyor musun? İşinin nasıl gittiğini gerçekten sormak isterdim.
Bu son iki hafta boyunca Dixie kendisi hakkında epey çok şeyin farkına varmıştı. Üvey annesiyle ilgilendiği yıllar boyunca özel bir sosyal yaşantısı olamamıştı. Londra'da yaşamaya başladıktan sonra ise erkeklerin kapısını aşındırmadığı bir gerçekti. O da bu eksikliğin farkında olarak, hayal kurabileceği bir tip yaratmıştı. Scott. Onu dinlemeye gönüllü herkese bu tutkusunu anlatıp, bu eksikliği kapatmaya çalışmıştı.
İyi istersen bu akşam telefon edersin.
Teşekkür ederim. Ona işlerinde başarılar dilediğimi söylerim.
O arada Cesar, birazdan balaylarını geçirmek üzere evden ayrılacaklarını haber verdi.
Balayı mı? Nereye gideceğiz? Ama Jasper bu durumunda..?

Eduardo, Jasper'ın yanında kalacak. Sen de istersen bir sürü kitap alabilirsin... Jasper bizim yalnız kalmamızı bekler.
Dixie giyinirken, Petra yine yukarıya onun yanına geldi. Cesar siz yokken benim deniz kenarındaki evlerden birinde kalmamı önerdi, dedi, memnuniyet içinde gülümsüyordu.
Dixie de memnun olmuştu. Ne nazik bir hareket.
Nazik mi? Sadece nezaket olduğunu hiç sanmıyorum. Bana evliliğinizin gerçek olmadığını iyi ki söyledin. Bu beni çok rahatlattı. Çünkü sanırım Cesar benden deli gibi hoşlandı. Bunu hemen anlarım.
Dixie yüzünde bir damla bile renk kalmadığını anlar anlamaz arkasını dönmüştü. Sanki birisi boğazını sıkıyordu. Buna hiç şaşırmamıştı aslında. Erkeklerin çoğu Petra'yı çok çekici bulurlardı.
Aslında sanırım, yaşlı adamı memnun etmek için kendisini bu oyuna bulaştırdığı için çok pişman oldu bile. Neyse, senin de söylediğin gibi bu iş yakında son bulacak. Ve biz de istediğimizi yapmak için hür olacağız.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Dixie kısa balaylarını nerede geçireceklerini Cesar'a bir kere bile sormadı. İçinde bulunduğunu hissettiği bu yarı üzücü, yarı sıkıcı ruh hali de onun için yeni bir tecrübeydi. O an tek düşünebildiği, Cesar'ı mümkün olduğunca çabuk, Petra'dan uzaklaştırmaktı. Onları bir arada görmenin getirdiği gerginliğe daha fazla dayanamayacaktı.
Birisini kıskanacağını, Petra'ya nefrete benzer şeyler hissedeceğini rüyasında görse inanamazdı, daha önce. Oysa bu sevimsiz duygular yüzünden şimdi fena oluyordu. Neredeyse üvey ablasının kötü ruhlu bir cadı gibi duman içinde yok olmasını ister olmuştu.
Düşünceleri ilerledikçe bütün öfkesinin kendisine yöneltmişti. Cesar'a deliler gibi aşık olmuştu ama bu gerçekle yüzleşmeyi de reddetmişti Halbuki inatla reddetmek onu aşık olmaktan koruyamazdı. Ne yazık... Cesar onu asla sevemezdi.
Ona olan aşkı beklemesi gereken bir kazaydı. Adamın hayvani cinsel çekiciliğine dayanamamış, sonra onu düşünmeye başlamış, onun için endişelenmeye kalkmış, onu korumaya çalışmış, hatta hamilelik tehlikesini bile düşünmeden onunla yatağa girip, kalbinin kırılması riskini arttırmıştı.
Düşünceleri içinde boğuşurken, helikopter, uçağa binecekleri havaalanına indi. Özel jet onları Atina'ya, oradan tekrar binecekleri başka bir helikopter ise, kısa balaylarını geçirecekleri özel adaya uçuracaktı. Sonunda varacakları yerde olduklarında altın rengi kumlar ve masmavi denizden sadece birkaç metre içerideydiler.
Burası özel bir ada, dedi, Cesar. Tamamı bize ait.
Tabii... diye düşündü, Dixie. Cesar etrafta onların normal bir balayında olmadıklarını gözlemleyecek insanlar istemezdi. Bu düşündüğünü söylediğinde, Cesar, Bu noktada çılgınca mutluluk ikimizin de bulmayı beklediği bir şey değil, haklısın, diye yanıtlamıştı.
Yol boyunca seni çok sıktım değil mi?
Yoo... yalnızca çok sessizdin.
Dixie onunla son konuştuğu anı hatırlamaya çalışırken eve doğru yürümeye başlamışlardı.
Belki de sana eşlik etmesi için yanma Petra'yı almalıydın. Onun yerine beni orada bırakıp, yolculuğa onunla çıksan, Jasper'ın ruhu bile duymazdı.
Bu patlama, Cesar'ı olduğu kadar, Dixie'yi de hayrete düşürdü. Hemen elini dudakları üstüne kapatıp, Şaka yaptım, diye mırıldandı.

Cesar ise gözlerini kısmış, ilgiyle Dixie'ye bakıyordu. Üvey ablandan hoşlandığım fikrine nereden kapıldığını sorabilir miyim?
Dixie sırrını açığa vurmaması için gözlerini kirpikleriyle örterek cevap verdi. Çoğu erkek hoşlanır.
Ben çoğu erkeklerden değilim.
Ama öyleydi. Uzun boylu, sarışınlar onun markasıydı. Ama çenesini tutması gerektiğini bildiğinden, sessizce onu evin serinliğim doğru takip etti. Cesar'ın Petra'yı çekici bulduğunu saklaması gayet doğaldı.
Bunu açıklamaktan kaçınabileceğimi ummuştum, ama madem merak ettin söyleyeyim. Petra'dan ilk görüşte hoşlanmadım.
Dixie ona hayretle bakıyordu.
Aslında onu tarif etmek için altı harfli bir sözcük var ama. Onu ilk fark ettiğim an bir sorun çıkarmak niyetinde olduğunu anlamıştım.
Altı harfli bir sözcük mü?
Evet... ama ona olan sevginin hatırına bunu söylemeyeceğim. Ayrıca şimdilerde hayatımda başka bir kadın olmadığını bilmeni isterim.
Dixie kızardı. Affedersin. Söylediğim şeyi söylememeliydim. Aklım çok karışık. Bir rol yapıyoruz... Bir yapmamız gerekmiyor. Sanki gerçek bir şey yaşıyoruz gibi... bazen nerede durmam gerektiğini hatırlamıyorum, ve özel hayatına karışır gibi oluyorum...
Belki... rol yapmaya sürekli devam etmeliyiz. Daha ilgi çekici olabilir.
Dixie daha bir hayrete kapıldı. İçinden, 'İlginç mi? Tanrım,' diye söylenirken, bakışları geniş, açık yatak odasına takılmıştı. Doğal olarak burada koskocaman bir yatak vardı, ama Dixie başka bir yatak odası görmediğine emindi. Yoksa... ?
Cesar... Yukarıdayken... zannederim sadece... şey... bir yatak odası vardı...
Cesar doldurduğu viskiden büyük bir yudum alarak, Sanırım, Scott'u aramanın zamanı geldi, diye söylendi, sıkıntıyla.
Oh... Evet... haklısın.
Aradan beş dakika geçmemişti ki, Scott'la konuşuyordu. Scott onun sesini duyduğuna şaşırmış, ama sevinmişti. Gerçekten, hakikaten sevinmişti.
Oh yazık... Demen evini özledin. Seni kimsenin üzmesine sıkmasına izin verme. Ne kadar akıllı olduğunu biliyorum. İstediğin her şeyi yapabilecek birisin.
Cesar ani bir hareketle mutfağa doğru ilerledi. O an kapının gürültüyle çarptığını duydu, Dixie.
Evet, hala telefondayım, Scott.
Scott onun çok özel biri olduğunu, kendisini şimdiden rahatladığını söylerken, Dixie, Cesar'a ne olduğunu düşünüyordu. Scott dönüşünde bir akşam onu yemeğe götüreceğini söyleyince, sevinerek kabul etti.
Derken mutfaktan başka bir gürültü gelmiş, Dixie, aceleyle Scott'a İspanyada olduğunu, telefon numarası bulunmadığını Alili tarak, tekrar
arayacağına söz verip, telefonu kapatmıştı. Aceleyle mutfağa koştuğunda, Cesar'ı, rengi solmuş bir halde, lavaboya dayanmış, elinden kan damlarken bulacaktı.
Ohh... ne oldu, diye haykırdı.
Önemli değil... telaşa gerek yok.
Dur temizleyelim. Tanrım... bunu nasıl yaptın?

Çarptım. diye yanıtladı, Cesar, kısaca.
Dixie daha ne yaptığını düşünmeye fırsat bulamamıştı ki, kendisini onun yaralanan parmağını öpmekte olduğunu fark etti. Tam geri çekiliyordu ki bu defa Cesar onu tutmuştu.
Sana bir itirafta bulunmam lazım... Scott'u New York'a ben yollattım. An... anlamadım?
Bana ondan söz ettiğin an, Jasper'a gelmekten vaz geçersin diye korktum. Patronunu arayıp, onu Amerika'ya yollamasını istedim. Daha önce ona bir iyiliğim olmuştu... iki dakikada halloldu. Ve bunu yaptığım için üzgünüm dersem yalan olur.
Dixie, onu öfkeyle süzerek, Ben... Ben şoke oldum... Hiç şüphesiz sen dünyanın en inanılmaz derecede bencil ve başkalarına önem vermeyen adamısın... Umarım bu geçici transfer Scott'un işi için faydalı olur, çünkü orada olmaktan hiç memnun değil.
Sanırım şimdi üzülmeye başlıyorum, diye söylendi, Cesar, Ama yaptığıma değil, tabi ki... Sana itiraf etmek için duyduğum bu gereksiz isteğe...
Bu beni hiç şaşırtmadı. Sen hiç insanların biraz özel olduklarım düşünmez misin?
Hah... Hele Scott'u düşündüğümde nasıl sinir olduğumu anlatamam, diye yanıtladı, Cesar. Herife hayatının fırsatını vermişiz, daha gitmesinden bir hafta geçmeden dünyanın en heyecanlı şehrinde sıla hasreti duymaya başlıyor.
Mesele bu değil. İnsanlar senin elinde oynatacağın kuklalar değildir.
Sence de insanlar kendiliklerinden itirafta bulunurlarsa bu affedilmeleri için iyi bir sebep değil midir?
Dixie, Cesar söylemese bunu asla bilemeyeceğini düşünerek kızardı ve Evet... aslında... ben... diye kekelemeye başlamıştı ki, Cesar sözünü, kesti.
Ben deniz kıyısına gidiyorum. Bunun alışıldık, unutulmaz bir balayı gecesi olmayacağını anlamak için tabiatüstü güçlere sahip olmak gerekmiyor.
Teknik olarak bu onların düğün gecesiydi, diye hatırladı, Dixie.
Üzgünüm, diye mırıldandı. Sıkıldın, değil mi?
Cesar, durakladı. Sıkılmadım.
Aç mısın? Sana yemek hazırlayabilir miyim?
Güneş olağanüstü güzellikte renkler saçarak batıyordu. Cesar, başını salladı ve kıyıya doğru gitmek üzere hareketlenirken, Yemek için aç değilim, diye yanıtlamıştı. Ben sana açım.
Dixie sarsılmıştı. Kekeleyerek, Bana... mı? diye sordu.
Açım, doyamadım, açlıktan ölüyorum... diye saydı, hırsla, gözleri büyük bir içtenlikle, Dixie'nin gözlerin araştırıyordu.
Dixie birden ürpermiş, dizleri, bacakları titremeye başlamıştı.
Sadece bilmeni istiyorum ki... senin için berbat bir hata olan şey benim için hata değildi.
Dixie adeta felç olmuştu. Hiç kımıldamadan, donmuş gibi olduğu yerde duruyor, Cesar'ın gözlerine bakıyordu.
Ben o olayın hayatımın en heyecan' verici olayı olduğunu düşünüyorum.
Dixie cinsel heyecanla, göğüslerinin hassaslaştığını, hafifçe terlemeye başladığını fark etse de, Belki, içmiş olduğun için...
Hayır... hayır... Ve asla kendi değerini küçümseme... Parlak gözleri, büyük bir içtenlikle parlıyordu. Bir erkek istediği kadından tepkisini ne gizleyebilir, ne de bu konuda yalan söyleyebilir.

Dixie onun ne söylemek istediğini anladığında, gözlerini onun yüzünden aşağılara doğru indirmeye başlamıştı ki, ister istemez dudaklarından bir inilti kaçtı. Cesar'ın o anda da onu istediğini anlamaması imkansızdı.
Yaa... Bana, o yatak beş metre de olsa, onun içinde güvenemezsin. Onun için ben burada uyuyacağım. Eliyle köşedeki çiçekli kanepeyi gösteriyordu.
Cesar dışarı çıkarken, Dixie onun arkasından baka kalmıştı. Cesar onu gerçekten istiyordu... tabii... cinsel olarak. Yani, yine işin şehvet kısmı... Hayatının en heyecan verici olayı... Bedeni istekle ürperdi. Cesar evden çıkıp gidiyordu ve Dixie onu neden durdurmuyordu? Onun teklifini havada kapmak hiçte fena olmazdı. Kaybedecek nesi vardı ki...? Onu çok istiyordu. Gururundan, prensiplerinden çok daha fazla... O an aklına Cesar'ın ona söylediği sözler geldi. Sen kaybedeceğinden o kadar eminsin ki, denemeyi aklına bile getirmiyorsun. Hemen mutfağa koştu. Dolaptan bir şampanya şişesi ve bir açacak yakaladığı gibi, Cesar'ın ardından sahile koştu. Eğer Cesar'ı sürekli olarak bir şey istemediğine ikna ederse... Cesar'ın korkusu bağlanmaktı.
Onun yanına vardığında, şampanya şişesini eline tutuştururken, Ben de hayatımın en heyecanlı olayı olduğunu düşünüyorum, diye fısıldadı. Ve neden o aptal çiçekli kanepede yatman gereksin anlamadım...
Cesar neredeyse fısıltıyla, Scott? dedi.
O New York'da. O...
Gözden uzak olan gönülden de uzak olur, öyle mi?
Hayır. Öyle değil, Cesar...
Dio mio... Neden tartışıyorum ki?
Dixie'nin elinden açacağı ve şampanya şişesini alıp yere attı ve Dixie'yi inanılmaz bir kuvvet ve istekle kollarının arasına çekti.
Dixie ise nefes nefese, Hiç bağ yok., diye fısıldamaya çalışıyordu. Ben bağlanacak türden biri değilim.
Cesar ise onu kaldırmış, dudaklarını bütün gücüyle Dixie'nin dudaklarına bastırmıştı. Dixie, başının tepesinden ayaklarının ucuna kadar kendisini zayıf hissediyordu. Cesar'ın dudakları, Dixie'nin dudaklarını aralayarak, aç öpüşlerini sürdürüyordu.
Dudaklarını çekmeden, Kum insanın her tarafına kaçar, diye fısıldadı ve onu kucağından bırakmadan, dudaklarını ayırmadan eve taşımaya başlamıştı.
Yatak odasına vardıklarında Dixie utançla yanmaya başlamıştı. Ama Cesar harika gözlerinde bunu anladığını anlatan bir ifadeyle onu yavaşça soydu.
Dixie sadece sutyeni ve küçük bikinisiyle kaldığında, Şahanesin, cara mia... diye mırıldanıyordu yumuşak bir sesle.
Hep doğru şeyleri söylüyorsun... tecrübe sanırım.
Sen benim için mükemmelsin. Yaptığım hiçbir şey seni etkilemiyor.
Oh... etkiliyor, etkiliyor. Sadece o şahane gülümsemesi bile etkiliyordu.
Cesar Dixie'yi yatağa uzatarak, kendiside soyundu. Dixie her aldığı nefesle göğüslerinin yükselip indiğini hissetti. Bunun biz olduğuna inanmıyorum, diye fısıldadı, Dixie. Aklına bankadaki Cesar'ı getirmemeye çalışıyordu.
İnan. Tanrım, vücuduna bayılıyorum.Dudaklarını, dilini Dixie'nin bedeninde dolaştırıyordu. Dixie ise arzudan titreyerek, Böyle hissedeceğimi asla tahmin edemezdim, diye mırıldandı. Seni çok istiyorum.

Ne kadar çok?
O an Cesar hayatının tüm anlamıydı. Dünyanın onun etrafında döndüğünü düşünerek, Gereğinden çok, diye fısıldadı.
Mümkün değil, cara mio.
Derken, zevk dalgalar halinde yükseldi, yükseldi ve kontrol edilemez hale geldi. Dixie'nin istek dolu bedeninin her hücresi Cesar a olan ihtiyacı içinde kıvranıyordu.
Sonra Cesar onu kollarının arasında tutarak, yatışmasını bekledi. Dixie ise onun kolları arasında kendisini güven içinde ve sonsuz mutlu hissediyordu.
Beni sürekli olarak şaşırtıyorsun, sevgilim. Benimle bir daha yatağını paylaşacağına hiç ihtimal vermezdim. İşin garibi senin prensiplerine saygı gösterecektim. Cesar kolları arasında yatan Dixie'nin yanaklarını sevecen hareketlerle okşarken, yavaş sesle konuşuyordu. Ve hiçbir bağ olmadan seks... Daha bir hafta öncesine kadar bakire olan birine göre fazla hızlı öğrenmiyor musun?
Dixie, şiddetli bir saldırı karşısında son derece savunmasız ve çıplak olduğunu hissetti. Kollarını çözüp, Cesar'dan uzaklaşmak istedi. Başını yastığa gömmüştü.
Bu şüpheci aklım bana başka şeyler de düşündürüyor... Yoksa bu ani değişikliğin sebebi, nikahın iptalini imkansız hale getirmek için miydi?
Dixie yavaşça başını kaldırarak sordu. Anlamıyorum?
Şimdi boşanmamız gerekecek. Böylece benden yüklü bir tazminat talep edebilirsin.
Dixie o an bembeyaz kesildi. Koyu mavi gözleri acıyla dolmuştu. Başını tekrar öbür yana çevirdi.
Herkes senden istifade etmeye mi çalıştı?
Kendimi nadiren riske atarım.
Dixie yine ona döndüğünde bu kez gözlerinde buz gibi bir bakış vardı. Merak etme, Cesar, dedi. Banka hesabın güvencede. Ben seni yalnızca seks için kullanıyorum.
Cesar bu yanıtla dondu. Bunu söylemiş olamazsın.
Yoo... söyledim. Tam da bunu kastettim. Ve bu konuda bütün söyleyeceğim bu kadar.
Tabi ki bunu kastetmedin. Biz evliyiz. Sen benim karımsın.
İnsan karısını onunla para için yatmakla suçlamaz.
Ama fikrini çok çabuk değiştirdin. Doğal olarak şüphelendim.
Lütfen bırak beni, diye itiraz etti, Dixie, Cesar onun ensesine bir öpücük kondurunca. Ayrıca evli olduğumuzu da söyleyip durma. Çünkü olmadığımızı biliyorsun.
Cesar o an Dixie'yi birden bıraktı. İyi.
Ayrıca bana bir özür borçlusun.
Ben bir gecelik sevgililerimden özür dilemem, diye cevap verdi Cesar, terslikle.
Sessizlik uzadıkça uzuyordu.
Pekala... Benden yüklü tazminat istenene kadar bu fikrimi kendime saklamalıydım. Sonuçta sana evlenme teklif eden bendim. Sana böyle suçlamakla haksızlık ettim.
Sessizlikte bir karşılık beklentisi vardı, ama Dixie bu itirafın rahatlaması içinde uykuya dalmıştı bile. Gecenin içinde bir ara, Cesar Dixie'yi tekrar uyandırdı ve sevdi. Öylesine yoğun bir sevişme olmuştu ki, hatırladıkça
Dixie hala utançla kızarıyordu. Belli ki seks Cesar için çok önemliydi ve bunun böyle olduğunu kendisi söylemişti. Ama bunun fiziksel boşalımdan başka anlamı var mıydı?

Magdelena... annem, aklı havada bir kadındı ama çok çekiciydi. Ondan çok hoşlanırdım. Onun beni düşündüğünden çok, benim onu için endişelendiğimden eminim.
Bronz bir tanrı gibi yastıkların üzerine uzanmış, Dixie'ye anılarından bahsediyordu.
Hiç babanla karşılaştın mı?
Evet, bir kere... On yaşındaydım. Beni merak etmiş.
Nasıl geçti?
Ben o yaşlarda çokbilmiştim. Onu sinirlendirdi. Buna rağmen bir yıl sonra öldüğünde her şeyini bana bıraktı. Sanırım başka kimse olmadığı için.
Peki, ilk kız arkadaşın?
On sekiz yaşındaydım Bir gün en iyi arkadaşımla yatakta yakaladım. Çok incindin mi?
Cesar gülümseyerek onun saçlarını karıştırdı. Yaşamaya devam ettim. Ya Scott? Sen de bana Scott'u anlat.
Dixie, Onun hakkında ne bilmek istiyorsun? diye sordu.
Merak ettim.
Futbol ve arabalara bayılır. Çok akıllı geçinir ama değildir. Hayran olduğu adamlar gibi giyinip, onlar gibi davranmaya çalışa ve aslında parasının zorlukla yettiği eski bir Porsche kullanır.
Sen hana daha olgunlaşmamış birini tarif ediyorsun.
Ama tabii... Onun her şeyi bilmesini bekleyemezsin daha. Yüzünde tatlı bir tebessümle, Scott Scott'tur ve çok sevimlidir, diye tamamladı.
Cesar, Dixie'yi birden hızla kollarına çekerek şaşırtmıştı. Ben sevimli değilim. Ve birden yakıcı bir arzunun kollarına yuvarlandılar.
İnanılmaz bir mutluluk ve tatminle dolu bir hafta olmuştu. Dixie Cesar'ı tanımış, daha da derinden aşık olmuştu. Dixie geçenleri yüzünde tatlı bir
tebessümle tekrar yaşarken, Cesar, Ne düşünüyorsun? diye sordu.
Öbür gün dönüyoruz, değil mi?
Hayır. Yarın dönüyoruz.
Ama sen ayın otuz birinde hareket edeceğimizi söylemiştin.
Cesar güldü. Tam beş dakika sonra ayın otuz biri. Sana bir takvim lazım. Arada bir günü kaçırdın.
Ve birden bire, Dixie takvimleri düşünmeye başlamıştı. Her ay yirmi altı günde bir düzenli olarak gelen adeti gecikmiş miydi?
Belki yalnızca değişen hayat tarzının, havanın, değişik yemeklerin etkisiydi. Ama ya değilse? Ya Cesar'ın bebeğine daha o ilk geceden hamile kaldıysa?

ONUNCU BÖLÜM

Jasper mirasından bahsetmeye başladığında, içimden ağzını tıkamak geldi, diye anlatıyordu, Cesar, şık döşeli hastane odasında, endişe içinde, bir aşağı bir yukarı dolaşırken.
Uzun süredir Jasper'ın ameliyattan çıkmasını bekliyorlardı. Cesar endişeliydi ve bunu öfkelenerek dışarı vuruyordu.
Jasper iyi olacak.
Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?
Üvey annem sona yaklaştığında uzun süre yoğun bakımda kalmıştı. Alışmış olmalıyım.
O sırada içeri giren Doktor, Cesar'la İspanyol'ca konuştuğundan bir kelime bile anlamayan Dixie, onların yüzündeki rahatlamış ifadeden endişe edilecek bir şey olmadığını anlamış,

Cesar'ı gözlerinde sevgiyle incelemeye başlamıştı. Bankada ki buz gibi Cesar'dan ne kadar farklıydı.
Cesar'a bebeğine hamile olduğunu söylediğinde ne tepki gösterecekti? Muhtemelen yine buz gibi havasına bürünecekti.
Bir gün önce Grenada'dan gelip, Jasper'ı hastaneye yatırdıktan sonra, bir ara alışveriş yapması gerektiğini söyleyip, bir eczaneden hamilelik testi almıştı. Bu sabah basit testi uygulayınca beş dakika içinde hamile olduğunu kesin olarak anlamış ve şok geçirmişti. Cesar Jasper'la bu kadar meşgul olmasa, onun endişeli halinin muhakkak farkına varırdı.
Dixie bunu Cesar'a nasıl söyleyecekti? Endişelenecek bir şey olduğunun bile farkında değildi. Üstelik evlendiklerinden beri Cesar son derece dikkatli davranıyor, hiçbir şeyi şansa bırakmıyordu.
Ama ne yazık ki çok geç kalmıştı. Dixie Cesar'ın bebeğini taşıyor, bunun bütün kabahatinin de kendisinde olduğunu düşünüyordu. Ertesi günü de klinikte birlikte geçirdiler. İkinci günün sonunda Jasper'ın daha iyi olduğuna emin olmuş o geceyi lüks otel odalarında geçirmeye karar vermişlerdi.
Şık giyin. Kutlamaya dışarı gideceğiz.
Yirmi dakika kadar sonra Cesar banyodan, beline bağladığı havluyla çıkıp, Dixie'nin önüne nikah yüzüklerini bırakırken söyleniyordu. Her fırsatta bunları çıkarıp bir yerlerde bırakıyorsun. Sonunda kaybedeceksin.
Daha dikkatli olurum. diye mırıldandı, Dixie, zayıf bir sesle.
Bazen bu yüzükleri orada burada bırakırken bir şey anlatmak istiyorsun gibi geliyor. O sırada üstündeki şeftali rengi iç çamaşırlarıyla ayağa kalkan Dixie'ye hayranlıkla bakarak, Porca misaria diye mırıldandı. Harika görünüyorsun.
Dixie ona dönerken yanakları kızarmış, gözlerinde kendinden emin olmayan zayıf bir bakış vardı.
Dio... Seni ne kadar istediğimi bilsen...Belindeki havluyu gevşeterek, Dixie'ye uzandı.
Onu hızla ve kuvvetle güçlü bedenine yapıştırmış, Dixie'de aynı şiddetle onu arzu ederek, kollarında titremeye başlamıştı. Bu kez her zamankinden daha şiddetli seviştiler. Cesar'ın beklemesine gerek kalmamıştı, Dixie o an hazırdı. Onu içinde hissettiği anda dayanılması imkansız bir istekle kontrol edilemez bir heyecan dalgasında yüzmeye başlamıştı.
Her sefer biraz daha iyi oluyor, diye tatmin dolu bir sesle mırıldandı, Cesar onu kucağında tekrar duşa taşırken.
Ama nedense bu defa Dixie kendisinden utandı. İlişkileri normal bir ilişkiymiş gibi davranma sürelerinin hızla sonuna yaklaşıyorlardı. Bu öylesine günlük bir ilişki bile değil, onun da kötüsüydü. Cesar onun borçlarını ödeyerek, süper marketten bir kutu konserve bezelye alır gibi onu satın almıştı. Kendisi de onunla yatıyordu.
Senin için bunların ne kadar yeni olduğunu unutup duruyorum,' dedi, Cesar onun çekingen bakan gözlerini süzünce. Aynı zamanda bundan da hoşlanıyorum. Bu aramızda olanları büsbütün özel kılıyor.
Öyle mi?
Tabi ki öyle. Şu son kırk sekiz saat çok gergindik. Şimdi yatakta öyle şiddetle üzerimizdeki bu elektriği attık. Bunda sıkılacak bir şey yok.
Ama Dixie teselli edilecek havada değildi. Aslında neden üzgün olduğunu biliyordu. Sevdiği adamı deli edecek, plansız bir hamilelik haberinden daha bunaltıcı ne olabilirdi. Başını kuma

gömüp, kötülüklerden kaçmaya çalışmanın bir yararı yoktu... Buna zaman da... Kamında yeni bir canlı büyürken sadece bu günü nasıl yaşayabilirdi?
Cesar onu o gece oranın en lüks, en şık restoranına götürdü. Dixie, insanların neden restoranlarda mum ışığında birbirlerini ve menüyü görmeye çalıştıklarını anlamadığını söylemişti. Cesar bir mum daha istedi.
Cesar özel bir şampanya ısmarladı. Dixie suyu tercih ettiğini söyledi.
Bütün menüyü ona tercüme etti, Dixie sadece bir salata istedi ve onunla oynadı.
Cesar sürpriz yapmak için önceden çikolatalı pasta ısmarlamıştı, Dixie tok olduğunu söyleyip, yemedi.
Cesar ona o restoranda kahvenin çok özel olduğunu anlattı ama Dixie kahve tadını metalik ve kötü buldu.
Berbat trafikte yarım saat uğraşıp, tam gece kulübünün kapısına varmışlardı ki, Dixie'nin yüzüklerini restoranın lavabosunda unut tuğunu fark ettiler. Tekrar dönülmüş ve Dixie yüzüklerini restoran sahibinden almış takıyordu ki, Cesar, Pırlantaların çalınmamasına hayret ediyorum, dedi.
Dixie sebep olduğu karmaşadan zerre kadar sıkılmadığını gösteren ren bir tavırla, Ben hiç etmedim, diye yanıtlamıştı. Yılbaşı kurabiyesinden çıkmış gibi sahte gözüküyorlar.
Cesar dişlerini sıkarak, Tamam, dedi. Sonunda nişan yüzüğünü beğenmediğini anladım.
O yüzük benim değil ki, senin... Benim ne düşündüğümün ne önemi var. Söyledikleri kendisini bile şoke etmişti aslında. Bütün gece kendisini tutmaya çalışmış ama bunu becerememişti.
Tanrım... Senin neyin var? Tanrı aşkına neden böyle davranıyorsun? Cesar sonunda dayanamamıştı.
Sadece artık rol yapmak istemiyorum.
Sessizlik uzadıkça uzuyordu.
Peki, bu ne manaya geliyor, şimdi? Dixie bu ses tonunu ondan uzun zamandır hiç duymamıştı.
Bana kendimi kötü hissettiriyorsun.
Erkekleri seks için kullanmanın kendine göre zararları vardır. Önce bunu yaptığın aptalca bir şaka sanmıştım, ama şimdi baştan düşünmeye başlıyorum.
Bu ondan da kötü...
Lütfen bana bunun son günlerin gerginliğinden başka bir şey olmadığını söyle ve derin bir nefes alayım. Azizler gibi olan sabrımın sonuna gelmek üzereyim.
Dixie umutsuzca susmak isterken, tekrar konuşmaya başlamıştı.
Sahip olduğumuz şey aşağılık...
Anlamadım?
O borçları ödediğinde bana ne yapmam gerektiğini söyleme hakkını da satın aldın. Birlikte yatmaya başlamasak bununla yaşamaya katlanabilirdim...
O anlaşmayı yaptığımızda aramızda hiçbir şey yoktu. O zamandan beri çok yol aldık.
Ben hala bana yaptıkların yüzünden senden nefret ediyorum. Bu sözler ağzından çıktığı an pişman olmuştu, Dixie. Onları geri alıp, kendisini tekrar güvende hissetmeyi ne kadar isterdi.
Cesar ise gözlerinde uzak, soğuk bir bakış, dudakları sımsıkı kapalı, gergin, anlaşılmaz uzak bir ifadeyle şoförle konuşmuş, Dixie'ye bakmamıştı bile. Dakikalar sonra limo otellerinin önünde durdu.

Seninle yarın klinikte görüşürüz.
Yarın mı? Şimdi nereye gidiyorsun?
Bunun seni ilgilendirdiğini sanmıyorum.
Feci bir hata yapmıştı, bunu biliyordu, Dixie. Bütün ilişkilerini bitirmişti. Otel odasında bir aşağı bir yukarı dolaşırken içinde hala Cesar'ın geri geleceği umudunu korumaya çalışıyordu. Birileriyle konuşup, dertleşme isteği duymaya başladığında aklına ilk gelen hala burada sahilde kalmakta olan Petra oldu. Ama üvey kardeşine sırlarını anlatmak istemediği için bundan vaz geçip, New York'dan Scott'u aradı.
Konuşmanın neredeyse tamamı boyunca, Scott ona Corvette marka arabalardan söz etmişti.
O gece Cesar otele dönmedi. Ertesi gün hastaneye yalnız gitti. Jasper daha iyi göründüğü için sevinmiş, ama Jasper'ın söylediklerini duyunca tekrar bütün üzüntüsü içine çökmüştü.
Evlendikten bu kadar kısa bir süre sonra, Cesar'la ayrı kalmak zorunda kalmanız ne kötü. Şu borsa krizi çıkmasaydı, iyiydi. Havaalanına giderken beni aradığında, seni de götürmesi gerektiğini söyledim, ama benim yalnız kalmamı istemiyormuş. Halbuki ben kalabilirdim.
Dixie, kendisinin de onu yalnız bırakmak istemediğine dair bir şeyler mırıldanırken, aklında yalnızca Cesar'ın onu terk ettiği vardı.
Neyse... diye devam etti, Jasper içini çekerek, Zaten Cesar şu sıralar çok meşgul olacaktır. Biliyorsun o bir iş koliktir.
Dixie o sabah Jasper'la ne konuştuğunu sonradan hiç hatırlamasa da, o yorulup, hafif bir uykuya dalana kadar sohbet etmeyi başar di. Daha sonra odadan dışarı çıkmıştı ki, Cesar'ın ona doğru gelmekte olduğunu gördü. Üzerinde açık gri, tiril tiril ütülü şık bir takım vardı ve inanılmaz yakışıklı görünüyordu.
Jasper, şimdi uyudu, dedi, Dixie, heyecanlı bir sesle.
Uyuyabildiği kadar uyusun. Buna ihtiyacı var. Onu akşam ararım
Dixie derin bir nefes alarak, Cesar, diye başladı. Dün geceki davranışlarım için gerçekten üzgünüm.
Unut gitsin, diye kesti, Cesar, ciddi ifadesini hiç değiştirmeden.
Unutamam... senden nefret ettiğimi söylerken yalan...
Bundan bahsetmek istemiyorum. Sabırsızlığını ve soğukluğunu hiç gizlemiyordu.
Beni terk ediyorsun... diye mırıldandı, Dixie. Gözlerine aniden yaşlar hücum etmişti.
Dün gece neredeydin?
Sahilde... Tamam mı? Nerede olduğumun ne önemi var?
Senin için endişelendim.
Gelirken otelin faturasını ödedim. Konakta kalırsan daha rahat edersin. Jasper'ın şoförü seni buraya getirir. Birkaç hafta sonra Londra'ya dönersin. Gerisini o zaman hallederiz.
Cesar'a bebekten bahsetmek için uygun bir zaman olacaksa, bu an kesinlikle o an değildi.
Dixie başını önüne eğerek susmaya devam etti.
Cesar gitmeğe hazırlanırken cebinden bir şey çıkarıp önemsemeden Dixie'nin kucağına attı.
Bunu da alsan iyi olur. Başkasına verecek değilim.
Dixie büyük bir şaşkınlık içinde kucağına atılan yakut yüzüğe bakakaldı. Mücevherin zengin kırmızısı üzerinde güneş ışıkları harika renkler yayarak ışıldıyordu.
Bütün bu iş... boyunca gerçekten harikaydın. Kapıyı aralamış, dışarı çıkmaya hazırken konuşuyordu. Bunu sana baştan söylemeliydim, ama havamda değilim. Bu yüzüğü satarsın.

Scott daha bilmiyor ama seni ev aletlerinin başında tutmaya çalışmak, Porsche'yi yolda tutmaya çalışmaktan büyük bir ihtimalle daha riskli!
Scott? Cesar neden birdenbire Scott 'la ilgili konuşmaya başlamıştı. Dixie'nin kafası zaten karışıktı.
Evet... Ama Porsche değil. Corvette olacak.
Affedersiniz... ? Rahatsız etmiyorum ya...? Parlak bir gülme, tanıdık bir ses... Dixie de daha büyük bir hayretle Petra'ya bakmaya başlamıştı. İnanamaz bir tonda, Petra....? diye seslendi.
Cesar'ın seni aşağıya beni görmeye getireceğini sanmıştım, ama beklemekten sıkılınca kendim geldim. Bütün sabahı o lanet arabada geçirdim.
Cesar, Dixie'ye dönerek, Kusura bakma, Petra'dan söz etmeyi unuttum, dedi. Benimle Londra'ya geliyor.
Unuttun mu? diye bağırdı, Petra. Bu adam benim egom için hiç iyi
değil. Beni nasıl unutursun?
Dixie ise ikisine de ihanete uğramış olmanın acısıyla, adeta görmeyen gözlerle bakıyordu. Cesar sahile, Petra'ya gitmişti. Şimdi anlıyordu, ama keşke anlamasaydı. Cesar dün gece onu terk edip, Petra'ya gitmişti.
Ölü gibi bembeyazdı. Zorla çıkarabildiği bir sesle, Ben artık Jasper'ın yanına döneyim, diye mırıldandı. Size iyi yolculuklar dilerim.
Koridorun ortasına kadar gelmişti ki, arkasından Cesar'ın seslendiğini duydu. İsteksizce durdu. Arkasını bile dönmeden, Ne var? diye sormuştu.
Cesar elini tuttuğunda yavaşça gözlerini kaldırdı. Bir an bakıştılar. Cesar'ın gözleri yoğun bir anlam doluydu ama Dixie başını çevirdiğinde konuşmaktan vazgeçti ve Dixie'nin elini bıraktı. Yok, bir şey... hiçbir şey yok. Ve hızla yanından geçip gitti.
Dixie onun arkasından titremesini durduruncaya kadar duvara yaslanmış ve beklemişti. Kendisini inanılmaz derecede hasta hissediyordu.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Bir hafta sonra Dixie Londra'ya vardı.
Geçen üç hafta boyunca her gece, Cesar ona telefon etmişti, Jasper'ın sağlık durumunun ardından, Dixie'nin o gün yaptıklarını, şaşırtıcı bir şekilde, en ufak detayına, hatta okuduğu kitabın adına kadar öğrenmek istemişti. Dixie ise onun ılık, huzur veren sesinin etkisinde, sadece konuşmuş ve konuşmuştu. İkisi de bir kere olsun evliliklerinden, şimdi yaklaşmakta olan boşanmadan söz etmemişlerdi.
Gerçekten, Cesar'ın sürekli telefonları Dixie'yi şaşırtsa da sonunda sebebini keşfetmişti. Jasper yeni evli bir erkeğin karısını devamlı aramasını beklerdi. Londra'ya döndüğünde böyle oyunlara gerek kalmayacağı kesindi.
Cesar'ın şoförü onu uçağın kapısında karşıladığında, Dixie, endişeden kendi kendisini yemek üzereydi. Son zamanlarda doğru dürüst uyuyamıyor, yemek yiyemiyor, güneşli dış görünüşünü yalnızca Jasper'ı mutlu etmek için zorla yüzüne yerleştiriyordu. Cesar'sız geçen üç bitmek tükenmek bilmeyen hafta boyunca bir sürü sıkıntılı gerçekle yüzleşmek zorunda kalmıştı.
Kısacık ilişkileri bitmişti. Cesar için bu zaten gelip geçici bir birliktelikti.
Kendisi için farklı olsa da... Dixie onun Grena'da kendisinin yarattığı gibi sahnelere hiç tahammüllü olmadığını biliyordu.

Ama Dixie, Cesar bunu fark ettirmemeye çalışsa da, aslında onun üvey kardeşiyle bir ilişki başlatmayı daha önceden kafasına koyduğunu anlamıştı.
Ama yine de farkındaydı ki, yerle bir olan gururunu korumak için başını alıp gidebilecek durumda değildi. Hamileydi, çünkü. Cesar'ın hayatından yüzünde neşeli bir tebessümle, birden kaybolup, yok olmak isterdi ama böyle bir şansı ne yazık ki yoktu. Şimdi ona bebekten bahsetmek zamanıydı. Telefonda haberi patlatmak için şiddetli bir istek duymuş olsa da bu korkakların seçeceği bir yoldu.
Şoförün arkasında limuzine doğru yürürken, öğleden sonraydı. Cesar'ı akşama kadar görmeği beklemiyordu. O yüzden arabanın arka kapısı açılıp, Cesar zarif bir şekilde dışarı çıktığında, yüzü saklamayı pek beceremediği bir hoşnutsuzlukla donmuştu.
Oysa Cesar imkansız derecede harika görünüyordu. Siyah saçları parlıyor, inanılmaz gözleri Dixie'nin kalbini yerinden oynatıyordu. Bu haksızlıktı. Kendisi dolapta eline geçirdiği ilk şeyi üstüne takmış, bakımsız bir durumdayken, onun bu kadar olağanüstü görünmeye hakkı var mıydı?
Seni uçağın kapısında karşılayacaktım ama Spike'ı yalnız bırakamadım, diye başladı Cesar gergin bir sesle.
S.Spike?
Arka koltuktan gelen sesle irkilmiş ve hemen sevgili köpeğine atılmıştı.
Yola çıktıklarında hala Spike ile birbirlerine sarılıp, birbirlerine sevgi gösterisinde bulunuyorlardı.
Seninle buraya geldiğine inanamıyorum. Sevgili köpeğinin ikisi arasında uzayarak oturmasını, Tapınır bakışlarla Cesar'a bakmasını hayretle izliyordu. Tanrım, senden zerre kadar korkmuyor. Seni seviyor. Seni özleyecek.
Sanırım. Ama evimden bu yakınlarda ayrılmayı düşünmüyorsun umarım.
Dixie Cesar'ın elini yalamakta olan köpeğini izlerken, düşünceli bir sesle, Sanırım. diye yanıtladı.
Cesar'ın gergin duran dudakları biraz gülümsemeyle gevşemişti.
Korkarım onu biraz şımarttım.
İyi yapmışsın, şımarmaya ihtiyacı vardı. Sessizleştiler. Klinikteki feci
ayrılık sahnesinden sonra, Dixie, Cesar'la karşılaşmaktan ölesiye çekiniyordu. Ama Spike'ın varlığı ortamı biraz olsun yumuşatmıştı. Ama ne yazık ki ona söylemesi gerekeni söyledikten sonra ortamı yumuşatmayı başaracak hiçbir şey mevcut değildi.
Eve vardığımızda... diye başladı, onun biraz uyarılmayı hak ettiğine karar vererek, konuşmamız gerekecek. Korkarım sana gerçekten şoke edici... çok şoke edici... bir itirafta bulunmam gerek. Hiç memnun olmayacağını şimdiden söyleyebilirim. Aslında gerçekten çok rahatsız olacaksın.... Ve şimdiden bunu anlayışla karşıladığımı bilmeni iste...
Scott Amerika'dan geldi, bir gece buluştunuz ve onunla yattın...diye homurdandı, Cesar.
Dixie ona ters ters baktı ve başını çevirdi. Böyle saçma bir tahmin için verecek cevabı yoktu.
Madre di Dio... Buna benzer bir şey söyleyeceksen, 'rahatsız olacaksın' hissettiklerimi anlatmaya yetmez. Onu öldüreceğim, dedi dişlerinin arasından, nefret dolu bir sesle.
Senin neyin var? Sarhoş musun nesin?
Hayır, ama şimdi alkole gerçekten ihtiyacım var.

Scott İspanya'ya filan gelmedi. dedi, Dixie. Yüzü kızarmıştı. Ve neden böyle bir şey söylediğini aklım almıyor. Belki de seninle o şekilde seviştiğim tutkulu davrandığım içindir. Ama inan bana, ben dersimi aldım.
Cesar derin bir nefes aldı ve Seninle karşılaşana kadar çelik gibi sinirlerim vardı, diye söylendi.
Seni duyacaklarına hazırlamak istemiştim.
Sakin ol. Bir buz parçası kadar, serinim. Savaşmaktan güçlenmiş, kırılmaz, her şeyle başa çıkmaya hazır... Bana istediğini itiraf edebilirsin.
Eve geldiklerinde onları kapıda yüzünde kocaman gülümsemesiyle Fisher, Evinize hoş geldiniz, Bayan Valverde, diyerek karşılamıştı.
Oh hayır. Evlendiğimizi kim söyledi? diye fısıldadı, Dixie, dehşet içinde. Bu büyük bir sırdı.
Cesar yüzünde utangaç bir tebessümle, Bankada da herkesin dilinde. dedi.
Dixie'nin gözleri daha da büyüdü. Bruce ağzını tutamadı mı? Oh senin için çok üzüldüm, Cesar.
Şaşırtıcı derecede iyi dayanıyorum. Bunun kısa süreli bir merak olduğunu söylemek isterdim, ama değil. Günden güne etkisi büyüyerek sürüyor.
Hem daha önce varsaymadığımız bazı sorunlarda getirmiyor değil. Kolunu Dixie'nin beline dolamış, onu hızla kütüphaneye sürüklüyordu.
Sorunlar neler?
Düğün hediyeleri, birlikte davetler.
Dixie dehşete kapılmıştı. Cesar kapıyı arkalarından kapatınca, sırtını kapıya dayayarak, Dixie'ye döndü. Şimdi bana gerçekten şoke edici, önemli haberi verebilirsin.
Yaşadığı yorgunluk, üzüntü ve gerginliğe birde evliliklerinin artık gizli olmadığını öğrenmenin şaşkınlığı da binince, Dixie'nin başı dönmeye başlamıştı. Cesar'a bakarken yüzünden acısını okumak mümkündü.
Senin düşündüğün şeyin doğru olmadığını söylemeyerek aptallık ettim, biliyorum... ama anlayacağın ben önleyici hap kullanmıyordum. dedi, titreyen bir sesle ve Cesar'ın malum olan şeyi anlamasını beklemeye başladı.
Oysa Cesar bundan bir şey anlamamıştı. Bunun ne ilgisi var?
Dixie yerinde sallanınca, atılıp onu sıkıca tutmuş ve Bembeyaz oldun. diyerek kanepeye oturtmuştu.
Hamileyim.
Cesar sanki bu kelimeyi ilk defa duyuyormuş gibi, Hamile mi? diye tekrarlamıştı.
Jasper'ın bayıldığı gece, diye ekledi, Dixie.
Cesar da kanepeye, Dixie'nin yanına çöktü. Birden... benim de başım döndü.
Dixie onun tepkisini görmek istemiyordu. Başım sımsıkı kavuşturduğu ellerine eğerek fırtınanın kopmasını beklemeye başlamıştı.
Cesar ise, anlaşılmaz bir sesle, Bebeğimi taşıyorsun. diye mırıldanıyordu.
O ilk defadan sonra, dedi, Dixie, titreyerek.
Cesar Dixie'nin parmaklarını nazik bir güçle açarak avuçları içine aldı. Tanrım... demek o ilk defadan sonra, cara mio...
Çok şoke oldun biliyorum. Ama seni suçlamıyorum. Ondan sonra hep çok dikkatli davrandın. Sesi utançla kısılmıştı.

Kesinlikle kaderin parmağı var burada... diye mırıldandı, Cesar. Ama bana kalırsa, senin tabirinle bir bardak suda fırtına yarattığını düşünüyorum.
Dixie şaşkın bir sesle Bir bardak su da fırtına mı? diye tekrarladı.
Tabii... Belli ki olaya iyi tarafından bakmıyorsun, diye mırıldandı. Sesi ipek gibiydi. Gerçi parmaklarının bu yüzüksüz haliyle kimse ihtimal vermez ama biz evliyiz.
Jasper'a veda eder etmez yüzükleri çıkardım. Bunun gizli kalacağını sanıyordum. Hala Cesar'ın beklediği tepkisini göstermesini bekliyor ve hala göstermediği için de hayretlere düşüyordu.
Cesar ayağa kalkıp, onun kalkmasına yardımcı olurken, Çok yorgunsun, uzanman lazım, diye konuşuyordu.
Ama bunu konuşmamız lazım.
Daha rahat olduğunda.
Onun beline sarılarak, odadan çıkarmış, merdivenlere doğru yöneltmişti. Ama benim kaldığım yer bu tarafta.
İnsanın karısını çalışanların bölümünde yatırması pek görülmüş şey değil.
Orası çok rahat. Seni rahatsız etmek istemiyorum. Harika bir kontrolün var biliyor musun? Söyleyeceğini tahmin ettiğim hiçbir şeyi söylemedin.
Benim tepkimi tahmin etmeye kalkışman yanlış. Cesaretini kırmak istemem ama benim gibi düşünmediğin için beni anlayamıyorsun, diye yanıtladı, Cesar hafifçe kırgın bir tonla.
Onu yatağına oturtup, ceketini çıkardığında, hala koparılmamış fiyat etiketine gülerek bakmıştı. Dixie ise, hala, Hadi artık söyleyeceğini söyle, diye üsteliyordu.
Uyuduktan sonra. Çok yorgunsun Aşağıda neredeyse bayılacaktın. Konuşacak çok zamanımız var.
Dixie başını yastığa gömdü. Bir yandan da, Lütfen bana iyi davranmayı bırak. Aslında böyle hissetmediğini biliyorum. Kendimi daha kötü hissediyorum, diye söyleniyordu.
Cesar, Dixie'nin saçlarını okşarken, Uyu hadi. diye fısıldadı. Eğer teselli olacaksa söyleyeyim... Ben de seni bir kitap gibi okuduğumu sanırdım ama yanılmışım. Şimdi anlıyorum ki sende mantıklı hiçbir şey yok. Sen ani tepkiler, heyecanlar, endişelerle dolusun.
Dixie onun yanında duruşundan mesut, Bu doğru değil, diye mırıldandı. Bu anın kıymetini bilmeliydi. Fazla uzun sürmeyecekti.
Dixie o akşam saat yediye kadar uyudu. Hazırlanırken aklındaki tek şey Cesar'dı, tabi ki. Ne kadar nazik davranmıştı. Zaten onun kadar kendisine hakim olmayı bilen, sofistike bir adamdan başka türlü davranmasını nasıl beklemişti? O sorumluluklarından kaçacak bir yeni yetme değildi.
Fisher gelip ona yemeği hazır olduğunu haber verdiğinde kolsuz siyah elbisesini henüz giymişti. Bu şık elbise, üzerine adada olduğundan biraz daha sıkı oturuyordu. Hiç şüphesiz karnında büyümekte olan yeni hayatın etkisi...
Resmi yemek odası hazırlanmış, en kıymetli porselenler, kristaller ve gümüş takımlar kullanılmıştı. Zavallı Fisher nereden bilsin, bunun romantik bir yemek olduğu düşüncesiyle olacak, şahane gümüş şamdanları da, yakmıştı.
Cesar, onun kadın olduğunu hissettiren bütün o şahane erkeksi görüntüsüyle kapıda karşıladığında, ilk sözleri, Bu geceliğine mum ışığına dayanabilir misin? olmuştu.
Grenada'da ki o feci geceyi hatırlayınca, kıpkırmızı olan Dixie, hemen anlatmaya başlamıştı. O gece hiç tahammül edilmezdim, değil mi?

Demek bebeği o kadar önceden beri biliyorsun?

Dixie başını salladı.

Neden üzgün olduğun anlaşıldı, dedi, düşünceli bir sesle, Cesar onu koltuğuna oturturken. Fisher yemeği servis etmişti. Yemekler çok lezzetli olmasına, kendiside çok aç olmasına rağmen, Dixie ne yediğinin farkında değildi. Sonunda kahveyi içmek için oturma odasına gidiyorlardı ki, Dixie'nin gerginliği artmaya başlamıştı.

Bu konuşmanın devamını yapıp bitirebilir miyiz artık? dedi, Dixie. Oturduğu yerden kalkmış odanın içerisinde gezmeye başlamıştı. Sanki bir problemimiz yokmuş gibi, nasıl başka konulardan bahsettiğini anlamıyorum.

Cesar gözlerinde yoğun bir ifadeyle, Dixie'ye bakarak, Anlaşılacağı gibi bunun yanıtı, bana göre ortada bir problemin olmadığı. Ben bu bebeği istiyorum.

Dixie'nin ağzı açık kalmıştı. Ama bu bir kazaydı...

Hayır... ve lütfen bir daha bu kelimeyi kullanma. Bilenler diyor ki, bebekler anne karnında büyürken doğum kontrolündeki bir hata yüzünden meydana geldiklerini anlar ve yaşamak istemezlermiş.

Dixie kızararak yerine oturdu. Bunu biliyorum ama...

Bunu sonlandırmak istemene inanamıyorum.

İstemiyorum, dedi, Dixie kendisini şiddetle savunarak, ama senin isteyeceğini düşünmüştüm.

Bu benim düşünmek bile istemeyeceğim bir şey. Babam benim yaşama hakkımı elimden almak istemişti, diye hatırlattı, üzgün sesiyle. Bu benim kendi çocuğuma asla yapmayacağım bir şey.Ben sadece bu bebeği istemiyorum.Ayrıca ilk andan itibaren ona iyi bir baba olmaya niyetliyim. Bu sözler Dixie'yi nefessiz bırakmıştı. Bir kerecik bile olsun Cesar'dan bu derece kesin bir kabul ve bağlılık ummamış, aklına bile getirmemişti. Ama biz ayrıyken... yani boşanınca bu biraz güç olacak. Tekrar odanın içinde dolaşmaya başlamıştı. Cesar o dikkatsizce etrafta dolaşırken, çarpmaması için önünde duran şeyleri kenara çekiyordu.

Korkarım bu noktada senin cesur ve fedakar olman gerekiyor, cara mia. Dixie'nin yüzünü beklenti dolu bakışlarıyla inceliyordu.

Anlamadım.

Artık Scott'a veda etme zamanın geldi.

Zavallı Scott'un adının böyle birden bire ortaya atılmasının şaşkınlığı içinde Dixie, Scott'a veda mı? diye sordu.

İkimizde çocuğumuz için en iyisini yapmak istiyorsak, boşanmayı aklımıza bile getirmemeliyiz. Onun için ikimiz birlikte kalacağız, Scott hayatımızdan çıkıp gidecek.

Ama Scott sadece bir arkadaş...

Grenada'da otelden New York'la tam bir saat kırk iki dakika konuştunuz. Bu arkadaşlık için biraz çok değil mi? Tam o anda Dixie mermer şömineye ayağını çarpmak üzereydi ki, Cesar onu kurtarmıştı.

Aman Tanrım... o kadar konuşmuş muyuz? Peki, sen bunu nereden biliyorsun?

Kliniğe gelmeden önce otel faturasını ödedim, diye hatırlattı, Cesar, dişlerini gıcırdatarak.

Anlaşılan Cesar aklını Scott'a takmıştı. Dixie bunu nasıl olmuştu da şimdiye kadar fark edememişti. Yoksa Scott'u kıskanıyor muydu? Aklına geleni o saniye Cesar'a sordu. Cesar'ın elmacık kemikleri giderek koyu bir renge bürünürken, şiddetle itiraz etmişti. Porca miseria! Saçmalama.

Hem bir yere otursana başımı döndürüyorsun.

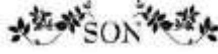
Dixie koltuğuna dönerken bu kere de o kızarmıştı.
Benim bütün söylediğim, bu evlilikte sadece iki kişiye yer var. Sen ve ben.
Dixie parmaklarını kasarak duyulur duyulmaz bir sesle fısıldadı. Peki ya Petra?
Cesar'ın yüzü birden buruştu. Küçük dozlarda olmak şartıyla arada ona da tahammül edebilirim. Ama eğer onu biraz daha örtünmeye ikna edebilirsen, biraz daha düzgün bir hale gelirse minnettar olurum.
Dixie, Cesar'ın bu alaycı sözleriyle donup kalmıştı.
Ama beni terk ettiğin gece onu görmeye gittin.
Hayır, onu görmeye gitmedim. Ertesi sabah onunla karşılaştım. Daha doğrusu o benimle karşılaştı. Onun kaldığı apartman blokları bana ait. O gece bende orada kaldım. Ertesi sabah Petra arabamı görünce kendisini kahvaltıya davet etti ve benimle Londra'ya dönmek istedi. Reddedemezdim.
Cesar kesinlikle, doğru olabilecek, mükemmel bir senaryo çizmişti. Ama Dixie son zamanlarda öğrendiği şüpheciliğin etkisindeydi. Şimdi, onunla evli kalmak istediğini söylerken, üvey ablasını çekici bulduğunu, ondan etkilendiğini söyler miydi?
Cesar, onun düşünceli halinden kuşkulanarak, Orada sen sıkıntıya neden oldun. Ona evliliğimizin sahte olduğunu söylemeyecektin, diye konuştu.
Dixie onun haklı olduğunu biliyordu. Yani o gece sahilde ne olduysa bir parça da Dixie'nin suçuydu.
Londra'da nerede kaldığını sana söyledi mi?
Hayır, sadece bir arkadaşında kalacağını söyledi.
Herhalde yakında bizi arar.
Cesar sıkkın bir tavırla, Onu son kez görmüş olduğumuzu ben de sanmıyorum, diye homurdanmıştı.
O andan itibaren Dixie ne kadar mutlu olduğunu düşünmeye, buna şükretmeye artık serbest olduğunu kabul etti. Ama ya hamile olmasa... şu an boşanmayla ilgili konuşuyor olmayacaklar mıydı Bunu bilememek mutluluğunu gölgeliyordu tabii.
Senin yıllar boyu benimle evli kalmaya dayanabileceğini sanmıyorum. Cesar birden gerginleşti. Neden?
Sen çabucak sıkılırsın. Şüpheleri yüzünden okunuyordu.
Ben senden nasıl sıkılabilirim? Bir saniyeden diğerine karşıma ne gibi bir şeyle çıkacağını kestiremiyorum.
Aslında mesele... senin sadakatsiz biri olduğunu biliyorum.
Dene beni. Dios mio... Cesar onun bu suçlaması karşısında sersemlemişti. Herkese karşı yumuşak ve güven dolusun ama bana gelince sert ve şüpheci... Söyle bana Scott'a karşı da böyle miydin?
O senin gibi acımasız ve zeki değildi...
Unutmuştum... o gerçekten tatlı biri, diye homurdandı, Cesar.
Tam o sırada Fisher kapıyı çalıp, Cesar'ı önemli bir konu için aradıklarını haber vermişti.
O çıktıktan sonra Dixie on beş yirmi dakika kadar daha orada kalmış, ama sonra Cesar'ın dönmeyeceğini düşünüp, yatak odasına çıkmıştı. Yandaki odanın kapısının aralık olduğunu fark etmeden kendisini yatağın üzerine fırlatırken, bir yandan da mutlulukla, Evet... evet! diye soludu.

Yan kapı açıldı. Cesar elinde telefonla içeri girmişti. Dixie donmuş gibi onun gözlerine bakıyordu.
Aşağıda benimle evli kalma fikrine hiç sıcak bakmadığına yemin edebilirdim. Oysa şimdi burada tek başına kutluyorsun... bu çok hoşuma gitti.
Dixie gözlerini kırpmadan ona bakmaya devam ederken ceketini çıkarmaya başladı. Kravatıyla birlikte yandaki koltuğun üstüne fırlatırken, Dixie'nin yanakları kızarmaya başlamıştı.
Evet, artık seni istemeye başladığım anı anlıyorsun. Bu iyiye işaret.
Ve Dixie'de şiddetli bir cinsel çekimin etkisindeydi. Birden titremeye başlamıştı. Cesar inanılmaz derecede mutlu görünüyordu. Hatta adada olduğundan da fazla... Dixie'nin içi büyük bir şefkat duygusuyla doldu.
Ona sıkıca sarıldı.
Seni gerçekten özledim... diye homurdandı, Cesar.
Yatakta, diye düşündü, Dixie.
Seni bankadayken bile aklımdan çıkaramıyorum, diye itiraf etti, Cesar.
Yatağının boşluğundan sıkıldığını düşünüyorsun, diye tercüme etti, Dixie.
Cesar onu kollarının arasında sıkarak, dudaklarını nefessiz bırakıncaya kadar öpmeye başlamıştı.
Senin yanımda olmana alışmıştım, şimdi yanımdasın. Cesar pürüzlü bir sesle, ne kadar rahatladığını hissettiriyordu ki, Dixie, yine, yatağında, diye yorumladı.
Ama yarın yakut yüzüğü parmağına geçirmeye karar vermişti. Cesar onu kendisine veda anısı diye almıştı ama beraberlik simgesi olarak kullanacaktı.
Öyleyse Scott'u son bir defa görmek istiyorum. Harika bir hafta geride kalmıştı. Kahvaltı masasındaydılar ve bu Dixie döndüğünden beri ilk fikir karşıtlıklarıydı. Ona evlendiğimi, onu bu yüzden aramadığımı anlatmalıyım, diye ısrar etti, ikinci kez.
Hayır. Senin onun yakınında istemiyorum ve bunun çok makul bir istek olduğunu düşünüyorum.
Bence değil. Ne makul olduğunu sanıyorum, ne de senden izin almam gerekirmiş gibi davranmanı kabul ediyorum.
Ama sen benim karımsın. Benim düşüncelerime önem vermelisin, diye konuştu, Cesar, dondurucu bir sesle.
Ne var ki artık Dixie, eskisi gibi çabuk donmuyordu. Scott eski erkek arkadaşım olsa ya da kıskanıyor olsan anlarım. Sadece bir arkadaş... Bir zamanlar ona aşık olduğumu sanırdım, ama bu çağlar önceydi.
Kıskanmıyorum. Kıskanmak onu rakip görmektir. Neden daha olgunlaşmamış bir araba fanatiğini kendime rakip göreyim.Ama Dixie'nin artık onu sevmediğini itiraf etmesine sevinmişti.
Ben de seninle gelsem...?
Dixie başını salladı. O senin yanında rahat edemez. Öğle yemeğine gelecek misin?
Cesar işe gitmek üzere ayağa kalmıştı. Çok isterdim ama evde öğlen yemekleri beni ölesiye yoruyor.
Dixie kızardı.
Aslında bugün öğle yemeğinde sıkıcı bir diplomatik görev beni bekliyor. Seninle olmayı tercih ederdim, biliyorsun.

Dixie, yatakta, diye düşündü. Ama her şeye rağmen artık Cesar yanındayken, harikulade bir güven duygusu yaşamaya başlamıştı. Seks duyguları Cesar'ın ilgisinin temelini teşkil etse de, son zamanlarda diğer yönlerden de şaşırtıcı derecede harika olmaya başlamıştı.
Fisher'e göre, Cesar, Spike'ın sevgisini kazanmak için nelere katlanmış, herkesi şaşırtmıştı. Sonra Japon balıkları için yaptırdığı havuz... Sadece Petra'yı bulmak konusunda gösterdiği isteksizlik, Dixie'yi şüphelendiriyordu. Bütün imaları cevapsız kalmıştı. Bu konu şimdilik Dixie'nin aklını kurcalayan tek meseleydi.
Scott'u arayıp, işten sonra görüşmek üzere randevulaştı. Ve derken öğle saatinde gelen bir telefon, bütün dünyasını yerle bir edecekti. Arayan Bruce'du ve Cesar'ın nerede olduğunu bilip bilmediğini soruyordu.
Diplomatik bir yemekten bahsetmişti, diye yanıtladı, Dixie.
Yo... Kardeşin arayınca onu iptal etti, dedi, Bruce.
Tanrım, diye düşündü, Dixie. Acaba bir ilişki mi yaşıyorlardı. Bunca zaman boyunca Cesar onun nerede olduğunu biliyor muydu?
Yarım saat kadar sonra, Fisher, oturma odasının kapısını açarak, Bayan Sinclair geldi, Hanımefendi, diye haber vermiş, Petra o daha sözünü bitirmeden hışımla odaya dalmıştı.
Petra gözyaşları içindeydi ve telaşla itirafa başlamıştı. Ben felaket bir şey yaptım ve sen benden nefret edeceksin, diyordu. Feci bir hata yaptım ve Cesar'ı tehdit ettim.
Dixie bayılacak gibi olmuştu. Petra Cesar'ı ilişkilerini kendisine söylemekle mi tehdit etmişti.
Cesar'la yattın...
Ne gezer. O sabah kendimi onun kollarına attım adeta ama ilgilenmedi bile ve aklımı başıma toplamamı söyledi. Ben de o kadar kızdım ve aşağılanmış hissettim ki, bu gün onu evliliğinizin sahte olduğunu Jasper'a söylemekle tehdit ettim. Ne yaptı biliyor musun? Bana güldü ve senin hamile olduğunu söyledi. Oh Dixie şimdi benden nefret ediyor. Ama asıl korkum senin benden nefret etmen.
Dixie o kadar rahatlamıştı ki her şeyi affedebilirdi. Gülmemeye çalışarak, Seni anlıyorum, diye cevap verdi. Eminim Cesar da seni aşağılamak istememiştir. Sana evliliğimizin sahte olduğunu söylemekle biraz da seni ben teşvik ettim.
Bana gelip olanları sana anlatacağım söylediğinde hemen koşup sana kendim anlatmak istedim. Sen benim için onca şey yaptıktan sonra, benden nefret etmenden korkuyorum.
İşte tam o anda salonun kapısı bir kez daha açılmış, Cesar kapıda belirmişti. Dixie hemen atıldı.
Oh Cesar... Bana Petra'yı bulduğun için teşekkür ederim. Şimdi birbirimizle hasret gideriyoruz.
Cesar isteksizce bir adım gerilerken, Hasret mi gideriyorsunuz? diye sordu, dişlerini gıcırdatarak.
Daha sonra sakinleşen Petra bir taksiye yerleştirilerek gönderilmiş, Cesar ve Dixie yalnız kalmışlardı.
Petra ile ilgili gerçekleri sana başında söylemeliydim. Sen daha o borçlarla ilgili olarak onun adını ağzına aldığın an, onu tanıdım. Onun azgın ve açgözlü bir kadın olduğunu herkes bilir.
Biliyorum. Bunu bilmediğime gerçekten inanıyor muydun? Onunla bir müddet beraber yaşadık. Ama ben Petra'dan her şeye rağmen hoşlanırım. Çünkü ben onu olduğu gibi kabul ediyorum.

Cesar ağzı açık kalmış bir şekilde Dixie'yi dinliyordu. Ama artık değişecek. Ama bu bir gecede olmayacak tabii. Artık her şeyin eskisi gibi olmadığının farkında. Beni ondan korumaya çalışmamı gerek yok, Cesar.
Dixie sözlerini bitirdikten sonra yukarı çıkmaya başladı. Cesar gözleriyle onu takip ediyordu. Nereye gidiyorsun ?
Scott işten çıktıktan sonra birlikte bir içki içeceğiz.
Cesar dondu.
Ama kabul etmiştin.
Yalan söyledim, dedi, neredeyse duyulmayacak kadar alçak bir sesle, Cesar.
Elini pantolonunun cebine sokmuş başını önüne eğmiş, kımıldamadan, öylece duruyordu. Gitmeni gerçekten istemiyorum. Onu tekrar görünce yine onun için deli olursun diye korkuyorum.
Korkuyorum. Bu itirafı yapmak Cesar'a kim bilir nelere mal olmuştu. Dixie bunu bildiği için eridi. O zaman iptal ederim. Endişelenmene gerek yok. Ben haftalardır seni seviyorum, dedi, yumuşak bir sesle.
Ve bu sözlerden sonra buluşmayı iptal etmek için yatak odasının kapısında kaybolmuştu. Acaba Cesar'a bu itirafta bulunduğu için pişman olacak mıydı? Sanmıyordu. Zaten hislerini saklamak her gün biraz daha zor gelmeye başlamıştı.
Cesar onun peşinden yatak odasına geldi. Beni sevdiğini söyledin... Kırılgan bir sesle konuşuyordu. Benden biraz hoşlandığını mı söylemek istedin, yoksa bana da Scott'a olduğun gibi aşık mısın?
Dixie'nin kalbi sevgiyle doldu. Scott'a, 'aşık olma' duygusuna vurulduğum için, kapılmıştım. Ona duyduklarım, sana duyduklarımın çok zayıf bir gölgesi bile olamaz.
Cesar'ın gözlerindeki bulutlar dağılmış, pırıl pırıl parlıyordu. Ben de hala senin için hala o var sanıyordum.
Sen onu çoktan hayatımdan attın. Yalnız... bir geleceğimiz olmadığını düşündüğüm için, bu gerçekle yüzleşmeye yanaşmıyordum.
Oysa ben daha ilk geceden beri bir geleceğimiz olması için dua ediyorum. Dio... Nasıldı bilemezsin? Jasper'ın odasının kapısında... Sanki başıma bir tuğlayla vurulmuş gibi olmuştum. Sana aşık olduğumu anlamıştım. Seni bırakmak istemiyordum. Sonra ertesi sabah sen beni kovana kadar kendimi cennete girmiş gibi hissettim.
Dixie onun her sözünü içer gibi dinliyordu.
Sen bana benimle sevişmenin bir hata olduğunu hala senin için en önemli kişinin Scott olduğunu söylediğinde, mahvolmuştum.
Ben duymak istediğinin bu olduğunu sanıyordum.
Sen deli misin? Zaten herifin ismini duyunca deli oluyordum, ama o an... onun ölmüş ve gömülmüş olmasını diledim.
Dixie onu üzdüğü için özür diledi.
Jasper'la yemeğe oturacağımız ana kadar panik içerisindeydim. Bir daha bir fırsat yakalayabileceğime hiç ihtimal vermiyordum ki, Jasper nikahımızı organize ettiği haberini patlattı. Sanki son saniyede ölümden dönmüştüm. Bir kere evlenelim, seni kendime aşık etmek için elimden geleni yapma imkanı bulurum, diye düşünüyordum.
Dixie kulaklarına inanamıyordu. Gerçekten evlenmeyi istedin mi? diye sordu Dixie. Ama Cesar'ın sesindeki içtenlik ona tamamen gerçekleri duyduğunu anlatıyordu.

Per meraviglia! Tabi ki istedim. Yoksa o sırada evlenmemek için bir dakikada bin tane mazeret bulurdum ve hepsi de gerçek olurdu. Başta da senin doğru dürüst bir düğünü hak ettiğin gibi...
Ama düğünümüz harikaydı. Balayımızda öyle...
Petra'yı karşımda görünce seni hemen kaçırmam gerektiğini anlamıştım. Sorun çıkarmaya çalıştığının farkına varmıştım.
Bana senin ondan hoşlandığını anladığını söyledi.
Rüyasında bile göremez, diye homurdandı, Cesar.
Scott'dan o kadar bıktıysan neden aramama izin verdin?
Çok mutsuz ve kaybolmuş görünüyordun. Kendimi suçlu hissettim. Gerçi sonra bundan da pişman oldum. Senin ona telefonda sevgi sözcükleri söylediğini duyduğum an, onu öldürmek istedim. O hırsla elimi duvara vurdum, konserve açacağı parmağımı kesti.
Dixie aniden gelen gülme isteğini zorla bastırarak onun elini kaldırıp, parmağını öptü.
Kıskançlıktan kendimi yiyordum. Ama sonradan gerçekten şansım olduğunu düşünmeye başlamıştım. Senin beni seks için kullandığına hiç inanmamıştım, sevgilim.
Hayır. Ben o sırada sana aşık olduğumu biliyordum ama seni korkutmamak için hislerimi gizliyordum. Sonra Grenada'da yine de yapacağımı yaptım.
Beni gerçekten şoke ettin. Kafamı toplamak için şehirden kaçmaya ihtiyacım vardı. Sana seni sevdiğimi söylemeye karar vermiştim. Çünkü ben söylemeyince senin de bana yakın davranmanı bekleyemezdim. Sonra biliyorsun. Sana olan aşkımın bir ifadesi olarak yakut yüzüğü aldım...
Ne oldu?
Hiç, yalnızca seni nasıl yanlış anladığımı düşünüyordum.
Sonra otele uğrayıp faturayı ödedim ve o zaman Scott'la konuşmaya devam ettiğini anladım. Onu hala sevdiğini sanmıştım. Artık seni sevdiğimi söylemeye gururum engel oluyordu. Ama Londra'ya dönene kadar tekrar sakinleşmiştim. Seninle her gece telefonda uzun uzun konuşarak aramızdaki iletişimi açık tutmaya çalıştım. Bu arada seni bana bağlayacak her şeyi deniyordum. Bilsen Spike'ı elde edene kadar nasıl uğraştım...
Dixie mutluluktan uçuyordu. O zaman bebek gerçekten senin için iyi haberdi.
Cesar'ın gözleri parlamıştı. Hem de en iyisi. Turnayı gözünden vurmuştum. Bebeğin babaya ihtiyacı olduğunu anlatmak için ne lazımsa yapmaya hazırdım.
Boşanmayı istemediğini söylediğinde bende çok mutlu oldum, dedi,
Dixie, gülümseyerek.
Bir zamanlar insan olmamakla suçladığı, o soğuk, yakınlıktan kaçan adam, kendisine, daha doğmamış bebeklerine, hatta köpeğine nasıl bağlanmıştı. Dixie ömrü boyunca onun en ufak bir pişmanlık duymamasını sağlamaya sessizce yemin etti.

SON